வெங்கட்ராம ஐயரக்
ஜோஸ்யர் (வேலூர்)
மார்க்கண்டேயர் விலாசம்.

T.D.R.C. 3350
R.R.No 18-4-1869

(C)

J-,892M1
M69
116950

உ

சிவமயம்.

மார்க்கண்டேயர் விலாசம்.

இயலிசைநாடகத்திற்சிறந்த
வல்லூர்
வேங்கட்ராமவுபாத்தியாயரவர்கள்
முதலியசிலர்கள்-பாடியது.

இஃது
புராணநடைக்கிசையும்படியாகப்
பலபிரதிகளைக்கொண்டு
சங்கீதசாகித்தியத்திற்சிறந்தவராகிய
திருவண்ணாமலை
வேங்கடாசலமுதலியாரவர்களால்
பிழையறப்பரிசோதித்தபிரதிக்கிணங்க
கருமுட்டபாளயம்
மாயாண்டி நாட்டாரவர்கள்புத்திரராகிய
அருணாசல நாட்டாரவர்களால்
முன்ரிஜிஸ்டர்செய்திசிட்டபடிபோல்
[illegible]
திருவொற்றியூர்
இருசப்பமுதலியார்
குமாரர்
பரசுராமமுதலியாரால்
பரப்பிரமமுத்திராக்ஷரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

சுக்கில - ஆவணி

O-,892MVOI,M
11695

உ

கடவுள் துணை.

மார்க்கண்டேயர் விலாசத்தின்

கதையின் வரலாறு.

அகவல்.

சீர்மலிந்தோங்கிச் செழிப்புற்றெங்கிலும் ... ... *
பேர்பெற்றிடமிகப் பிரபலமான ... *
சத்தியநகரந் தன்னையாண்டிடும் ... *
அத்தருமையனும் அழகியகொலுவில் ... *
இருந்திடுங்காலையி லிந்திராஜனும் ... *
அருந்தவவசிஷ்டரும் அழகியவியாசரும் ... ... *
விசுவாமித்திரரும் வியமுறவந்தபின் ... *
பசுபதிதன்னைப் பூசித்திடுந்தூயோன் ... *
மிருகண்டமுனியும் விருப்பமாய்வந்தார் ... *
அக்காலையிலே யச்சபையுள்ளோர் ... *
தற்காலகதியைச் சாற்றிடும்வியாசனார் ... *
பார்த்துமெய்யா பாலனில்லார்க்கு ... *
[illegible] இவ்வுலகேயாவுண்டோ ... ... *
சொல்லுமென்னவே சுதனிலாதவர்க்கு ... *
இக்கலைநற்கதிபு [illegible]ம்பிடவே ... *
கேட்டிருகண்டர் இ[illegible]தைக்கொண்டு ... *
வாட்டமாயெழுந்து வரும்வழியினிலே ... *
சோலையைக்கண்டு சோகமாயிருக்க ... *
வேலைசெய்சிஷரும் விடாய்தணித்திடவே ... *
அவர்க்குபகாரம் அன்புறச்செய்கையில் ... *
தவறில்ஞானச் சதிராளைக்காண்க ... *
சத்தரிஷிபத்னிமார் சமூகியில்வந்து ... *
அம்மணியென்றே அழைத்திடச்சதிராள் ... *
செம்மையாய்வந்து சேரவேபற்றை ... *
பருமோய்வாவென் றழைத்திடக்கூடி ... *
பாடியேவனைந்த அம்மாதார்க்குச் ... ... *
சலந்தாரேவுண்டு சரீரவிடாயை ... *

தலமுடைத்தணிப்பிர் தங்கைகளெனவே ... *
கதறுங்கோவனைக்குச் சொல்லுவாயென்ன ... *
வினைமாயிலையெனை விளம்பின்னவரும் ... *
பாவிபாவியென்று பாராமலவர்கள் ... *
கூவியேபெண்பிழ்கோலமாமுனியும் ... *
கனைதெளிந்தெழுந்து கர்த்தனைநினைத்து ... *
உளமிகவாடியே யுயர்மனைவந்து ... *
ஞானச்சதிபானோ நன்றுபழைத்துதான் ... *
போனதும்நடந்ததும் பத்திரனில்லார்க்குக் ... *
குறியில்லையென்று கனகதேவியாசர் ... *
விதிமுறைசொன்னதும் விளம்பவுமாறு ... *
தன்னிடமாதர் சார்ந்ததும்பற்றை ... *
புன்னிதமாகவே புவந்தாடியதையும் ... *
நாகநிருத்தத் தான்சொன்னதையும் ... *
மாமோர்மின்னார் மைந்தனுருவனே ... *
உரையெனக்கேட்ட வுளவயுங்கொடு ... *
காவுடனில்லையெனக் கழறினவரும் ... *
திட்டியபோனார் சிவசிவாவென்றே ... *
செட்டியாய்க்காதை கிட்டியேவாடி ... *
யிருக்கிறகாலையி லினிமைபாய்த்திரும் ... *
உருத்தமாய்வந்து உரைத்திட்டோர்த்யந்து ... *
சரிப்பட்டதேயிச் சங்கைக்கெனிசெய்வோம் ... *
திறமுளமுனிமேல செப்புவிரொனிச்சு ... *
என்னவேமுனியும் ஈசனை ... *
துவ்வியதபத்தைத் தலைக்கமாட்சிசெய்தால் ... *
வள்ளலாரபத்திர வரமத்தாசமார் ... *
தள்ளிருட்டுமேல ஞானச்சதிரமே ... *
வத்திரிவாவென மகிழ்வுடனிருவருஞ் ... *
சந்திரசேகரனைத் தவத்தியஞ்செய்து ... *
பதினாறுவயதுளப் பாலனைப்பெற்று ... *
குதலைசொற்கேட்டு கூப்பிட்டணைத்து ... *
முத்தமுமிட்டு முதிரொந்தாய்வயதில் ... *
வித்தைவைபோதி வேடிக்கைப்பார்த்து ... *
மனமகிழ்ந்திருந்து மாமுனியிருக்க ... *
பவிதமாமுனிக்குப் போதமார்விந்தைகள் ... *
எல்லாம்கற்பித்து மெய்ஞ்ஞானதாதரும் ... *
கல்லாலனென்று கழறிபவயதும் ... *

குருதேசிகராய் நுரைபோபனமும் ... *
மேவுமிக்கசிவயோ ஏனவாதுவந்தோமே ... *
தனையறம்வேண்டி தவாயறுபோறுதி ... *
அரமதுவும்புருத்தவஞ்செய்து ... *
பெற்றவோமகனைப் பிள்ளைகளுக்குக் ... *
குற்றமேதோடிக் குறைவேனேதனும் ... *
செய்த்தோபெரியோர் சித்தமுப்பேரக ... *
வைதனோமகன வாதித்தாவுபேயன் ... *
றெய்துமேமனமி பேசியேவாடி ... *
திகைத்திருக்காய்க்கும் நேயத்தோனனும் ... *
வத்தனஞ்செய்து மனைக்குறையாற்றி ... *
எத்தைமயதாயே யெனைக்காருணையும் ... *
வாராததிங்கள் மனமகிழ்ந்து ... ... *
சீராகயிருக்கச் செலவிடயியாருடு ... *
பூசையுபியப் போய்வாதேனென்று ... *
வாசமாமலர்கள் வண்ணமாயிப்பரித்து ... *
நந்தினப்புறத்து நலமுடன்சூடி ... *
செந்திருக்கரத்தைச் சென்னியேர்கூப்பி ... *
அரசனினிய அறநிதியேபோற்றி ... *
பரமெனிசெய்ய புலிப்பொறையேபோற்றி ... *
அடியேனையாளும் ஆண்டவாபோற்றி ... *
படிமுனைவென்வைவன் பார்ப்பவாபோற்றி ... *
எம்மாமடமணிந்த திருத்திருக்காலையிற் ... *
நேசநிலைசயாளுர்த்து [illegible] நாமனும் ... ... *
சித்ராபுத்திர [illegible] பலமுத்து ... *
பத்திபாய் [illegible] க்கப் பார்த்துமெரானலன்னை ... *
தந்தோனைப்பார்த்து நாயகநமனை ... *
இம்மாவுமார்க்கண்டனை ஞானதனைதோலை ... *
முடிவென்றுசொல்ல மூர்க்கமாய்க்கையிற் ... *
றடித்தாக்கொண்ட தடமுள்ளகாலன் ... *
தூதனையழைத்துச் சுருக்கினிக்காவில் ... *
நாதனைப்பூசை நாடுஞ்சுதனைக் ... *
கைப்பிடியாகக் கட்டிக்கொண்டுவா ... *
இப்பவேவருவாய் யென்றிடத்தூதர் ... *
சீக்கிரமாய்வந்து செல்வமார்க்கண்டனைப் ... *
பார்க்கவும்பயந்து பலமொழியுமைத்து ... *
பமத்தனேயுன்னை மரவியுமழைத்தார் ... *

வந்திடுவென்ன வாராதேயிலையேன் ... *
தொந்தரைசெய்கிறீர் சுவாமிக்குப்பூசை ... *
விந்தையாய்ச்செய்யும் வேளையிதாக்கும் ... *
ஆதலால்நீங்களப்புறமோடிப் ... *
போதவேநன்றெனப் புகன்றெழிற்கண்ணில் ... *
அக்கினிப்பொறியும் அதிகமாய்வீச ... *
திக்கெத்தூதர் நெருங்கவுங்கூடா ... *
தோடியேநமன்பா லுரைத்தனனவனும் ... *
சாடுறேனென்று சடுதியிற்கிடாவி ... *
லேறியேதூதரிறைஞ்சிடவந்து ... *
தூறியபவனைத் துஞ்சமுஞ்செய்வேன் ... *
பாரீரொத்தன் பராக்கிரமயிப்போ ... *
வாரீர்தூதரோ வவனையுமெனக்குக் ... *
காட்டுங்களவனைக் கட்டுறேன்சிவனை ... *
ஓட்டுறேனென்றே யுறுமிகதும்பி ... *
பார்ப்பாரப்பயலே பயமதில்லாமல் ... *
தோர்ப்பானசொல்லைத் தொடுக்கிறாயென்னடா ... *
வாடாவென்றுமே வழைத்திடநமனைப் ... *
போடாமூடா புத்திகெட்டவனே ... *
ஐயனார்பூசையை யானுமேதன்றாய் ... *
செய்யுங்காலையிற் சிவபூசைவேளையிற் ... *
சாடிவந்ததுபோற் கறேலனையெதிரில் ... *
திறங்கெட்டமூடா நீர்காமலோடிப் ... *
போவதேதல்லது போகாமல்விட்டால் ... *
சாவதேயுனக்குச் சார்ந்திடுமென்றே ... *
சண்டனுமெந்தன் சங்கரர்தயவால் ... *
உண்டுபண்ணிடுவே னுண்மையாய்ச்சொன்னேன் *
என்றிடும்போது ஈசனாயிந்து ... *
குண்டோதரனைக் கூப்பிட்டுநீயும் ... *
சண்டனையெதிர்த்துச் சண்டைகள்செய்து ... *
வென்றுமேநமது மெய்யன்மார்கண்டனை ... *
இன்றுமேகாப்பா யென்றனுப்பவுமே ... *
சரோவெனவந்து சண்டனையெதிர்த்து ... *
ஓரொருமொழிசொலா யுண்மையாயிப்போ ... *
மைந்தனைப்பிடிக்க வாகாதுன்றனாலே ... *
சுந்தரசிவனைத் தோத்திரஞ்செய்யும் ... *
சாமமாதலினுக் காலனேநீயும் ... *

சாலவனேயுனதூர் சார்ந்திடல்நன்றாம் ... *
போவெனச்சொன்னான் புகழ்குண்டோதரனும் ... *
ஆவெனவாயை யச்சமுடன்திறந்து ... *
உன்னையுமிவனையு முனையனுப்பிட்டவன் ... *
றன்னையுமிப்போ சடுதியிற்கட்டுவேன் ... *
பாராடாவென்று பாசமுமீவீச ... *
ஆராடாவென்று ஆண்டவனெழுந்து ... *
நடனஞ்செய்காலை நன்குடனீட்டித் ... *
திடமுடனுதைக்கத் திட்டெனமறலியும் ... *
பூமியில்விழவே பூமாதேவியும் ... *
சாமியேயென்று சஞ்சலப்பட்டு ... *
பாரம்பொறுமற் பரதவித்திருக்கும் ... *
நேரத்தில்நாரதர் நேர்ந்துதேறுதலைச் ... *
சொல்லிவைகுந்த சுவாமியைக்கண்டால் ... *
மெல்லியேகாப்பார் விடைதாவெனவே ... *
போனபின்மாதும் புவியவந்தோளைத் ... *
தானுமேநினைத்தாள் சக்கரத்தோனும் ... *
வந்துமேமாதை வாழ்த்தியுந்தேற்றியும் ... *
புந்தியுமகிழ்வுறப் போதனைசெய்து ... *
சிவன்புக்கல்நீயுஞ் செல்லுவாய்நானும் ... *
அவரிடம்வந்து அதற்குவேண்டியதோர் ... *
யுத்தியைச்சொல்லி யுபாயமாயவனை ... *
இத்தினந்தானே யெழுப்பலாமெனவே ... *
மாதுமப்படியே வருகையுற்றுத் ... *
தீதிலாத்தேவனுஞ் சேர்ந்தங்குவந்து ... *
மறலியையெழுப்பி வகைதனைச்சொல்லி ... *
குறைவிலாப்பூசை குறித்திடுமதிக ... *
எழில்மார்க்கண்டர்க் கென்றும்பதினாறாய் ... *
பழுதிலாவயதைப் பசுபதிகொடுக்கப் ... *
பெற்றுமேசென்றார் பின்பந்தநமனும் ... *
நற்றிசைக்கேகி ஞாயமாய்த்தான்றன் ... *
அர்ச்சனைசிரா யாண்டிடுங்காலை ... *
வரமதுபெற்று மாவுரிதரித்து ... *
சடைமுடிபூண்டு தவவனஞ்சென்று ... *
கடையூரானைக் கருத்திலெண்ணி ... *
சிரஞ்சீவியெனப்பேர் செயமுடன்பெற்று ... *
திரத்தரம்வாழ்ந்த நிட்சயரான ... *

மார்க்கண்டேயர்விலாசக்கதையின்வரலாறு.

மார்க்கண்டவிலாச மாமெனப்பதனைத் ...*
தீர்க்கமாய்ச்சிற் றிருத்தியேபதித்தெத் ...*
தேசங்கடோறுஞ் சிலாமணியாக ... *
வாசமாய்ச்செய்த மல்லபரசன்குல ... *
மதனிலேயுதித்து வளமிகச்செழித்து ... *
எதனிலும்பெரிதா மெருமைவெட்டிபாளய... ...*
மென்னுமூர்வாச னெவர்க்குநன்னேசன் ... *
தன்னுசம்போஜன் சுமித்தமகாராஜன் ... *
மனுமுறைதெரிந்த மாயாண்டிநாட்டா ...*
னெனுமொருபுனிதரு நிகழ்தபொன்னூர் ..*
பல்லுறவாழ்வோன் பராக்கிரமதீரன் ... *
நலமுறுமருணாசல நாட்டாரெனும்போனும் ...*
செல்வமும்புகழுஞ் சிறப்பையும்பெற்று ...*
கல்விச்சம்பத்துங் கடவுளினருளும் ... *
புத்திரசம்பத்தும் புரந்தரனைப்போல் ......
நித்தியமங்கலமாய் நிரந்தரம்வாழியே ...*

அகவல்-முற்றிபது.

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனால் யாவருக்கு மறிவிப்பதியாதெனில் சென்னப்பட்டணம் பெத்துநாயக்கன்பேட்டை ஜலாலஸ்பந்திரிக் கடுத்தசெம்பட்டிப்பிள்ளையார் கோயிலுக்குத் தென்னண்டை வாடையில் ...து கதவிலக்கமுள்ளவீட்டில் - அருணாசலநாட்டாரிடத்தில் பலவிதவைத்திய புத்தகங்களும் இன்னஞ்சில புத்தகங்களும்அச்சிட்டிருப்பதால் வேண்டுபவர்கள் விலைக்குப்பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கடவுள் துணை.

மார்க்கண்டேயர்விலாசம்.

விநாயகர்தோத்திரம்.

காப்பு.

வெண்பா - இராகம் - சங்கராபரணம்.

மாநிலமெல்லாம்போற்றுமணிவயல்சூழ்திருக்கடையூ
ரானைநிதந்துதிசெய்புநல்வேத—ஞானமுள்ள
மார்க்கண்டவிலாசமதைமகிழ்வுடனேயாழ்தற்குக்
காக்கின்றகஜமுகன்றாள்காப்பு.

சுப்பிரமணியர்தோத்திரம். விருத்தம் - இ-ம் - தோடி.

செந்திருவாழுஞானச்செயல்மிருகண்டருக்கு
வந்தமார்க்கண்டனூர்தன்மகிமையைவிலாசஞ்செய்ய
அந்தமாமயிலிலேறுமறுமுகவேலர்தம்மையச்
சிந்தையில்மகிழ்ச்சிகொண்டுதிருவடிசரணஞ்செய்வாம்

சிவதோத்திரம். இ-ம்-கும்பகாம்போதி.

சடைமுடிதரித்தஞானத்தபோதனர்போற்றுமின்ற
கடையூரிலமர்ந்தவெங்கள்காலகண்டனைத்துதித்து
இடரினையொழித்தநல்லவெழில்பெறுமார்க்கண்டேயர்
நடைபெறுவிலாசஞ்சொல்லநாதனைப்பணிகுவோமே

விஷ்ணுதோத்திரம்-இ-ம்-பைரவி.

அந்தமுமழகுமிக்கஅறிவுடனேயுதித்த
விந்தைசேர்மார்க்கண்டேயர்விலாசத்தைக்கூறுதற்கு
சந்ததமெல்லையாளுஞ்சங்குசக்கரக்கோதண்ட
உந்திபூத்தோன்பதத்தையொருமையாய்ப்பணிகுவோமே.

உமையவள்தோத்திரம்-இ-ம்-தோடி.

காட்சியாய்மிருகண்டையர்களிப்புடனீன்றெடுத்த
மாட்சியாய்ப்பூசைசெய்புமார்க்கண்டர்விலாசந்தன்னை
சூட்சியாய்ப்பாடுதற்குச்சுந்தரிகௌரியஞ்ச
லாட்சிமீனாட்சிதன்னையன்பொடுபணிகுவோமே.

இலட்சுமிதோத்திரம் - இ-ம் - வசந்தபைரவி.

நித்தமுந்தவத்தைச்செய்தநிலைபெறுமிருகண்டையர்
புத்திரனாகவந்தபுகழ்பெறுமார்க்கண்டேயர்
சுத்தமாங்கதையைநாயேன் றுதியுடன்விலாசமாக
இத்தலாமீதிற்சொல்லவிறைஞ்சுவோந்திருவைத்தானே

சரஸ்வதிதோத்திரம்-விருத்தம்-இ-ம்-காம்போதி.

மாதவத்துயர்ந்தபொன்னின்வளர்ந்தனந்தன்னின்மிக்க
நீதிமாங்கடையூரானை நினைவினிற்பூசைசெய்து
வாதையையொழித்தஞானமார்க்கண்டர்விலாசஞ்செய்ய
சீதளமுகத்தாள்வாணிதிகழ்பதந் துதிசெய்வோமே

குருவணக்கம்-விருத்தம்-இ-ம்-தோடி.

நற்றவமிருகண்டையர்நாதனைப்பூ[illegible]
பத்தியாயீன்றெடுத்தபாலன்மார்க்கண்டன்காதை
இத்தலமறியயானுமினிதுடன்விலாசஞ்செய்ய
உத்தமவேதஞானமுடையசற்குருதாள்போற்றி.

அவையடக்கம்-விருத்தம்-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

சடைபுடைகங்கையானைத்தவஞ்செய்மார்க்கண்டனார்தன்
திடமுளவிலாசந்தன்னைச்செந்தமிழோர்கள்முன்னே
கடந்தனையெறும்புவென்றகாட்சியதாகும்போல
அவைவுடனியானுஞ்செய்தவருமையைக்கொள்வீரே.

போற்றுக்கவி.

மல்லாருமன்னர்மன்னன்வருத்தமில்லாதமாக்கள்
எல்லாருந் துதிக்கமிக்கயினிமைசேர்வனசப்பொய்கை
வந்திருவேங்கட்ராமன்மார்க்கண்டன்காதைதன்னை
சல்லாபவிலாசமாகத்தமிழினு லுசெய்தானே.

நாட்டை-தரு-தாளம்-திரிபுடை.

ஆதிபரன்றனைவணங்குமன்பர்மிருகண்டரிட
சோதிதவத்தினிலுதித்தசுதன்புகழைப்பாட (ஆ-ஆ)
நீதியாயறம்வளர்க்குநிமலிருதனுதித்
தீதிலாதைங்கரனார்திகழ்பாதந்துணையே (ஜெயஜெயா)
கடையூரில்மிருகண்டர்கண்களிக்கவந்துதித்த
திடமுளபயமார்க்கண்டன்சீரையான்பாட (ஆ-ஆ)
அடலவுணர்குலந்தனைவேரறுக்குமுருகேசர்வள்ளி
மடமயிலாள்தெய்வானைமலர்ப்பதங்கள்துணையே (ஜெயஜெயா)
அந்தர்பதம்நிதம்போற்றுமன்பான்மிருகண்டர்
புத்திரன்மார்க்கண்டனிடபுகழையான்பாட (ஆ-ஆ)
சத்தியபார்வதியையிடந்தனில்வைத்ததிபுரி
நித்தம்வாழ்ந்திடுமீசனிருசரணந்துணையே. (ஜெயஜெயா)

மங்களம்.

ஓரடி-தரு-இ-ம்-காம்போதி-ஆதிதாளம் - பல்லவி.

மங்களம்-ஜெய-மங்களம்-நித்தியசுப-மங்களம்.

அநுபல்லவி.

மங்களமாந்திருமருவுங்கடையூரில்
வாசஞ்செய்யும்விக்கினேஸ்வரர்க்குஞ்ஜெய (மங்கள)

சரணங்கள்.

மலைமகளுக்குமங்களம்வள்ளிதெய்வானை
களுக்குமவேலர்க்கு மங்களம்
தலமாய்நாகமணிந்தநாதருக்கு மங்களம்
மலையரசன்மகளானதேவிக்கும் மங்களம்
வையகமளந்தநெடுமாலுக்கு மங்களம்
ஜெயகுச்சகர்க்குமங்களம்-தபமிகுத்த
ஜெயமிருகண்டருக்கு மங்களம்
நயனஞானச்சதிராள்நங்கையர்க்கு மங்களம்
அயன்விதியைவெல்லுமார்க்கண்டருக்கு மங்களம்
அன்போடிக்கதையையின்பங்கொண்டவர்க்கும் மங்கள

மேளங்கூட்கிற-பொது-விருத்தம்.

ஞாலமீதினிலேநின்றுநாள்தொறும்தவத்தைச்செய்
மூலமுமறிந்துமெத்தமுத்தியைத்தான்படைத்த

சிலர்கள் துதித்துப்போற்றுந்திகழ்விநாயகனை நம்பி
கோலமாமேளதாளங்கூட்டியேபாடுவோமே.

தரு-இ-ம்-மத்தியமாவதி-தாளம்-திரிபுடை. பல்லவி.

மதகரியின்முகவதன சிருகணபதியிதோவாரார்
கணபதியிதோவாரார்

அநுபல்லவி.

பதந்தனில்தண்டை-கலீல்கலீலென்ன
பார்வதிசுதன் பவளநிறமெய்யன்
அதிசுதிபெருமான்மைந்தனும்
ஐங்கரன்மிகதுங்கமாகிய (மதகரி)

சரணங்கள்.

திக்கெல்லாம்புகழ்விக்கினேஸ்வரன்
சிந்தைதொழவருள்தந்தஈஸ்வரன்
முக்கணனருள்புத்திரனுமாறு
முகவர்க்குமுதலாய்விளங்கிய (மதகரி)
(கயணிமுடிசங்கரன்சேயினர்
கேசவன்மருமகனுமென்னவே
திங்கள்பிறைமுகமங்கையுமைசுதன்
தீக்ஷணமுள்ளமூஷிகவாயன் (மதகரி)
முப்பழமொடுஅப்பமதிரச
மொடுகற்கண்டுசீனியும்
இப்பவும்வருந்திப்பவும்பருந்
தொப்பையனுமெங்களைப்பாகிய (மதகரி)

———

விநாயகர்வருகிற-பொதுவிருத்தம்.

அருமறையவர்கள்தாழ ஆனதோரிஷிகள்சூழ
பருமமுன்னூலிலங்கப்பணிகள்மெய்பளபளென்ன
திருவெணுமொளிருஞ்சித்தாத்திரிவிநாயகருமிப்போ
வருமொருமூஷிகத்தில்வளம்பெறவருகின்றாரே

விநாயகர்வருகிற-தரு-இ-ம்-பூரிகல்யாணி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

செல்வவிநாயகர்வந்தார்-உச்சிதச்
செல்வவிநாயகர்வந்தார்

அநுபல்லவி.

ல்விதெவமெல்லாங்களித்துத் தந்திடும்
வல்லவயின்மனமகிழ்வு கொண்டிடும் (செல்வ)

சரணங்கள்.

அமரர்வணங்கும்நேசன் - மகா
அழகுள்ளபிர காசன்
உமைமகிழவிக்கி னேனன் - கன
உத்தமர்கள்மகிழ்சித்தர்களும்புகழ் - (செல்வ)
கல்விதருங்கிர்பை யாளர் - எழில்
கனகமலணிந்த தோளர்
வல்வினைதீர்த்திடும் ஆளர் - நல்ல
மதிதருங்கணபதிநல்லகுண - (செல்வ)
காலில்வெண்டைய மாட - அதற்
கடுத்தமாதர்கள் பாட
சீலமுனிவர்கள் கூட - எழில்
தேகங்களித்திய நாகரீகத்தன் - (செல்வ)

கட்டியக்காரன்வருகிற-பொது-விருத்தம்.

கதிதருஞ்செய்யும்வேதக் காரணப்பெரியோர்போற்றும்
சதுர்முகப்பிர்ம்மதேவன் சபைகொலுவலங்கரிக்க
அதிபலமுடையநல்ல வமரர்கள்புகழ்ந்துமிக்க
விதியுள்ளகட்டியக்காரன் விரைவுடன் வருகின்றானே.

கட்டியக்காரன்-வருகிற-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்- மிசுரதாளம்.

பல்லவி.

கட்டுங்கனத்துடனேயெச்சரிக்கை செய்
கட்டியக்காரன்வந்தான் எச்சரிக்கைசெய் - (கட்டி)

அநுபல்லவி.

அஷ்டதிக்கெங்குமதிர்ந்திடும்படி சிங்கக்
குட்டிகள்போலவேகட்டிக்குதித்தாய்ப்பொங்கி -(கட்டுங்)

சரணங்கள்.

சிரசிற்பொன்னருமாலைதிருத்தமுடனே கட்டி
திலர்தம்நுதலிலிட்டுப்பவிசச்சொல்லாவுருட்டி - (கட்டுங்)
வாகுவலயம்பால்வலதுதோளினில் மாட்டி
வச்ரக்கடகங்கையிலுச்சிதமாகப் பூட்டி - (கட்டுங்)
இருபுஜமுங்குலுங்கயெச்சரித்துக் கென்னவே
இடியிடித்ததுபோலேயடித்திடு டென்னவே - (கட்டுங்)

பிரமதேவன்-வருகிற-பொது-விருத்தம்.

அஷ்டதிக்கெங்கும்போற்ற மதிசயமாகவெழுந்த
கட்டுங்காவலுமதானக னகரத்தினமிழைத்து

திட்டமதாய்விளங்குஞ் சிங்காசக்கொலுவிருக்கச்
சிட்டிக்குங்கர்த்தனான திசைமுகப்பிரமன்வாரார்.

பிரமதேவன்-வருகிற தரு- இ-ம்-மத்தியமாவதி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

திசைமுகதேவனும் வந்தார் - மகா
வுசிதமாய்த்தெரிசனந் தந்தார்

அநுபல்லவி.

வசிகரமுள திருமறையவர் கூடவே
அசைவில்லாகுடைடமன்னருகினில் தாழவே- (திசை)

சரணங்கள்.

இரத்நமகுடமுத்தலங்க - வொரு
மித்தபுஜகீர்த்தி யிலங்க
வித்தாரமாகமாலேவிதவித் தலங்கரித்து
குற்றுகுற்றங்கள்காணக்கொலுவிலிருந்திட - (திசை)
விண்ணுமண்ணெங்கினும் புகழ - நல்ல
புண்ணியபுருஷர்கள் மகிழ
வண்ணமேனிபளபளமாலைதநாவினில்...
தண்ணுமன்னடீதேஜ...கமாய்விளங்கும் - (திசை)
கண்டவர்களுந்தெண்டனிடவே - எக்
காளபேரியுமடி படவே
மண்டலாதிபரெல்லாம் வந்தாதிக அதித்து
தெண்டனிடும்படிசெய்திடும்முனிவர்களுடன் - (திசை)

கட்டியக்காரன்-...றல்-விருத்தம்.

அருமறைமுனிவரடிபணி...மையனேமெய்யாபராக்கு
கரமதிற்கமலங்காணவேயெந் தங்கர்த்தனேசுத்தாபராக்கு
மறையவரியாவருக்வந்தடிதாழுமாயனேநேயாபராக்கு
திறமுடனே அவுஞ்சிருஷ்டிக்கும்பிர்ம்மதேவனேதேவாபராக்கு

பிர்ம்மதேவன் சப்தரிஷிகளுக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

நிலைமையாய்விளங்குஞ்சப்தரிஷிகளேசொல்லக்கேளீர்
நிலைமையாய்நமதிடத்தில்நெடுங்காலம்வரப்பட்டோர்கள்
நிலைமையாய்க்கொலுவில்வந்துநிலைத்தனரோநீர்பார்த்து
நிலைமையாயுரைப்பீரெந்தனெஞ்சமுமகிழத்தானே.

வசனம்.—கேளுங்கள் சப்தரிஷிகளே, நம்முடைய கொலு
க்கு நீடூழிகாலமும் வரப்பட்டபேர்கள் அனைவர்களும் வந்தா
ர்களா இன்னம் வருகவில்லையா அதனை நன்றாகப்பார்த்துச் சொ
ல்லுங்கள் சப்தரிஷிகளே.

சப்தரிஷிகள்-பிர்ம்மதேவனுக்குச்சொல் - விருத்தம்.

ஐயனேகேளீரையா அழகதாய்ச்சிரசைப்பெற்ற
ஐயனேயுமதிடத்திலன்றுடம்வரப்பட்டோர்கள்
ஐயனேவந்தாரந்தவமரர்கோன்வருகவில்லை
ஐயனேசபைமுற்றும்பார்த்தறிந்தயின்னுரைத்திட்டோமே.

வசனம்—கேளுந் திசைமுகப்பிர்ம்மாவே, உம்முடையகொ
லுவுக்கு எப்போதும் வரப்பட்டபேர் அனைவரும் வந்தார்கள்
அந்தபொன்னுலகையாளப்பட்ட அமரர்கோனாகிய தேவேந்தி
ரமகாராஜன் இன்னமும் வருகவில்லை நான்முகதேவனே.

தேவேந்திரன்-வருகிற-பொது-விருத்தம்.

ஞாலத்வதச்சிருஷ்டிக்கின்ற நான்முகன்சபையைக்காண
கோலமாமுனிவரோடிங்கோதிலாத்தேவரோடுஞ்
சிலமாமிந்த்ரராஜன்றினகரன்றன்னைப்போல
வாலமாய்ப்பணிகள்பூண்டுவகையுடன்வருகின்றானே.

கட்டியக்காரன்-சொல்-வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் பிரமதேவனுடைய சபைக்குத்
தேவேந்திரமகாராஜன் வருகிறவிதங்காணே.

தேவேந்திரன்-வருகிற-தரு-இ-ம்-கலியாணி - ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

இந்திரன் வந்தானே பரிதிபோலே
இந்திரன் வந்தானே

அநுபல்லவி.

தந்திரமானசமர்த்தருடன்கூடி - (இந்திரன்)

சரணங்கள்.

தேவர்களெங்குஞ்செயங்கூறித் திரிகவே
சித்தர்கின்னரர்களுஞ்சேர்ந்து வருகவே - (இந்திரன்)
முப்பத்துமுக்கோடிமுனிவர்கள் சூழவே
முரசறைந்தேமன்னர்முற்றிலுந் தாழவே- (இந்திரன்)
வேதியர்மந்திரவேதங்கள் கூறிட
பின்னுமன்னைதிர்ந்திடவெடிகளாரபாரிட- (இந்திரன்)
அமரர்கள்தன்னுடனழகாகக் கூடியே
ஆரபாரத்துடனயன்கொலு தேடியே - (இந்திரன்)

கட்டியக்காரன்-பிர்ம்மதேவனுக்குச்-சொல்- விருத்தம்.

திசைமுகத்தயனேபோற்றி செபதபமுடிக்கப்பட்ட
வசிகரமுடையவேத மாதவசனமேபோற்றி

இசையும்வெள்ளானையேறி யிருபுறமமரர்சூழ
ரசியமதாலயிந்த்ர ராஜனுமிதோவந்தாரே.

பிர்ம்மதேவன்-சொல்-வசனம்.

ஆ - ஆ - மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷ மாயிற்று.

தேவேந்திரன் - பிர்ம்மதேவனுக்குச் - சொல் - விருத்தம்.

பிர்ம்மசேசபையில்மெத்தபெருக்கமாம்வீற்றிருக்கும்
மர்ம்மிகளானவேரோவந்தனந்நிலசமுகர்க்கு
தர்ம்மமேஜெயமதாகுந்தானெனயிருங்களந்த
கர்ம்மதீவினையொழித்துகடவுளேக்கண்டவோமே.

வசனம்.—என்னிலு மிகுதியா யிருக்கப்பட்ட பெரியோர்க ளேயிருங்கள், திசைமுக தேவர்க்கு வந்தனம் மகாதீவினைகளை யொழித்து கர்த்திவ்வியத்தைக்கண்ட பெரியோர்களே தர்ம்ம மேஜெயமென்றிருங்கள்,

சப்தரிஷிகள் தேவேந்திரனுக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

அமரருக்கதிபனான அரசதேவேந்திரனே
சமரினிற்பெலவானிந்த சனத்தினிலிரு ...
நிலைமையிலவசவர்தம்நிலையினிலிருப்பார்சொன்னேன்
முமதிடயிருப்பீர்நான்குமுகவனுமகிழத்தானே.

வசனம்.—கேளுந் தேவேந்திரமகாராசனே, நீரும் உம்மிட ஆசனத்திலிரும் அனைவரும் அவரவர்களுடைய ஆசனத்திலிருக் கிறோம் தேவேந்திரமகாராசனே.

பிரமதேவன் சப்தரிஷிகளுக்குச்-சொல்-கொச்சகம்.

கட்டமுடனென்கொலுவில்தானிருக்குமுனிவர்களே
எட்டுத்திக்கினுந்தபங்களின்பமுடனேபுரியும்
கட்சடையுடையமுனிகளுமிகசவேக்ஷமதோ
பொட்டெனவேநானறியபுகலுந்தபத்தியர்களே.

வசனம்.—கேளுங்கள் சப்தரிஷிகளே, இந்த எட்டுத்திக்கினு ந்தபத்தைச் செய்யாநின்ற தபசிகளுக்குச் சுபமோ சுபமில்லை யோ சொல்லுங்கள் சப்தரிஷிகளே.

சப்தரிஷிகள் பிரமதேவனுக்குச்-சொல்-கொச்சகம்.

பொட்டெனவேபுகலுமென்றபுண்ணியனேநிசைமுகனே
எட்டுத்திக்குந்தபம்புரியுமிருடிகளெல்லாஞ்சுபமே
கட்டழகுதானுடையகலைமகளைத்தான்படைத்த
வட்டவிழிநான்முகனேமனமகிழச்சொன்னேமே.

வசனம். கேளும் பிர்ம்மதேவரே இந்த அஷ்டதிசையினு மிருந்து தபஞ்செய்யப்பட்ட தபசிகளுக்குச்சுகமே வேனும்அ வர்கள்நினைத்தபடிக்கு முடித்துவருகின்றது நான்முகதேவனே.

பிர்ம்தேவன் தேவேந்திரனுக்குச்சொல் - கொச்சகம்.

தேவர்களுக்கதிபனென்றுசெங்கோற்படைத்தவனே
பூவுலகிலுள்ளமன்னர்புண்ணியங்கள்செய்துமிக
ஆவலுடன்வந்தவரையாதரிப்பாரோவதனை
தீவரமாயெனக்குரையுந்தேவேந்திரமன்னவனே

வசனம்.—கேளுந் தேவேந்திரமகாராஜனே பூலோகராஜா க்களில் புண்ணியமுண்டா அடுத்தவரை யாதரிப்பதுண்டா நீதிவ ழுவாமல் அரசுசெய்து வருகிறார்களா சொல்லுந்தேவேந்திர ம காராஜனே.

தேவேந்திரன் பிர்மாவுக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

உலகமெல்லாந்திசைமுகனேயொருகுடையிலாளுகின்ற
நிலைமையுள்ளமன்னரெல்லாம்நீதியுடனேநடப்பார்
பலபலவிதங்களுள்ளபாராளும்வேந்தரைநாம்
சொல்லுதற்குநிலையிலைதான்சொன்னேநான்முகனே.

வசனம்-கேளும்பிர்ம்மதேவரேஏகசக்கராதிபதி உலகையா ளப்பட்ட மன்னர்நீதியுடனே நடப்பார்கள்மற்ற இராஜாக்களு க்கெல்லாம் நீதிதெரியுமா தெரியாது குறிப்பறியாது அரசுசெலு த்தவுந்தெரியாது பலபலவிதமாயிருக்கும் நான்முகதேவரே.

விஸ்வாமித்திரன்-பிர்ம்மதேவன்சபைக்குவருகிற

பொது-விருத்தம்.

மண்டலமகிழப்பெற்றவான்வர்மிகதுதிக்க
தெண்டேசக்ரைத்திலேந்திதிசைமுகனருகினுக்கு
அண்டங்கள்கிடுகிடென்ன ஆக்கிரமித்ததட்டிக்கொண்டு
மிண்டர்க்குமிண்டனானவிஸ்வாமித்திரர்வருகின்றாரே

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் உலகத்தைச் சிருஷ்டிக்கும்படி. படியாகிய பிர்மதேவன்சபைக்கு தபோநிதியாகிய சபாநுக்கிர கசாமார்த்திய விஷ்வாமித்திர மகாரிஷி வருகிறவிதங்காண்க.

விஸ்வாமித்திரர்வருகிற-ஓரடி-தரு-இ-ம்-மோகனம்-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மிகுத்ததபாகுத்த பிரபாதவிஸ்வாமித்திரனே

அநுபல்லவி.

தகத்துக்கதிபதிகெஜபதிநாணிதை
சதுர்மாமுகவனுமறிகுவானின்னமென்ன
தபசிமார்களெல்லாச்சரணனப்பணிகுவார்
சட்டதிட்டஅட்டதிசையினும் (மிருந்த)

சரணங்கள்.

அண்டரண்டநவகண்டத்தைக் காட்டுவேன்
அணுநொடிதனிற்றிசைமுனைபு மோட்டுவேன்
தெண்டுகையினிற்பிடித்தோனாயு மாட்டுவேன்
செகலம்போலேயொருஜெகதலம் கூட்டுவேன்
மிண்டர்தங்களைநான்முடுக்குடன் வாட்டுவேன்
வீரமானதொருவேடமும் பூட்டுவேன்
கண்டபேர்களடிமிசைவிழ மீட்டுவேன்
கதிதபத்தினில்மிகக்கனம்பா ராட்டுவேன்
கனத்தநெஞ்சில்நினைத்த[illegible]தெல்லாந்
கடுகமுடிப்பேன் தூசந்தொடுகவெடிப்பேன்வச —(மிருந்த)

கட்டியக்காரன்பிரமாவுக்கு[illegible]சொல்- விருத்தம்.

நன்னயவாணிதன்னைநாவினில்வைத்தத்துய்ய
அன்னவாகனத்திலேறுமையனேநின்றாள்போற்றி
இந்நிலந்தனிலுமற்றுமிருக்கின்றநிலத்திலுஞ்சீர்
மன்னியவிஸ்வாமித்திரமாமுனிவந்திட்டார்.

பிர்ம்மா-கட்டியனுக்குச்சொல்-வசனம்.

ஆ-ஆ-சந்தோஷந் சந்தோஷமப்பா கட்டியக்காரா.

விஸ்மித்திரர்-பிர்மாவுக்குச்சொல்- விருத்தம்.

சட்டதிட்டமதாய்வாழுஞ்சதுர்திசைமுகவல்லோனே
திட்டமதாய்விளங்குந்தேவேந்திரராசனேகேள்
கட்டுதிட்டங்களாகக்கனசபையிருப்பதேது
பொட்டெனப்புகலுமிந்தப்புதுமையையெனக்குத்தானே.

வசனம்—கேளும்பிர்ம்மதேவனே ஓய்தேவேந்திர மகாரா ஜனே எக்காலத்திலும் இவ்விதமாகச்சபை கூடினதில்லையே இன்றையத்தின மகாகட்டுங் காவலுமாகயிருக்க வேண்டிய தென்ன அதையெனக்குத்தெரியச் சொல்லுந்தேவேந்திர மகாராஜனே.

தேவேந்திரன்விஸ்வாமித்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

திசைமுகன்சபையிலார்தான்சிறப்புடன்வந்தபோதும்
உசிதமாய்நீரும்வந்தாலொன்றுடனொன்றுபேசும்

கசிந்தியைக்கொடுப்பீ[illegible]பேருளைநிகள்நடுநடுங்கும்
விசித்திரதிவீரிக்குவீற்றிருந்திடுகுவீரே.

வசனம்—கேளும்விஸ்வாமித்திரரோ இந்தப் பிர்மசபைக்கு யார்வந்தபோதிலும் பேசாமல்தா னிருப்பார்கள் நீர்வந்துவிட்டால் ஒன்றுடனேயொன்று பேசத்தலைப்படும் ஆகையால் இந் ஆசனத்திலிரும் விஸ்வாமித்திரரே.

விஸ்வாமித்திரர்சொல்-வசனம்.

அப்படியேயிருக்கிறேன் தேவேந்திரமகாராஜனே

பிர்ம்மதேவர்சபைக்குவசிஷ்டமகாமுனி வருகிற

பொது விருத்தம்.

வீரியவிஸ்வாமித்திரர்வீற்றிருந்திட்டபோது
சூரியனொளிபோலத்துலங்குநான்முகன்சபைக்கு
பாரியசடை[illegible]டைத்தாய்பழுத்ததோர்மேனிபெற்ற
ஆரியவசிஷ்டர்வாரார[illegible]வருமகிழத்தானே.

வசிஷ்டர்வருகிற-தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்.

பல்லவி.

மாமுனிவந்தார்-வசிஷ்ட-மாமுனிவந்தார்.

அநுபல்லவி.

நேமமாகவேநிஷ்டையில் நிற்பவர்
நேத்தியதாய்மகா-சூத்திரங் கற்றவர் (மாமுனி)

சரணங்கள்.

வேதவக்கியா[illegible]த்துங்குமெய்ஞ்ஞானி
மாதவத்தோரெல்லாம்வந்து பணிந்திடும்
வண்மையதானநற்[illegible]றன்மைபடைத்திடும் (மாமுனி)
சகலகலைக்கியானி சிவசெபதபத்திக்குமுக்கியன்
அகிலமெல்லாம்புகழானந்தமாகிய
அதிபதிமன்னர்க்குமதிகதிகொடுத்திடும் (மாமுனி)
வேதியர்நேசன்தேவர்நிதம்வேண்டும்விசுவாசன்
ஆதிபராபரமானவருக் கன்பன்
ஆகிதிட்டமனதாகிக்களித்திடும் (மாமுனி)

கட்டியக்காரன் பிர்மாவுக்குச்சொல் - விருத்தம்.

மணிகொள்சற்பலவாய்மின்னுமாமுடிசிரசிற்பூண்ட
பணிகொள்மேனியனேநல்லபலன்றரவெம்மையாளுந்
திணிகொளும்புயனே நல்காரதிசைமுகதேவேபோற்றி.
மணிசரங்கொள்வசிஷ்டமகாமுனிவந்திட்டாரோ.

பிர்மாகட்டியனுக்குச்சொல் வசனம்.

ஆ-ஆ-அவரும் வந்தாராயிகவுஞ் சந்தோஷமாயிற்று.

வசிஷ்டர்-பிர்மாவுக்குச்சொல் வாழிவிருத்தம்.

நாடோங்கும்படிசிருஷ்டிக்கும்நான்முகனே நீவாழி
நடேமிவிளங்குகின்றவிந்திரனே நீவாழி
காடேதிதவத்தைச்செய்யுங்கௌசிகனே நீவாழி
நீடூழிகாலமற்றநீங்களெல்லோரும்வாழி.

வசனம்—நான்முகதேவனே வாழி இந்திரமகாராஜனே வாழிமற்றுமிருக்கப்பட்ட யாவரும் வாழிவாழி.

தேவேந்திரன்-வசிஷ்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வாழ்வீரென்றெனவேவந்தவசிஷ்டமாமுனிவரேகேள்
ஆழ்கடலின்னமிந்தஅண்டரண்டங்களெல்லாம்
சூழ்கின்றபிரமலோகத்தோருமாமுனிவோரும்
தாழ்வில்லாமன்னரோடுஞ்சபையில் [illegible] டோ

வசனம்—வாருமையாவசிஷ்டமகாமுனிவரேபிரமலோகத்தாரோடுங்கூடி [illegible] இந்திரலோகத்தாரோடுங்கூடவிஸ்வாமித்திரருக்கும் [illegible] த்தில் வீற்றிருஞ்சுவாமி

வசிஷ்டர்சொல்-வசனம்.

மஹாபாக்கியம் மஹாபாக்கியம் இந்திரபூபதியே.

பிர்ம்மா-சப்தரிஷிகளுக்குச்சொல்கவி.

மாதபத்தோமேமகாசபைதனிலே
வேதங்கள்கற்றவியாசர்வந்தனரா

வசனம்—சகளும்சப்தரிஷிகளே இவ்விடம்வரப்பட்டபேரனைவரும்வந்தனரோவாதேனும் பார்த்தீர்களா வேதவியாசரும்வந்தாரா பாருங்கள்.

சப்தரிஷிகள் பிர்ம்மாவுக்குச் சொல்கவி.

முந்திநான்முகனே முறைவேதமேந்தி
வந்திடும்வியாசர்வரயில்லை யையா

பிரமா சப்தரிஷிகளுக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

சப்தரிஷிமார்களேயென்சபையில்நிற்குங்கட்டியமோ
அத்துமரியாதையொடுமருகினிலன்பாய்ச்சென்று
வித்தைபுத்தியுளவேதவியாசர்தனைக்கண்டழைத்து
இத்தடத்தில்வருவீரோவென்மனதுமகிழ்ந்திடவே.

வசனம்—சகளுங்கட்டியக்காரா சப்தரிஷிகளே நீங்களாவது ஒருவரல்லாதூடா அடாகட்டியக்காரா நியாவதுபோய் சீக்கிரமாக வேதவியாசனை அழைத்துவாருங்கள்.

கட்டியக்காரன்-பிர்ம்மாவுக்குச் சொல் - விருத்தம்.

தேவரெங்களையழைத்துசேதிசொன்னதற்பின்பு
தீவரமாகச்சென்றுசெபதபநிலையிற்சார்ந்த
காவியவியாசர்தன்னைக்கண்டழைத்தோடியிங்கு
வாவென்றபேர்க்கேயிதோவருகிறார்வியாசர்தானே.

வசனம்—சுவாமி நாங்கள் வேதங்களைச் [illegible] வேதவியாசனை அழைத்துவாவென்று சொன்ன போதே இதோ வருகிறார் வேதவியாசர் [illegible]

வேதவியாசர்-வருகிற-தரு [illegible] நாமக்கிரியை-அடதாளம்

பல்லவி.

வந்தார் வந்தனரே-வேதவியாசர்
வந்தார் வந்தனரே

அநுபல்லவி.

தந்திராதிகளை [illegible] ஞானகுரு
தோத்தோத்தி [illegible] பிர்ம்மசபைக்கு - (வந்தார்)

சரணங்கள்.

மெய்யில்வெண்ணீறு - மணித்திட்ட
வேடிக்கை புருஷ
ஐயன்நான்முகன் [illegible] வீற்றிருந்திட
வையிற்றுவளமேநியயநடைநடந்து -(வந்தார்)

சாந்தி - மேந்தி - பூமியில்நல்ல
சாஸ்திர காந்தி
தோற்றும்பாலனைபோலத்தலங்குஞ்சடைமுடித்து
நேத்திபதாய்சகல்பகாத்தபிர்ம்மாமுன்னில்-(வந்தார்)

கலையில் யோக்கியர் - குறையில்லாத
கபன சிலாக்கியர்
பலபலசாஸ்திரம்படித்துத்தெளிந்தவர்
நிலையுள்ளமதிதிருகலைமகள் நேசர்பால் - (வந்தார்)

வேதவியாசர்-பிர்ம்மாவுக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

வித்துவஜனங்களோடுமெய்யில்வெண்ணீறுபூசும்
தத்துவங்கற்றயோகதபசிகளோடுங்கூடி
இத்தண்டசபையில்வாழுமெழில்சதுர்முகவனோ
பத்தியாயென்னையழைத்தபாக்கியஞ்சொல்லுவீரோ,

வசனம்.—கேளும் பிர்ம்மதேவரே சப்தரிஷிக ளோடும் வித்துவஜனங்களோடுங்கூடி யழகாயிருக்கப்பட்ட சபைக்கு என்னை யழைப்பித்தகாரியந் தெரியச்சொல்லும் பிர்ம்மதேவரே.

பிர்ம்மா-வேதவியாசருக்குச்- சொல்-விருத்தம்.

வேதத்தையமுதாய்க்கொள்ளும்வேதவியாசரேகேள்
மாதவத்தினிலுயர்ந்தமாமுனிவர்கள்தன்பக்கல்
நீதியாயுமையழைத்தநிலைதனைச்சொல்வேனிந்த
நீதிலாசனத்திலேவிற்றிருந்திடுமிருந்திடீரே,

வசனம்.—கேளும்வியாசரே உம்மை இந்தசபைக்கு அழைப்பித்தகாரியஞ் சொல்லுகிறேன் இந்த ஆசனத்திலிருந்திடும்வேதவியாசரே.

பொது விருத்தம்.

வேதவியாசர்வந்துவேடிக்கையாய்விளங்கும்
நாதனுன்முகவன்பக்கல்நலமுடனிருக்கும்போது
பூதலந்தன்னில்வாழும்புண்ணியமிருகண்டையர்
ஓதியசீஷர்வாராருலகெலாமகிழ்ந்தாரே.

கட்டியக்காரன்-சொல்-வசனம்,

அகோதெப்படியென்றால் பிர்ம்மதேவர்சபையில் சப்தரிஷிகள்முதல் வசிஷ்டர்விஸ்வாமித்திரர் வேதவியாசர் முதலானவர்கள் வந்திருக்கும்போது மிருகண்டமகாரிஷி சீஷர்கள் வருகிறவிதங்காண்க,

சீஷர்வருகிற-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ஆதிதாளம்,

பல்லவி.

மாமுனிசீஷர்கள்நாங்களே - [illegible]- மாமுனிசீஷர்கள்நாங்களே,
ஆ-ஆ-சிவ-சிவ-ஆ-ஆ,
சிவசிவவெனநிதந்தவமதுபுரிந்திடும் - (மாமுனி)
ஆ-ஆ-அரகா-ஆ-ஆ-அரகர-ஆ-ஆ,
அரகரவெனநிதம்பரமனைத்துதிசெய்யும் - (மாமுனி)
ஆ-ஆ-செபதப-ஆ-ஆ-செபதப-ஆ-ஆ,
செபதபநிலையுள்ள-சுபமிதமிருகண்ட - (மாமுனி)
ஆ-ஆ-தகுர்தத்தி ஆ-ஆ-தகுர்தத்தி-ஆ-ஆ,
தகுர்தத்திகுர்தத்திமி-தந்தரிநாதரிததிங்கணத்தோமென-(மாமு)

அநுபல்லவி.

சாமியைநிதந்தந் துதிப்போம்- நேமநிஷ்டையாயிருப்போம்
தாணிமாமிருகண்டர்அரண்மனைகாத்திடும் - (மாமுனி)

சரணங்கள்,

பூசைப்பெட்டியையேந்துவோம்-அதில்
இருக்கின்றநிறைபத்திரவுருக்கமாய்ச்சிவன்பாதம்
போற்றுவோம்நெற்றியிற்சாற்றுவோம்
நாசனைப்போலேதிரிவோம்-ஈசனைநிதம்புரிவோம்
சட்டமுடன்பொட்டுமிட்டுரட்டனையுடையதப-(மாமுனி)

சீஷர்கள்-சபைக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

இதுவென்னஜெனனீங்களிப்படிப்படுகிறீர்கள்
பதிவிட்டுவேஷம்பார்க்கப்பக்ஷமாய்த்தானேவந்தீர்
மதமுற்றுக்கூச்சலிட்டுமல்லுப்போர்செய்யலாமோ
குதிகுதித்தேசபைப்போங்கூப்பிடாதிருந்திடீரே,

வசனம்.—கேளுங்கள் ஜனங்களே நீங்கள் வேஷம்பார்க்கத்தானேவந்தீர்கள் அதைப்பாராமல் இப்படிக்கெல்லாம் படுகிறஜனனம் [illegible] மதமுற்று கூச்சலிட்டுப்போர்செய்யலாமா சபைக்குப்போருங் கூப்பிடாதிருங்கள் [illegible] தம்பி ஞானசிரோன்மணிவென்னைப்போலில்லை என்னையேகொள்ளைகொள்ளையாயிருக்குதப்பா (ஆம்மெய்தான்மெய்தான்) பல்லைப்பல்லைத்திறந்துகாட்டுதடா [illegible] தம்பி [illegible] காட்டயில்லை காட்டயில்லைஎன்னையே கூட்டிக்கூட்டமாய்க்காட்டயில்லைகாட்டயில்லை என்னையேகூட்டிக்கூட்டமாய்க்காட்டுதுபார்டிங்-டிங்-அடாதம்பிமணிகெண்டாமணி [illegible] கூச்சலிடுகிறார்கள்பே-பே-பேசினபேருக்கு ஆப்படிக்கிறது-ஆப்படித்தாக்காரியாசரியல்லாவிட்டால் விரிபப்பொத்துகிறது அதுவுஞ்சரியல்லகேளும் ஜனங்களே,

சீஷர்சொல்-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்- ருபகதாளம்,

பல்லவி,

கூப்பிடாதிருங்கள்-ஜனங்களே-சபையோரே சற்றுநேரம்
சற்றுகேட்டு-கூப்பிடாதிருங்கள்

அநுபல்லவி,

கூப்பிடாதிருங்களேன்- குளறவேவந்தீர்கள்
கோஷ்டமேனிடுகிறீர்நாட்டுக்கிடாக்களே - (கூப்பிடா)

சரணங்கள்.

சாப்பாடுவுண்டீரோ தாம்பூலங்கொண்டீரோ
சட்டமாயுட்கார்ந்து திட்டமாய்ப்பாருங்கள், - (கூப்பிடா)
தபசிவருகிறார்சந்தடியாகாது
சாமென்றுகைகூப்பிதருணம்பார்த்துசேவிப்பீர் - (கூப்பிடா)

சவசளவென்றுலேசமர்த்தரென்பார்களோ
சபித்திடுவோம்நாங்கள்அப்த்தஞ்சொல்லோம்நீங்கள் (கூப்பிடா)

சீஷர்கள்-சொல்- விருத்தம்.

மருருலமெய்ருத்திராக்ஷவடத்துடன்மார்பில்பூணூல்
பரிவுடன்விபூதிபூசியலகல்விஞானமோதி
திருவெனுமுமையளானதேவியைமனதிலெண்ணி
அாகரசம்போசம்போவெனமிருகண்டர்வாரார்,

வசனம்.—கேளுங்கள் ஜனங்களே எங்கள்குச்சகமகாமுனியி
னுடையகுமாரரான மிருகண்டர்வருகிறார் சத்தமின்றி இருங்
கள் ஜனங்களே.

மிருகண்டர்-வருகிற-தரு-இ-ம்- தோடி - சாபுதாளம்,

பல்லவி.

திருமண்டலம்புகழ்திறநல [illegible] ஜபதப
மிருகண்டமுனிநானே

அநுபல்லவி,

வசிவஜெர் அக்கல் முக [illegible] குப்ப [illegible]
ம்புசதாசிவனை [illegible] நம்பி - (திரு)

சரணங்கள்.

பஞ்சாக்ஷரத்தையுஞ்செஞ்சகருத்தினில்
பதித்து துதித்தலைவிதித்து ஆத்தியானஞ்செய்யும்- (திரு)
எண்சாணுடம்பையும்நஞ்சா [illegible] துத்து
எழில்பெறச்சதிகாணவழிய [illegible] தெரிந்திட - (திரு)
ஜெகமீதில்வருமாய்கைபல [illegible] யந்தோட
சித்திவித்திவழிமுத்திதனையதிந்த - (திரு)

மிருகண்டர்சீஷர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

எவல்சீஷர்களேகேளீர்யானுமேமாலருடும்
பாவையாளிடத்திற்செல் அபத்தியாய்வணக்கிநின்று
கூவியேமிருகண்டையர்குணமுடனழைத்தாரென்று
தேவியையெனதுபக்கல்சீக்கிரமழைத்துவாரீர்.

சனம்.—அடாமநோரஞ்மணி- அடா ஞானச்சிரோன்மணி- அ
மணிகெண்டாமணி- அடாமவுனசித்தாமணி - நீங்கள் எனது
ரியான ஞானச்சதிராளின் ஆசிரமத்துக்குப்போய் மகாபக்தி
ணவணங்கிநான் அழைத்துவரச்சொன்னதாக அழைத்துவா
ளப்பா சீஷர்களே.

முதல்சீஷன் மற்றசீஷருக்குச்சொல்-வசனம்.

அடாதம்பி ஞானச்சிரோன்மணி-தம்பி மணிகெண்டாமணி-
அடாமவுனசித்தாமணி - ஐயர்நமது அம்மாளை அழைத்துவரச்
சொன்னார் நாம்போய் அழைத்துவருவோம் வாருங்கள் அப்ப
டியேபோவோம்.

சீஷர்கள்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-கவி.

அம்மாவம்மாயெங்களைப்பெற்
றுதரித்திருந்தாயே
அம்மாசரணமிகசரணம்
அனையேயம்மாவம்மணியே.

ஞானச்சதிராள்-சீஷர்களுக்குச்சொல்-கவி.

ஆரப்பாநீங்களாரப்பா-ஆசிரமந்தேடியேவந்தோர்
ஆரப்பாயென்கைதட்டி அழைக்கிறீர்நீராரப்பா.

சீஷர்கள் ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்- கவி

மாதாவேநீர்தான்பெற்ற-மக்களம்மாமிருகண்டர்
ஆதாரஞ்செய்சீஷரம்மா அம்மாவுன்பால்வந்தோமே.

ஞானச்சதிராள்-சீஷர்களுக்குச்சொல்-கவி.

அன்னையேயுன்பால்வந்தோமென்-றழிக்கைவிட்டபாலகரே
என்னகாரியமாய்வந்தீர் இயம்புமாமுனிசீஷர்களே.

சீஷர்கள்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

இன்னநேரிடையினூடே தெரிவையர்களுக்குயர்ந்த
அன்னமேமயிலேமலைதேனே அரம்பையூர்வசியோர்போற்றும்
கன்னியேயுன்னையையர் கடிதினிலழைத்துக்கொண்டு
இந்தியிஷத்தில்வாவென் றியம்பினார்வருவாயம்மா.

வசனம்.—கேளும் எங்களைப்பெற்ற தாயாகிய ஞானச்சதி
ரே, ஐயர் உம்மை அழைத்துக்கொண்டு வரச்சொன்னார் ஆசிரம
ம்விட்டு சீக்கிரமாக வாரும்அம்மா.

ஞானச்சதிராள் சீஷர்களுக்குச்-சொல்- விருத்தம்.

மெய்யினில்நீறுபூசிவிளங்குஞ்சீஷர்களேகேளீர்
வையினிற்செயமாலேற்றிகபனத்திலிருக்குமெந்தன்
ஐயருமழைத்தபோதேஆசிரமத்திருக்கொணுதா
லையவேபோவோம்வாரீர்பாலரோவினாவிற்றுனே,

வசனம்.—கேளும் மைந்தர்களே எந்தனையனாகிய மிருகண்
டர்அழைத்துவரச்சொன்னபோதே நானிவ்விடமிருக்கப் போ
கா இதோவருகிறேன் வாருங்களப்பா சீஷர்களே.

சீஷர்கள்-மிருகண்டருக்குச் சொல்-கவி.

தையலார்ஞானச் சதிரொனுந்தாலை
ஐயரேநொடியி லைழுத்தோடிவந்தோம்.

மிருகண்டர்-சீஷர்களுக்குச்சொல்-கவி.

வந்தசிஷர்களே மகாபாக்கியந்தான்
எந்தன்பக்கலிலே யிருந்திடுவீரோ.

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல் - விருத்தம்.

அந்தணனுரோவேத மறிந்திடுஞானியாரே
மந்திரநூலுணர்ந்த வள்ளலேசரணமையா
அந்தமதாகவிப்போ ஆசிரமந்தனிலிருந்த
எந்தனையழைத்தசேதி யின்னதென்றருளுவீரோ.

வசனம்—சரணஞ்சரணம் மந்திரநூலுணர்ந்த என்பிராணநாதா, ஆசிரமத்திலிருந்த என்னை யழைப்பித்தகாரியம் அருளிச்செய்யவேணுஞ் சுவாமி.

மிருகண்டர் ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல் - விருத்தம்.

மனைவியேயுனையழைத்த வாறினைச்சொல்வேனல்ல
நினைவொடுமாசிரமத்தில் நீபதலமதாய்ப்பெண்ணே
உனதடிபார்த்திருப்பாயுயர்திசைமுகன் சபைக்கு
அனைவரும்போகுரர்பெண்ணே யானும்போய்வருவேனே.

வசனம்—வாராய்பெண்ணே ஞானச்சதிரே நம்மைப்போன்ற தபசிகளாயிருக்கப்பட்டவர்களனைவரும் பிரமசபையில் காரணவிசேஷமறியப்போகிறார்கள் ஆகையால் நானும்போய்வருகிறேன் நீ ஆசிரமத்தில் உனதிருவடியைப் பார்த்துக்கொண்டு வெகுபதலமாயிரும்பெண்ணே.

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்,

நான்முகன்சபையிலேதான் நடந்திடும்வாறுகேட்க
மானியாவெனையழைத்து மதியுரைத்திட்டநாதா
நானுமேயாசிரமத்தில் நற்புத்திகொண்டிருப்பேன்
காணமாய்நீருஞ்சென்று சடிதினில்வருகுவீரோ,

வசனம்—கேளும் என்பிராணநாதரே தேவரீர் பிர்ம்மசபைக்குப்போய் அவிடத்தில் நடக்கப்பட்ட விசேஷங்களையெல்லாம் அறிந்துவாரும் அடியாளாசிரமத்தில் பதலமாகயிருக்கிறேன்சுவாமி,

மிருகண்டர்-சிஷர்களுக்குச்சொல்- விருத்தம்,

சிஷரோகேளீரந்த திசைமுகன்சபைக்கிப்போது
பாசமாய்ப்போகவேணும் பாவைதன்பக்கல்தானே

ஆசிரமத்திரண்டுபேர்களடிபணிந்தேயிருங்கள்
நேசமூற்றிரண்டுபேர்தா னென்னுடன்வருகுவீரே

வசனம்—ஆரடா அடாமநோன்மணி- அடாஞானச்சிரோமணி- அடாமணிகெண்டாமணி அடாமவுன சிந்தாமணி- நான்பிர்ம்மசபைக்குப்போகவேணும் ஆதலால் நீங்களிரண்டுபேர்நம்முடைய ஆசிரமத்திலிருங்கள் மற்றிரண்டுபேர் என்னுடனேகூடவாருங்களப்பா,

சிஷர்கள்சொல்- வசனம்.

அப்படியேவருகிறோஞ்சுவாமி;

மிருகண்டர்-பிர்ம்மசபைக்குவருகிற

தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி- ஆதிதாளம்,

பல்லவி,

நான்முகன்சபைநாடியேநடப்போம் வாரும்வாருஞ்சிஷரே
நான்முகன்சபைநாடியேநடப்போம்,

அநுபல்லவி,

மான்விழிமடமாதினைவிட்டு
வானமெங்கிலுந்தான்புகழ்ந்திட —(நான்)

சரணங்கள்,

வாய்பொருத்தியமாகவாருங்கள்
மாமுனிவர்கள்டாலெனச்சொல்வார்—(நான்)
அர அர அர னென்றேதுதி
அடிக்கடிசொல்லிருமிக்கூட்வாரும்—(நான்)
இத்தலமெல்லாமிதுவதிசயம்
என்னிடவேவெகு புன்னிதத்துடன்—(நான்)

மிருகண்டர் - பிர்மாமுனியமற்றவர்களுக்குச்சொல்வந்தன

விருத்தம்,

சகலசம்பத்தாயிந்த சபைதனிற்பெரியோர்களும
அகிலமெல்லாந்துதிக்கு மையனேநான்வந்தனஞ்செய்
தகயிலமகிழ்ந்தேதன்மிக்க சம்பிரமமாயிருக்கும்
மகிமைமாமுனியிந்திரர்க்கும் வந்தனமுட்கொள்வீரோ.

வசனம்—சரணஞ்சரணம் பிர்மதேவரே யுமக்குவந்தனம் தேவேந்திரபூபதியே யுமக்குவந்தனம் வேதவியாசரே மற்ற பெரியோர்களாகிய தபத்தோர்க்கெல்லாம் வந்தனம்.

தேவேந்திரன்-மிருகண்டருக்குச்சொல்- விருத்தம்.

வந்தனஞ்செய்துவந்த மாமிருகண்டனேரே
தொந்தமாய்வீற்றிருக்குஞ் சபமுள்ளமுனிவரோடு

விந்தையாய்நீருமிங்கே வேடிக்கையாகச்செய்த
இந்தவாசனத்திலேதா னிருந்திடீ ரிருந்திடீர்.

வசனம்—வாரும்வாருமிருகண்டரே, இந்தரபூசிகளோடுங் கூடி ஆசனத்திலிருந்திடுவீர் மிருகண்டரே.
மிருகண்டர் வசனம்—அப்படியே இருக்கிறேன் இந்திரபூபதி

வசிஷ்டர்-பிரம்மாவுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

திசைமுகத்தயனேகேளீர் செகந்தனிலேயெந்நேரம்
உசிதமதானநீதி யுரைக்கிறுருமதிடத்தில்
வசையுள்ளமாதவத்தோர் மன்னவர்வந்திருந்தும்
இசைமொழியுரைப்பார்களோ னிப்படியிருக்கலாமோ.

வசனம்—கேளும் பிரம்மதேவனே உலகத்தில் எந்ததிருச்சபையிலும் நீதிசாரங்களை எந்நேரமும் பேசிக்கொண்டேயிருப்பார்கள் உம்முடையகொலுவில் வெகுதபசிகளிருந்தும் இராஜாக்களிருந்தும் ஒருசாரமாகிலும் பேசவில்லையே இப்படிக்கிருக்கலாமோ பிரம்மதேவனே.

விஸ்வாமித்திரர் வசிஷ்டருக்குச் சொல்-விருத்தம்.

இப்படியிருக்கலாமோ வென்றுரைவசிஷ்டாநீதான்
ஒப்புடன்சொல்லுந்தா யுனக்கென்ன தெரியுமத்தை
செப்படாபார்ப்போமிந்த திசைமுகனின்னுன்னோர்கள்
எப்படியானுமெய்ச்சயிடந்தேடிக்கொள்ளுவாயே.

வசனம்—அடாவாடாவசிஷ்டா இந்தசபையிலே நானிருப்பதையும்பாராமல் எங்களைப்பார்த்து நகைத்து இப்படியிருக்கலாமோவென்று நீகேழ்க்கலாமா நல்லது உலகத்திலே என்னசாரம் வழங்குகின்றது இங்கே என்னவழங்காமற்போனது நீதானறிந்த நீதிசாரங்களை இந்தசபையில் விளம்படாபார்ப்போம் இவர்களெல்லாமெய்ச்சுவார்கள்.

வசிஷ்டர்-விஸ்வாமித்திரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நீயெனைக்கேழ்க்கலாமோ நில்லடாவிஸ்வாமித்திரா
பேயனைப்போலெழுந்து பினத்துராயுத்தனுக்கு
ஞாயமுந்தெரியுமோடா நான்முகன்கொலுவினுந்தன்
சாயமுமெடுத்துப்போகுஞ் சபைவிட்டு நடந்திடாயே,

வசனம்—அடாவடாவிஸ்வாமித்திரா நீயென்னைக்கேழ்க்கத்தகுமா உன்னுடனே நான்பேசவில்லை நீயேன் பேயனைப்போலே பினத்திவழியுருய் உனக்கு ஞானவுசுத்தி தெரியுமா யோக்கியாயோக்கியத்தான் தெரியுமா வீண்வேலை வைத்துக் கொள்ளா

தே இந்தபிரம்மசபையிலே உன்னுடையசாயமெடுத்துப்போகக்காலமாச்சுது பேசாமல் இந்தசபையைவிட்டு எழுந்துபோடா விஸ்வாமித்திரா.

விஸ்வாமித்திரருக்கும்-வசிஷ்டருக்கும் தர்க்கம்,
கண்ணிகள் - இராகம் - புன்னாகவராளி - அடதாளம்.

விஸ்வாமித்திரன்-சொல்லல்.

சட்டஞ்சட்டமெந்தன் கட்டுக்குளகப்பட்டாய்
கெட்டமதியுடையவசிஷ்டா-மெத்த
துஷ்டத்தனமுடையவசிஷ்டா.

வசிஷ்டர்-சொல்லல்.

துஷ்டப்புத்தியினாலே கெட்டுப்போகக்காலமோ
சட்டமாய்வரலாமோசேகோசிகா-வுன்
பெட்டுங்குலையாதேசேகோசிகா.

விஸ்வாமித்திரர்-சொல்லல்.

இத்தன்னடைசபையினிற் கற்றவன்போலவந்து
மெத்தப்பேசாதடாவசிஷ்டா-மெத்த
சத்திவிசாதடாவசிஷ்டா.

வசிஷ்டர்-சொல்லல்.

கெத்திதத்திடாதே செத்தநாயைப்போலே
கத்தியிருந்திடடாகோசிகா-எந்தன்
வித்தைதெரிந்திடடாகோசிகா.

விஸ்வாமித்திரர்-சொல்லல்.

வெள்ளையாய்நரைத்துநீ தள்ளாக்கிழமாகி
துள்ளலைக்காட்டாதேவசிஷ்டா-மெத்த
கள்ளலைக்கூட்டாதேவசிஷ்டா.

வசிஷ்டர்-சொல்லல்.

சள்ளுலெனக்கேண்டா கொள்ளிப்பிசாசைப்போல்
துள்ளலைத்துள்ளுருய்கோசிகா-எல்லைத்
தள்ளித்தள்ளிவாராய்கோசிகா.

விஸ்வாமித்திரர்-சொல்லல்.

எந்தனுக்கெதிர்நின்று வந்தமட்டும்பேசாதே
தந்தம்விழவடிப்பேன்வசிஷ்டா-வேசி
மைந்தாயுனைக்கெடுப்பேன்வசிஷ்டா.

வசிஷ்டர்-சொல்லல்.

மைந்தனுக்குச்சிஷிணைந்த விதமாமென்று
இந்தசபையிற்கேளுங்கோசிகா-அது
எந்தவழியில்மீளுங்கோசிகா.

விஸ்வாமித்திரர்-வசிஷ்டருக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

எனைப்பார்த்துபயந்திடாமலென்னுடனெதிர்த்துமெய்ந்தன்
மனதினையறிந்திடாமல் மடையனேவசிஷ்டாநீதான்
இனியாகிலும்புத்தியுண்டாயிருந்திட்டாலெனதுகோபந்
தனைநீக்கியுன்னையிந்த சபையினில்வைப்பேன்கண்டாய்.

வசனம்.—அடாவாடா வசிஷ்டா என்னுடைய கோபத்தைப் பார்த்து பயப்படாமலெதிர்த்து உத்தரவுக்கு எதிருத்தரவுகொடுத்தாயல்லவா நல்லது இந்நேரம்இந்தக்கோபத்தைநிறுத்தினேன்இனியாகிலும் நீயடங்கியிருந்தால் இந்தச்சபையி லுன்னைவைப்பேன் இல்லாவிட்டால் உனக்கு[illegible]வேறே நடக்கும்பாரடா வசிஷ்டா.

வசிஷ்டர்-விசுவாமித்திரனுக்குச்-சொல் - விருத்தம்.

என்னடாவிசுவாமித்திராயிந்திரராசன்முன்னில்
சொன்னசொற்சபையோர்கேட்டு சோர்ந்துமேநகைநகைத்து
உன்னிடபவுஷையெல்லா முள்ளத்தில் வைத்தாரித்தச், சின்ன
மென்பெற்றுக்கொண்டாய் செவையுடனிரக்கொணுதோ.

வசனம்.—சபாசடாவிசுவாமித்திராஇந்திரராசன் முன்னிலும் இன்னம் இந்தசபையோர் முன்னிலும் நீசொன்னதைக் கேட்டு குலுங்கநகைத்து அதுவேசேர்ந்து உன்பவுஷை உள்ளத்தில்வைத்துக்கொண்டார்கள் அதுவேபோதும் இந்தச்சின்னமேன் பெற்றுக்கொள்ளவேணும் கௌசிகா.

தேவேந்திரன்-விஸ்வாமித்திரருக்குச் - சொல்-விருத்தம்.

வேதத்தின்பயனுணர்ந்த விஸ்வாமித்திரரேகேளீர்
மாதவத்தினிலுயர்ந்த வசிஷ்டமாமுனிவரேகேள்
ஏதுகாலமுமுங்கட்கு யிந்தபோராட்டந்தானே
ஆதலாலினிபோராட்ட மாகாதுபொறுத்திடுமே

வசனம்.—வாரும் விஸ்வாமித்திரரேகேளும் வசிஷ்ட மாமுனிவரே எந்தகாலமும் உங்களுக்கு இந்தப் போராட்டந்தான் மற்றொன்றுமில்லை ஆனதால் இப்போது என்னைப்பற்றி பொறுத்திருங்கள் காரணவிசேஷம்பேசவேணும் விசுவாமித்திரரே வசிஷ்டமகாமுனிவரே.

பிர்ம்மா-தேவேந்திரனுக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

இந்திரராசனேகே ளிருடிகளிருவருக்கும்
வந்தபொல்லாங்குக்கேற்ற வழிதேடிசொற்கொடுத்தீர்

முற்றிலும்[illegible]சொன்னீர்கள்
சந்தோஷமிந்த[illegible]சகலர்க்குமுழுகததுமே.

வசனம்.—கேளும் இந்திரராஜனே நல்லுபாயமெடுத்து இவர்களுக்கேற்ற நியாயஞ்சொல்லி சண்டையை நிறுத்திவிட்டீர் அவர்களும் உமதுசொல் தள்ளாமல் நின்றுவிட்டார்கள் அதுவே சக்லபேருக்கும் அழகாச்சுது எண்மனமு மகிழாச்சுது இந்திரராஜனே.

தேவேந்திரன்-பிர்ம்மாவுக்குச்-சொல் - விருத்தம்.

சிஷ்டிக்குங்கர்த்தனான நிலசமுகத்தயனேகேளீர்
சட்டமாய்க்கொலுவிருந்த[illegible]கள்பெரியோரெல்லாம்
பொட்டெனவெழுந்து[illegible]விடம்போகாமுன்னம்
கட்டுகாரணவிசேஷங்[illegible]டையனுப்பிவீரே.

வசனம்.—கேளும்பிர்ம்மதேவரே இந்தவசிஷ்டர் விஸ்வாமித்திரர்[illegible]நேரமாயிற்று மேலும் நமதுகொலுவில்வந்திருக்கும் பெரியோர்களெல்லாம் அவர்களிருப்பிடம் எழுந்துநடவாமுன்னம்[illegible]காரணவிசேஷமறிய வேண்டியதாயிருந்தால்[illegible]சபைக்குஞ்செலவுதாரும்பிர்ம்மதேவனே.

பிர்ம்மா - வேதவியாசருக்குச் - சொல் - விருத்தம்.

வேதவேதியர்களும்[illegible]
ஆதினந்துக்கோர்பிள்ளை யாகிலும்[illegible]
நீதியாய்ச்சொர்க்கபாக்கியம்[illegible]
நிலமேலெனக்குத் திறமுடன்தெரிவிப்பீரே

வசனம்.—கேளும் வேதவியாசரே பூமியில்[illegible]க்காகிலும்பிள்ளையில்லா[illegible]அப்பேர்ப்பட்டவர்களுக்குச் சொர்க்கமுண்டோ இல்லையோ சொல்லும் வேதவியாசரே.

வேதவியாசர்-பிர்ம்மாவுக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

தெரிவதுமென்னபிர்ம்ம தேவனேசொல்லக்கேளீர்
அறிகுவீரொன்றுபிள்ளை யாகிலுமில்லாதார்க்கு
இருபிறப்பினிலுஞ்சொர்க்க மில்லையெனவேதத்தில்
முறையமிட்டுதவேத முற்றிலுஞ்சோதித்தேனே.

வசனம்.—கேளும்பிர்ம்மதேவனே உலகத்தில் பிள்ளையில்லாதவர்களுக்குச் சொர்க்கமில்லை யென்று சட்டமாய் வேதத்திற் சொல்லுகின்றது முற்றிலு நன்றாய் பரிசோதித்தேன் பிர்ம்மதேவனே.

மிருகண்டர்-வேதவியாசருக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

உள்ளமுங்கலங்கவேதா னுரைத்திடும்வியாசரேகேள்
பிள்ளைதானில்லாவிட்டால் பிள்ளையுண்டாவதற்கு
கள்ளமில்லாமலெந்தன் கருத்தினுக்கறியத்தானே
மெள்ளவுபாயமொன்று விளம்பிடவேணுமையா.

வசனம்—கேளும் வேதவியாசரே பிர்ம்மா மொழிக்குச்சரி யாய் அத்தாட்சி நீர் சொன்னதுஞ்சரியே பூமியில் இல்லாதபே ருக்கும் பிள்ளைவேண்டு மென்கிறதாய் ஆசையிருந்து பிள்ளை யில்லாமலிருந்தால் அவர்களுக்குப் பிள்ளையுண்டாகிறதற்குஉபா யமுண்டா இல்லையா அதை விளக்கிச்சொல்லவேண்டுமையர்வே தவியாசரே.

வேதவியாசர்-மிருகண்டருக்குச்- சொல் - விருத்தம்.

உபாயமுமென்னவேத முறைதெரிமிருகண்டாகேள்
தபோபலத்தாலேபிள்ளை தான்வரச்செய்யவேணும்
சபாபதிதன்னைநோக்கித் தபதிலேகொண்டாலீசன்
குபேரனைப்போலேபிள்ளை கொடுத்தாரட்சிக்கின்றரே.

வசனம்.—கேளும்மிருகண்டரே பிள்ளையில்லாதபேர் நந் தவனத்திலேசென்று பரமசிவத்தைநோக்கி ஓமமனநாகஸ்திரீ களுடன்கூடி தபத்தைச்செய்தால் புத்திரபாக்கியங் கொடுத்துரா ட்சிப்பார் மிருகண்டரே.

பிர்ம்மா சபையிலுள்ளயாவருக்குஞ்- சொல்-விருத்தம்.

இந்திராசனே நல் லெழில்வேதவியாசரேகேள்
சுத்தரச்சபையில்வந்து துலங்குமற்றவரேகேளீர்
மந்திரவேதசாஸ்திரமறிந்ததுபோதும்போதும்
அந்தரங்கமதாய்வாழு மாசிரமம்நடந்திடீரே

வசனம்—கேளுந்தேவேந்திரமகாராசனே வேதவியாசரோம ற்றுமிருக்கப்பட்டதவசிகளே நீதிசாஸ்திரங்கள் கேட்டதுபோ தும்தேசகாலமாச்சுது அவரவர்களாசிரமம்போய்வாருங்கள் சபையிலுள்ளவர்களே,

சபையோர்-சொல்-வசனம்.

அப்படியேபோய்வருகிறோம் பிர்ம்மதேவரே.

பொது-விருத்தம்.

மதிநிறைமுகவனூர்தன் மகாசபைதான்கலந்து
பதிதனக்கெழுந்தானிந்திரன் பரிவுடனடந்தான்பின்பு

அதிதுரிதமதாய்வாழு மாசிரமம்நடந்தாரியாரும்
சுதனில்லாமிருகண்டையர் துயரமாய்ப்புலம்பலுற்றார்.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் பிர்ம்மசபை கலைந்து பிர்ம்ம தேவன் அரண்மனைக்குச் சென்றார் தேவேந்திரமகாராஜன் அம ராபுரி பட்டணத்திற்கு நடந்தார் இப்பால் மிருகண்டமுனிபுத் திர மில்லாதசோகத்தினால் பிரலாபிக்கிற விதங்காண்க.

மிருகண்டர்சொல்-கொச்சகம்.

பிர்ம்மசபையதுதனிற் பிரியமுடன்வியாசர்சொன்ன
கர்மவிதிக்கென்னசெய்வேன் கயிலையனேயாறுமென்ன
தர்மதிகள்செய்தேனோ துலையாதோசங்கரனே
மர்மம்வைத்திருந்துமென்னை வருத்தினைகள்செய்திரோ.

வசனம்—ஹரகாகர்த்தனே பிர்ம்மசபையிலேவேதவியா சர்சொன்ன மொழிக்குச் சரியாக யெனக்குப்புத்திர னில்லையே அதுதானே யெனக்குங்கதி நானென்ன அர்ப்புத்தி பண்ணினே னோ அல்லது உமதுசெயலோ இனிமேல் சரீரத்தையாளுதசடலமிரு ந்தென்னகர்த்தனே.

மிருகண்டர்சொல் [illegible].

[illegible]-ம்-[illegible]-தாளம்.

கர்த்தனே நானென்னசெய்வே னத்தமொருமகனைப்பெற்ற
ஈஸ்வரா - மயேஸ்வரா
புத்திரனில்லாதவர்கள் முத்திபாவியென்றுரைத்தா
ஆதியே-பரஞ்சோதியே
பிள்ளையில்லாதார்க்குச்சொர்க்கமில்லையென்றுவியாசர் சொன்
ஈஸ்வரா-மயேஸ்வரா [னார்
உள்[illegible]கலங்கியுடல் துள்ளியேவிழுந்தேனையா
ஆதியே-பரஞ்சோதியே
இருசெவியில்நாராசங்கள் சொருகினதுபோலுருகினேனே
ஈஸ்வரா-மயேஸ்வரா
உரிசையானவுடலிருந்து மாவதினாலென்னபலன்
ஆதியே-பரஞ்சோதியே
இச்சடலமிப்புவியில் வைத்திருந்துமாவதென்ன
ஈஸ்வரா-மயேஸ்வரா
தக்ஷணமேவிட்டுவிட்டால் மெய்ச்சிடுமேலோகமெங்கும்
ஆதியே-பரஞ்சோதியே
நான்முகன்சபையிலெனை யெனலக்கவிதிவிதித்தாய்
ஈஸ்வரா-மயேஸ்வரா

மான்மழுவணிந்தோனே நீ தான்கபடமாயிருந்தால்
ஆதியே-பரஞ்சோதியே
பதியிருந்தும்நிதியிருந்தும் பலன்றாதுநாளையென்றார்
ஈஸ்வரா. - மயேஸ்வரா
கதியினைத்தந்திடுவதற்கோர் காதல்சுதன்வேணுமென்றார்
ஆதியே - பரஞ்சோதியே
இந்தசேதியதித்திடாமல் இருந்திட்டோமேமலடராக
ஈஸ்வரா - மயேஸ்வரா
எந்தநிலையாவதொன்று மில்லையெல்லாமுன்செயலே
ஆதியே - பரஞ்சோதியே
இப்படியாகிலுஞ்சுதனை யெப்படியாகிலுந்தருவாய்
ஈஸ்வரா - மயேஸ்வரா
தற்பராநீமேகதியே னப்பனே ரட்சித்தருள்வாய்
ஆதியே - பரஞ்சோதியே.

மிருகண்டர்-சிஷிருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அன்னைபுப்பிதாவெம்பெண்ணை யடுத்தசிஷர்களேகேளீர்
சொன்னவெசால்கேட்டமாத்திரந் துயரமுமதிகமானால்
என்னமாய்நடப்பதப்பா பிரைப்புமேமிகவாச்சு
இந்நிலந்தனிலிருந்து இப்பாரிநடப்பமையாமவாரீர்.

வசனம்—கேளுங்கவப்பா சிஷர்களே அந்தப்பிர்ம்மசபையிலே வேதவியாசர் சொன்னசொல்லைக் கேட்டு நெஞ்சங்கலங்கித் துயரமும் அதிகமாயிரைப்புகொண்டு நடக்கப்போனால் நடை கொடுக்கவில்லை ஆதலால் இந்தச்சோலைநிழலில் சற்றுநேரமிருந்து இளப்பாறி அதன்பின்பு நடப்போம் இருங்களப்பா சிஷர்களே.

சிஷர்கள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-வசனம்.

அப்படியேதேவரீர்சொற்பிரகாரம் இருக்கிறோம்-சுவாமி.

பொது-விருத்தம்.

சதுர்முகன்சபைக்குவந்த தபசிமாமிருகண்டயர்
சுதனில்லாதாற்றயங்கித் துயரமாய்வருகும்போது
ததியறிந்தநவுஞானச் சதிராளைக்காணவேண்டி
மதியுள்ளரிஷிகள்பத்தினிமார் களுமிதோவந்தாரே.

கட்டியக்காரன்-சொல்-வசனம்.

அகோ-தெப்படியென்றால் பிர்ம்மசபைக்குவந்த மிருகண்ட மகாமுனி சுதனில்லாத துயரத்தால் மிகவும்வாடி சோலையிலிருக்கும்போது அவருடைய பத்தினியான ஞானச்சதிராளைக் காணும்படியாக ரிஷிபத்தினிகள் வருகிறவிதங்காண்க.

ரிஷிபத்தினிகள்-வருகிற-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நிலைமையுடன்றவத்தை வலுமையுடன்புரியும்
ரிஷிபத்தினிமார்கள்வந்தார்.

அநுபல்லவி.

உலகிலுள்ளபெண்களு மோடிவந்தடி தாழ
ஒருமையானமாதர்க ளருமையுடனே சூழ
உத்தமியானபோதர்-ரிஷி
பத்தினிமார்கள் நீதர்

உண்டென்றுஞ்ண்டுஇந்த அண்டமதிக்கப்பெற்றோர்
ஓதுதற்கொரு ஆதிமெய்ப்பொரு
ளாதனைத்துதித் தேதுமற்றவர்
ஒருமையாகமன முருதியாகதினங்
கருதிவைத்தசிவ னுறுதிபெற்றருளும்—(நிலைமை).

முதற்பத்தினி-மற்றபத்தினிகளுக்குச் சொல் - கொச்சகம்.

என்னுயிருக்குயிரான யிருடியர்தன்றேவியரே
இந்நகரில் விட்டு யெல்லவருந்தானேடந்து
வன்னமலரிருக்கும் வனந்தேடிமலரெடுத்து
துன்னிடநாம்கொண்டையினிற் சூடிவருவோம்வாரீர்.

வசனம்—கேளுங்களம்மா ரிஷிபத்தினிமார்களே, நாமெல்லோரும் ஆசிரமம்விட்டு ஒன்றாய்க்கூடிக்கொண்டு வெளிவிரைசமாய் வனங்கள்தோறும்போய் அவ்விடத்திலிருக்கப்பட்ட நந்தவனங்களிற்புகுந்து நல்லசாதியான மலரெடுத்து கொண்டையில் முடித்துக்கொண்டு மகாவேடிக்கையாய்ப் போகையிலும் வருகையிலும் பந்தெடுத்து விளையாடிவருவோம் வாருங்களடியம்மா.

மற்றபத்தினிகள்-முதற்பத்தினிக்குச்-சொல்-கவி.

மெல்லியேநீயும் வினவியவாறு
மல்லிகைமுல்லைநல் மலர்சூடிவருவோம்

வசனம்.—அப்படியே உன்சொற்பிரகாரம் வருகிறோம்போவோம்வாருமம்மா.

பத்தினிகள்சொல்-தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை - மிசுரதாளம்.

பல்லவி.

பத்தினிமாதே- நந்தவனம் - பாரடியே.

அநுபல்லவி,

சுத்தி னுமவரவர் சோதித்தமலமெல்லாம்
வைத்திடாமற்பயித்து மடியிலேகட்டுங்கள்—(பத்தினி)

சரணங்கள்.

பெண்ணேயிக்குறியார்-செந்தாமரை
யொண்ணேநீர்க்குதயார்
கண்ணேநீயுன்னிட கைதொட்டுப்பறிக்காதே
இன்னுநானதின்மேலே யிச்சைகொண்டேனடி—(பெண்)
சுந்தரமாதே-சத்தனச்சோலை
[illegible]தான்றுவதிதே
வந்திருமெதிராக வருகுதுபந்திதோ
முந்தினபிறகுநீ மோசஞ்செய்யாதடி (சுந்தர)
மங்கையேயோடி-பந்தையெடுத்து
இங்கேநீவாடி.
சங்கையில்லாமலே சாலையிலாடுவோம்
பங்கமாய்த்தோர்த்தோரைப் பந்துகுட்டு குட்டுவோம்

ரிஷிபத்தினிகள்சொல்-விருத்தம்.

வேலைப்போல்விழியைவாழ்த்த மெல்லியலாமாதேகேள்நல்
னூலைப்போலிடைகொள்நல்ல நோன்புசெய்மாதேகேளீர்
தாலமாய்நாமெல்லாம்பந் தாடினதுவும்போதும்
கோலமாய்ப்பகடைகையிற் கொண்டுசேர்த்துடுவோமே.

வசனம்—கேளுங்களம்மா ரிஷிபத்தினிகளே, நாம்பந்தாடினதுபோதும் இப்போதுசந்தோஷம் நாம்உட்கார்ந்து பகடையாடுவோம் வாருங்களம்மமார்களே.

மற்றரிஷிபத்தினிகள்சொல் வசனம்.

ஆனால் அப்படியே ஆடுவோம் வாரீரம்மா

ரிஷிபத்தினிகள்பகடையாடுகிற

தரு-இ-ம்-கௌளிபந்து-ரூபகதாளம்.

முதல்ரிஷிபத்தினிசொல்லல்.

சந்திரகாந்திமிகுந்த சுந்தரமாதேநான்
முந்திவிநாயகனைச் சிந்தையிற்றுதித்தேன்
தந்திரப்பாச்சிகையெடுத் தெந்தன்கையினானிதோ
தொந்தமாவிழுத்தேனிந்த விந்தையைப்பாராய்.

உ-வது-ரிஷிபத்தினி சொல்லல்.

விந்தையைப்பாராய் நீயென்றுசொன்ன அன்னமேயென்
மந்திரத்திலகப்பட்ட யெந்தனல்விநாணியே

உந்தனைக்கெலித்துவாவென் றிந்தவேளையில்நான்
பந்தமாவிழுத்துவிட்ட அந்தத்தாயம்பாராய்.

௩-வது-ரிஷிபத்தினிசொல்லல்.

ஒன்பதுபத்தும்பகடை ஒன்றாய்க்கூடவிழநான்
தென்புடன்பாச்சிகை யெடுத்தேவிட்டேனிதோ.

உ-வது-ரிஷிபத்தினிசொல்லல்.

அன்புடன்பனிரண்டும் அழகாய்த்தேடிவிழநான்
இன்னமும்பாச்சிகையைத் தொட்டேவிட்டேனிதோ

முதலாவது-ரிஷிபத்தினிசொல்லல்.

குங்குமக்கருப்புசோடுகொண்டுகட்டினேனிந்த
சிங்காரம்பாரடியம்மா தெய்விகமாதே.

உ-வது-ரிஷிபத்தினிசொல்லல்.

துங்கமுஞ்சரும்பச்சையுஞ் சோடுகட்டினேனடி
சங்கையில்லாமலேபார்த்திடு தையலேமாதே.

முதலாவது-ரிஷிபத்தினிசொல்லல்.

கட்டிமறுக்கால்[illegible] பெண்ணேநான்மென்னவுன்
இஷ்டமஞ்சள்பச்சைசோடெடுத்தெறிந்தேனே.

உ-வது-ரிஷிபத்தினிசொல்லல்.

வெட்டுப்பகையுள்ளதகை மெள்ளவேபோட்டுநீ
கட்டுங்குங்குமக்கருப்பைக் கண்டெறிந்தேனே.

முதலாவது-ரிஷிபத்தினிசொல்லல்.

கட்டினேனோட்டைக்கலைத்த கன்னியரோநானிதோ
பெட்டெனக்கெலித்துனை யிப்போதுவந்தேனே.

உ-வது-ரிஷிபத்தினிசொல்லல்.

சட்டமாயுனக்கிங்கு சமர்த்தென்றுறியயென்
இஷ்டதேவதையாலுன்னை யிதோகெலித்தேனே.

முதலாவது-ரிஷிபத்தினிசொல்லல்-கொச்சகம்.

வந்துவெகுநேர மாச்சுதடியம்மையரே
எந்தன்கணவனுக்கு யென்னென்றுசொல்லுவேனுன்
முந்தினவர்கோபிப்பார் மொய்குழலாளேநாமும்
இந்தவனம்விட்டு யிருப்பிடம்போய்ச்சேர்வோமே.

—வசனம். அடியம்மா ரிஷிபத்தினி மார்களே நாம்வந்து வெகுநேரமாச்சுது எனதுபத்தாவாகிய கணவன் கோபிப்பார் இந்தவனம்விட்டு ஆச்சிரமம்போவோம் வாருங்களடியம்மமார்களே.

மற்றரிஷிபத்தினிகள்- முதல்ரிஷிபத்தினிக்குச் சொல்

கொச்சகம்.

எத்தனைநாளாச்சுதடி யிப்படியுல்லாசமதாய்
பத்துபேருங்கூடி பரிவுடனேவந்ததுவும்
தத்வஞானச்சதிராள் தானிருக்குமிடமிதுவே
சற்றவளைப்போய்ப்பார்த்து தாம்நடப்போம் வாருமம்மா.

வசனம்.—கேளம்மாரிஷிபத்தினியே இப்படிநாமெல்லோரும் ஒன்றாய்க்கூடிவந்து வெகுநாளாச்சுது அதோமிருகண்டமகாமுனியினிட தேவியான ஞானச்சதிராளுடைய ஆசிரமமாகையால் நாமெல்லோரும்போய் ஞானச்சதிராளைக்கண்டு பேசிபிறகு நமது ஆசிரமம்போய்ச்சேருவோம் வாராயம்மா.

முதல்ரிஷிபத்தினிசொல்-வசனம்.

ஆனால் அப்படியேசெய்வோமம்மா.

ரிஷிபத்தினிகள்- ஞானச்சதிராளுக்குச் சொல்-கவி.

ஆரம்மா செயமிருகண்டையர்தன் தேவியாரே
ஆசிரமத்தி லருள்ஞானச்சதிரே வாராய்.

ஆரம்மாஞானச்சதிராள் - ரிஷிபத்தினிக்குச் சொல்-கவி.

சதிரோவா வென்றெந்தன் றலைவாயற்படியில்நின்று
மதியாலழைப்பதாரோ [illegible] வளவிற்றுமினே.

ரிஷிபத்தினிகள்- ஞானச்சதிராளுக்குச் சொல்-கவி,

வளவினிலழைத்ததமாதே வந்துவுன்முகந்தனைக்கண்டோம்
இளமயிலாளேநீதானெங்களையறிவாயோடி

ஞானச்சதிராள்- ரிஷிபத்தினிகளுக்குச்-சொல் - விருத்தம்.

ஆகமும்பரிவுமுள்ள அரிவையரே கேளீர்கள்
நாகமங்கையரோ சேடன் ரத்தினமணிவிளக்கோ
தேகமுமகிழ்ந்து என்னைத்தேடியே வரப்பெற்றேனே
வாகைசேர் நீங்கள்வந்த வாறதுவுரைசெய்வீரே;

வசனம்.—வாருங்களம்மா நீங்களோர் நாகமங்கையரோ முனிநாதருடைய தேவிகளோ அல்லது ஆதிசேஷனுடைய சிரசில்விளங்கப்பட்ட ரத்தினமோ நீங்கள் என்னிடத்திற்கு வந்தகாரியத்தைச் சொல்லுங்களம்மா.

ரிஷிபத்தினிகள்-ஞானச்சதிராளுக்குச்- சொல் - விருத்தம்.

மாமுனிதேவியான மயிலேமெய்ஞ்ஞானப்பெண்ணே
நாமுமேரிஷிகள்பத்தினி நங்கையேயுன்னைப்பார்த்து
க்ஷேமமாய்ப்போவோமென்று சிறந்தவாசிரமந்தன்னில்
நேமமாகவந்தோம் நிலையெங்கள்வாறுதானே,

வசனம்.—கேளாயம்மா ஞானச்சதிரே நாங்களோரிஷிபத்தினிமார்கள் இன்றையத்தினம் வேடிக்கையாய்ப் புறப்பட்டோம் புறப்பட்ட விடத்தில் உன்னையுங்கண்டு பேசிப் போகலாமென்று உனதாசிரமம் தேடிவந்தோம் இதுதான் எங்கள் வரலாறம்மா.

ஞானச்சதிராள்-ரிஷிபத்தினிகளுக்குச் - சொல்- விருத்தம்.

வந்ததேப்[illegible] மிகப்பெற்றேன் மாமுனிதேவிமாரே
சந்தோஷ[illegible] அழைத்தவாசிரமந்தன்னில்
சந்தமொடினிதாய் [illegible] யாவருங்கூடிக்கொண்டு
பந்தாடவேணுமம்மா பரிவுடன் வருகுவீரே.

வசனம்.—அம்மாரிஷிபத்தினிமார்களே நீங்கள் ரிஷிபத்தினிமார்களென்று என்னுடைய ஆசிரமந்தேடிவந்தபோதேநான் [illegible] செய்தபாக்கியமுந்தான் இப்பவும் ஆசிரமத்தில் நீங்கள் சந்தோஷமாய் என்னுடனேகூடி சற்றுநேரம்பந்து விளையாடவேணும் வாருங்களம்மா ரிஷிபத்தினிமார்களே.

ரிஷிபத்தினிகள்-ஞானச்சதிராளுக்குச்-சொல்- விருத்தம்.

மன்னுடலமெங்குநல்ல மா[illegible]
கொண்டவேதத்தில் ஞானச் [illegible]
கண்டர்தன்தேவியாரே [illegible]
அன்பொடும்பந்தையே [illegible] வாய்வருகுவாயே.

வசனம்.—கேளும்மா ஞானச்சதிரே அப்படியேகைக்கு அடங்காத பந்தையெடுத்து ஆடுவோம் வாருமம்மா.

ரிஷிபத்தினிகளும்-ஞானச்சதிராளும்-பந்தாடுதல்.

தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி-அடதாளம்.

ஞானச்சதிராள்- சொல்லல்.

பந்தெடுத்தேனிதோ பாரடி-இதைப்
பார்த்துப்பிடித்துநீ சேரடி
அந்தரந்தன்னிலேகையுன்றுவருகுது
தந்திரத்தாலதை முந்திப்பிடியடி. (பந்தெடு)

ரிஷிபத்தினிகள் சொல்லல்.

இதோஅதோப்பந்தென்றுருட்டுருய்நீ
யென்னடியென்னைமெத்தமிரட்டுருய்
பதித்தகொன்டையவிழ்ந்து பாரினிற்புரண்டாலும்
குதித்ததைப்பிடிப்பேனேகோதையரேயடி (இதோ)

ஞானச்சதிராள் சொல்லல்.

வேகமாய்வருகுது பந்தடி-அதின்
முன்னேயுன்பந்தைநீ முந்தடி
மோகத்திருப்பந்தைமுடுகாயெறிந்தேனே
முன்பின்பாராதேநீ யென்முன்னே நில்லடி (வேக)

ரிஷிபத்தினிகள் சொல்லல்.

அப்படிநான்மோசம்போவேனோ-போனால்
அருந்தவரிஷிபத்தினியா வேனோ
எப்படியாகிலுங்கெலிப்பேன்பேசாமல்
ஏளித்திற்கிடங் கொடுக்கிறதில்லை (அப்படி)

ஞானச்சதிரான்-ரிஷிபத்தினிகளுக்குச்சொல் — கொச்சகம்.

நாகரிகமுள்ளதிருநங்கையரே நீங்களெல்லாம்
வேகமதாயென்னுடனே மெய்விழுந்துவிளையாடி
ஆகமெத்தமெலிந்தீரே அருந்தக்காதலடைந்தீர்
தாகவிடாய்தீருங்கள் சத்திரத்துமங்கைகளே.

வசனம்—வாருங்களம்மா ரிஷிபத்தினிமார்களே நீங்களெல்லோரும் என்னுடனே வெகுநேரம் பந்துவிளையாடி மெத்தவுங் களைத்துவிட்டாய்கொண்டிருக்கிறீர்கள் ஆகையால் நீங்களெல்லோரும்நமது ஆசிரமத்தில் தாகபானஞ்செய்யுங்களம்மா ரிஷிபத்தினிமார்களே.

ரிஷிபத்தினிகள் ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல் — கொச்சகம்.

மெள்ளவந்துரைத்தபெண்ணே விளம்புவோங்கேளுமுத்தன்,
வள்ளல்தானெங்கேயடி மைந்தனுண்டோசொல்லடிநீ
பிள்ளையில்லாரன்மனையில்பெண்ணேதாகமுமருந்தோம்
உள்ளதிருமாமயிலே புண்மைதனைச்சொல்வாயே.

வசனம்.—கேளுமம்மா ஞானச்சதிரே நாங்கள்உன்வீட்டில்தாகபானஞ்செய்வது இருக்கட்டும் உன்பத்தாவான மிருகண்டரிஷியெங்கே உங்களுக்குப் புத்திரசந்தான மிருக்குதா நாங்கள் மைந்தனில்லாதவீட்டில் தாகபானஞ்செய்கிறதில்லை நாங்கள்கேட்டவார்த்தைக்கு உண்மையாகச் சொல்லுவாயம்மா.

ஞானச்சதிராள் ரிஷிபத்தினிகளுக்குச்சொல் கொச்சகம்.

கள்ளமதுசொல்வதில்லைக் கதித்தமுனிதேவியரே
வள்ளல்நைமிசாரண்ய மாதவத்தோரிடஞ்சென்றார்
தெள்ளியதோர்பிள்ளையில்லை சிவபூசெயம்லாநானறியேன்
உள்ளங்கலங்கிமெத்த வுருகுதுநானென்னசெய்வேன்.

வசனம்—கேளுங்களம்மா ரிஷிபத்தினிமார்களே, உங்களுக்குப்பொய்யைச் சொல்வதில்லை என்பத்தாவாகிய மிருகண்டர் நைமிசாரண்ய வனம்போயிருக்கிறார் எங்களுக்குப் பிள்ளையில்லை நீங்கள்சொன்ன விசேஷத்தைக்கேட்டு எனதுள்ள முருகிப் போகின்றது நானென்னசெய்வேன் எப்படியாகிலுந் தாகம் அருந்தவேணுமம்மா.

ரிஷிபத்தினிகளுக்கும் ஞானச்சதிராளுக்கும்-தர்க்கம் -தரு.

இராகம் நாகத்தொனி - ஆதிதாளம்.

ரிஷிபத்தினிகள் சொல்லல்.

புத்திரனில்லாதவீட்டில் போஜனம்பொசியோமே
பகுத்தறிந்த சாதிசாதி யெங்கள்சாதி அம்மா

ஞானச்சதிராள்சொல்லல்.

உங்கள்ஜாதிமிகவுயர் மெய்ஜாதியின்மேன்மையும்
இப்படியானபேச்சுங்கட்கு வெறுப்பாச்சோ அம்மா

ரிஷிப. வெறுப்பாச்சுதுங்களம்மா வேறாகச்சொல்லவில்லை
விளங்கப்பிள்ளையில்லையென்று சொல்லுகிறான் அம்மா

ஞான. சஞ்சலமாவதேது தவமாமுனிமன்விதியைத்
தடுக்கவுந்தீரியுண்டோ அம்மாமாரே அம்மா

ரிஷிப. அம்மையப்பாகப்பூசித்து ஆண்டவனைத்தொழுதால்
ஆதிநாளினிற்செய்த வினைதீரும் அம்மா

ஞான. வினைதீர்ந்தபின்பாகிலு மிருகண்டமாமுனிபேர்
விளங்கவெங்களுக்கொரு பாலனுண்டோ அம்மா

ரிஷிப. பாலனிடபாக்கியமும் பதவியுந்தான்பெறுவீர்
பாரும்நான்சொன்னபடி செய்யுமம்மா அம்மா

ஞான. செய்வேனைமிசாரண்யஞ் சென்றமுனிவர்வந்தால்
செதியுரைத்துதபஞ் செய்வேனே அம்மா

ரிஷிபத்தினிகள்-ஞானச்சதிராளுக்குச் சொல்-கவி.

ப்படியேசெய்வா யருள்ஞானச்சதிரே
மப்புடன்நாம்செல விடையது தருவாய்.

ஞானச்சதிராள் ரிஷிபத்தினிகளுக்குச் சொல்-கவி

பிற்புடனெனக்குப் புத்திகளுரைத்த
ற்பினிலுயர்ந்த கன்னிகளேசொல்வீர்.

ஞானச்சதிராள்புலம்பல்-இ-ம் நீலாம்புரி ஆதிதாளம்.

தெய்வமேயிதுயென்ன தீவினைவார்த்தையென்
செவியில்கேட்கலானேன் — தெய்வமே
மெய்யானமாதர்களென் வீடுவந்துசொன்ன
விபரீதமென்னசொல்வேன் — தெய்வமே
இன்னசொல்லைக்கேட்டுத் திடுக்கிட்டுவெந்து
சென்மித்ததென்னமோ — தெய்வமே
என்னுடன்சமதையாயிருந்திடும்பெண்களெல்லாம்
யேளிதஞ்செய்திடுவாரே — தெய்வமே
வாளாலேதானறுத்து வதைசெய்திடுகின்ற
வாதனைபோலிருந்ததே — தெய்வமே
கேளாதவார்த்தையைக் கேட்டுமெனப்படிக்கிங்
கிருப்பதுஞாயமோதான் — தெய்வமே
இனிமேலுலகினிலென்பேர்சொல்லத்தெய்வங்கள்
என்னைநகைப்பாரே — தெய்வமே
மனதாசைகொண்டுயென் மன்னனுமிந்நேரம்
வந்திடக்காணேனே — தெய்வமே
பாலனில்லாப்படு பாவிநாகினேன்
பாடுதானென்னமோ — தெய்வமே
சீலமெனும்ரிஷி தேவியர்களுந்தாகம்
செய்யாமற்போனாரே — தெய்வமே
ஏனேசுதனெனக் கில்லாமலேபோனது
ஈசாமயேசாறு — தெய்வமே
மானுளைப்பாகத்தில் வைத்தயெனக்கொரு
மைந்தனுதவிசெய்வாய் — தெய்வமே

பொது-விருத்தம்.

இத்திமுத்திகளைக்கண்ட சிருன்னரிஷிமார்கள்
பத்தினிமார்களெல்லாம் பரிவுடன்சென்றபின்பு
புத்திரனில்லையென்ற பெருஞ்சோகத்தாலுறங்கும்
சித்தருமிருகண்டர்க்குச் சீஷருஞ்சொல்லுவாரே.

கட்டியக்காரன்சொல் வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் ஞானச்சதிராளைக்கண்டு தேடேரிஷிபத்தினிமார்கள் போனபின்பு புத்திரனில்லையென்றசோகத்தினால் சோலைநிழலில் நித்திரைசெய்திருக்கும்மிருகண்டமகாமுனிவருக்குச் சீஷர்கள்சொல்லுகிறவிதங்காண்க.

சீஷர்கள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்- விருத்தம்.

தந்தையேகேளீரெங்கள் தாய்நீசியாசிரமத்தில்
விந்தையாய்விட்டுவந்து வெகுநேரமாச்சுதையா
இந்தமாநிழலிலேவீற் றிருந்ததாலினிப்புத்தீர்ந்தோம்
செத்திருவாசிரமம்போய்ச் சேருவோமெழுந்திடீரோ.

வசனம்—சுவாமிசுவாமி எங்கள்தாயாராகிய ஞானச்சதிராளம்மாளின் ஆசிரமத்தில் விட்டுவந்து வெகுநேரமாயிற்று நாமேன் இவ்விடத்தி லிருக்கவேணும் இந்நேரம் போவோம் வாருஞ்சுவாமி.

மிருகண்டர்சீஷர்களுக்குச்சொல்-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-ரூபகதாளம்.

பல்லவி.

வாராய்மநோன்மணியே ஆசிரமம்போவோம்
வாராய்சிரோன்மணியே

அநுபல்லவி.

பூராயமொழிகேட்ட-தாராதிருக்குதே
தீராதோஆராலும்-ஆராதடாகூட — (வாராய்)

சரணங்கள்.

தந்தைமொழிபாலெனும் பெண்சித்தமுங்களித்திட
சுத்திலுமகத்துவ மிகுத்துடன்வருகுவீர் — (வாராய்)
எந்தன்மனதுங்களிக்க முந்தியேநடந்திடீரோ
அந்தமுள்ளமைந்தர்களே சுந்தரமதாகவே — (வாராய்)
கண்டவரதிசயிக்க மண்டலம்புகழவே
அண்டபகிரண்டநவ கண்டமும்தழைக்கவே — (வாராய்)

மிருகண்டர்-சிஷர்களுக்குச்சொல்-கவி.

மணியேமறோன் மணியேவாராய்
மணியேசிரோன் மணியேகேளாய்
மணியேதிகழ் ஞானசந்திராளை
மணிமேபுகழைத் தோடிபோவாரீர்.

சிஷர்கள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கவி.

தேவரீர்சொன்ன திருமொழிப்படியே
ஆவலாயம்மையை யழைத்தோடிவருவோம்.

சிஷர்கள்-சொல்-கவி.

தம்பியையர்சொற்படியே தம்பியிட்டோதம்மாளை
தம்பியழைத்தோடியேவருக தம்பிநீயுடாவாடா.

சிஷர்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-பாணி.

அம்மாஅம்மாபிர்ம்மசபையுக் கபரிபானுர்வந்து
நம்மாலழையுமென்றுரைத்தார் நங்கைக்கரசேயாராயே.

ஞானச்சதிராள்-சிஷருக்குச்சொல்-பாணி.

தேடிவந்தசிஷர்களே இசைமாமுகல்பால்நடந்து
வாடிவந்தமாமுனியாள் வருவேனுனும்வருவீரோ.

சிஷர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பாணி.

ஐயரேதின்சொற்படியே ஆசிரமத்துள்ளாகப்போய்
வையம்புகழெங்களைப்பெற்றதாவைத்தானழைத்துவந்தோம்.

மிருகண்டர்-சிஷருக்குச்சொல்-பாணி.

பாக்கியம்பாக்கியஞ்சிஷர்களே பரிவாயெந்தனிடந்தனிலே
யோக்கியாயோக்கியமாயிருங்கள் உமக்கோர்குறைவுமில்லைத்தா

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பாணி. [னே

பிர்ம்மசபைக்குப்போயிருந்த பிராணேசாநீரென்னையழைத்த
மர்ம்மமேதாகிலுமுண்டோ வழங்குங்குறைவிலாயென்சாமி.

மிருகண்டர்ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

எந்தன்பக்ஷமானபெண்ணே யான்போனசபையிலொரு
வித்தையதாய்த்திசைமுகனும் வியாசனாக்கேட்டாரவரும்
வமைந்தனில்லாதார்க்குசொர்க்கவழியில்லையென்றுரைத்தார்
அந்தமொழிகேட்டெழுந்து அலறிவந்தேனென்னசெய்வேன்.

வசனம்—கேளும்பெண்ணே ஞானச்சதிரே நான் பிர்ம்ம சபைக்குப் போனயிடத்தில் பிர்ம்மா காரணவிசேஷங்களைப் பேசும்போது வியாசர்சொன்னது என்னவெனில் பிள்ளையில்லாதபேர்களுக்குச்சொர்க்கமில்லை யென்கிறதாய்ச்சொன்னார்அந்தமொழியை நானுங்கேட்டேன் கேட்டமாத்திரத்தில் எனக்குச்செவியில் நாராச்மேற்றினாப்போலிருந்தது அந்தக்ஷணமேபிள்ளையில்லாதவர்க்கு எப்படியுபாயமென்றுகேட்டேன் அதற்குஈசனைநோக்கித் தபத்தைச்செய்யச்சொன்னார் அதைக்கேட்டு மனங்கலங்கி யோடிவந்தேன்பெண்ணே ஞானச்சதிரே.

ஞானச்சதிராள்மிருகண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

பிரமசபைதன்னில்வந்த பேச்சதுவுமல்லாமல்
பரமனருள்பெற்றரிஷி பத்தினிமாரிவிடம்வந்து
அருமதலையுண்டோவென் றவர்கேட்டாரில்லையென்றேன்
திருமயிலைபாவியென்று செப்பியவர்போனாரே.

வசனம்.—கேளும் என்பிராணநாதரே நீரல்லவோ பிர்ம்மசபையில் அப்படிக்குக்கேட்டுவந்தீர் இவ்விடத்தில்யாரோ சிவரிஷிபத்தினிகள்வந்து என்னுடன்பந்தாடினார் பந்தாடினபேருக்குஇளப்புதீரத் தாகத்திற்குச் சலங்கொண்டுபோய்க் கொடுத்தேன் அதைவாங்காமல் உங்களுக்குப் பிள்ளையிருக்கிறதா வென்றுகேட்டார்கள் நான்பிள்ளையில்லையென்று உண்மையைச்சொன்னேன் என்முகம்பாராமல் அடிபாவிபாவியென்று சொல்லிப்போனார்கள் சுவாமி.

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராளுக்குச்-சொல்வசனம்.

அப்படியேஆனால் அவர்கள்வந்ததும் உன்னுடனே பேசினதும் எனக்குவிபரமாகச் சொல்லுவாய் பெண்ணே.

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்-சொல்-புலம்பல்.

கன்னி-இரப்-கண்டா.

சட்டமாய்பிர்ம்மசபையில்
சங்கையதிர்ந்துவந்த   ரிஷிநாதா-இங்கு
தாணடந்தசங்கதியை
நானுரைப்பேன்கேளுமெந்தன்   ரிஷிநாத
வட்டவிழியாளரிஷி
மாதரொன்றுசேர்மம்வந்து   ரிஷிநாதா-என்னை
வண்மையுடனேயழைத்து
வள்ளலெங்கேயென்றுகேட்டார்   ரிஷிநாதா - நான்
வந்தவரைப்பந்தாடுவோம்
வாருமென்றுடனழைத்தேன்   ரிஷிநாதா-எந்தன்
வார்த்தைக்கிசைந்தென்னோடு
வந்தாடினார்பந்தெடுத்து   ரிஷிநாதா

தொந்தமாய்ப்பந்தாடினவர்
சோர்ந்துமிகக்களைத்தார் ரிஷிநாதா - நான்
தொத்தியடிவணங்கி
தொழுதுசலங்கொடுத்தேன் ரிஷிநாதா
உங்களுக்கேதேனும்பிள்ளை
உண்டோவென்றென்னைக்கேட்டார் ரிஷிநாதா - நான்
உள்ளதாய்ப்பிள்ளையில்லையென்
றுரைத்தேனப்போதவர்க்கு ரிஷிநாதா
தங்காமற்பாவியென்று
தாகஞ்செய்யாமற்போனார் ரிஷிநாதா-அதற்குத்
தடுத்தினியென்செய்குவ
தம்மணிவுனாபுவிமன்மேலுன் ரிஷிநாதா
புத்திரனும்வேணுமென்றும்
புருஷினுந்தீயுடி ரிஷிநாதா - வனம்
புகுந்தெழுந்சங்கரனை
போற்றித்தவத்தைச்செய்தால் ரிஷிநாதா
கர்த்தனும்வந்தங்களுக்
காத்திரட்சிப்பாரென்றார் ரிஷிநாதா-எத்தன்
கண்ணீர்துடைத்துவிட்டு
கடுகெனநடத்திட்டார்காண் ரிஷிநாதா

மிருகண்டர்ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல் கொச்சகம்.

சந்திரனைப்போல்விளங்குந் தையலேமாதானநிந்து
வந்துரைத்தவாறேநீ மாதுசொன்னதொன்றுணர்த்தாய்
சுந்தரமேமொழியிரண்டுந் தாதகமதாயிதற்கு
அந்தரங்கமானதெனக் கறியதெரிந்துரைப்பாயே.

வசனம்—வாராய்பெண்ணே ஞானச்சதிரே நான்பிர்ம்மசபைக்குப்போய் அதிர்துவந்தசொல்லுக்குச் சரியாகத்தானே நீயும்ரிஷிபத்தினிகள் சொன்னதைச் சொன்னாய் நமக்குப்பிள்ளையில்லாதபடியினாலல்லவோ இவ்விரண்டுசொல்லும்நமக்குத்தொடர்ந்தது இதற்குஉன்கருத்தில் என்னநினைத்தாய் சொல்லும்பெண்ணே.

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்.

அகமகிழவெனக்கேட்ட அருமுனியேநீர்கேளீர்
மதுணன்சொல்லைத்தடுத்து மறுவார்த்தைசொல்வதுண்டோ
செகமதனிலெங்கினும்போய்த் திரிந்துவரப்பட்டவர்நீர்
வகையெனக்கீதென்றுரைத்தால் மனமகிழ்ந்துசெய்வேனே.

வசனம்—கேளும் என்பிராணநாதரே அடியாளைக்கேட்டால் எனக்கென்னதெரியும் நான்என்சிந்தையில நினைப்பதென்ன தேவரீர் எந்தசபைக்கும் போய்வரப்பட்டவர் உமக்கல்லவோ தெரியும் நீரென்னசொன்னபோதைக்கும் அந்தபடியேநடந்து வருவேன் இதற்குத் தேவரீரேசொல்லவேணுஞ்சுவாமி,

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

மாதருக்கரசேவியாசர் வழங்கினபடிநமக்கு
ஆதினத்துக்கோர்பிள்ளை யாதொன்றுமிலாததாலே
எதும்போனாலும்பெண்ணே சங்கரர்பாதந்தேடி
போயுநாம்தபத்தைச்செய்து புதல்வனைப்பெறலாமே.

வசனம்—கேளாய்பெண்ணே ஞானச்சதிரே நமக்குவெகுகாலமாய்ப் புத்திரசந்தானமில்லாதிருப்பது நமக்குத்தெரியுமே ஆகையாலந்தவியாசர் சொன்னபடிக்கு நாமிருவருங்கூடி கானகத்திற்சென்று ஈசனைநோக்கித் தவத்தைச் செய்து புத்திரபாக்கியம்பெற்றுக்கொண்டு வரும்பெண்ணே.

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்விருத்தம்.

வல்லமையுடையவேத மிருகண்டரேகேள்
செல்வனில்லாததென்ன செனனமேசெனனந்தன்னுள்
அல்லலைத்தீர்க்காதமுனிவர்யென்றுநச்செய்து
எல்லையின்தவத்தைச்செய்வ தெனக்குநன்றாமே.

வசனம்—கேளும் என்பிராணநாத புத்திரனில்லாத செனனம் என்னசெனனம் தேவரீர்மனதின்படி பல்லலைத்தீர்க்க ஈசனைநோக்கித் தவத்தைச்செய்து புத்திரபாக்கியம் பெறுவதேயுத்தமம் என்பிராணநாதா.

மிருகண்டர்-சிஷிர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஆரடாசிஷீரேயென் அடியாளுநானுமிப்போ
சீருடன்தபத்தைச்செய்து செல்வனைப்பெறுவதற்கு
பாரடாயிடந்தானுநி பரமனைக்காணவேணும்
ஓரடையாளமாக வோடிவந்துரைசெய்வீரே.

வசனம்—ஆரடாசிஷிர்களே நானும் எனது தேவியுமாக ஆரணியத்தில் தபஞ்செய்து ஈசனைக்கண்டு புத்திரபாக்கியம் பெற்றுவரவேணும் ஆகையால் தபஞ்செய்ய நல்லயோக்கியமான யிடமாய்ப்பார்த்துவாருங்களப்பா சிஷிர்களே.

சிஷீர்கள்சொல்-பாணி.

தம்மையாளையரும் தமதம்மாளும்
செம்மையாய்த்தவத்தைச் செய்யநினைத்தார்
நம்மைப்போயிடத்தை நாடிப்பாரென்றார்
வண்மையாய்ப்பார்த்து வந்தாய்ப்போமே.

பொதுவிருத்தம்.

மாசிலாமிருகண்டர் வனத்தினிற்றவத்தைச்செய்து
ஈசனைக்காண்பதற்கு யிடமதைப்பார்க்கச்சொல்ல
ஆசையாய்ச்சிஷீர்கூடி யடர்வனம்வருகும்போது
நேசமாயவ்வனத்து ரிஷிகளும்வருகின்றாரே.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்,

அகோ தெப்படியென்றால் இவ்விதமாகமிருகண்டர் தபத்தைச் செய்யயிடம் [illegible] முடையசிஷீர்களைய னுப்ப அவர்களிடத்தை [illegible] வருகிற தருணத்தில் அவ்வனத்தில் தபஞ் [illegible] ரிஷிகள்யாவருங் கூடிக்கொண்டு அவ்வழியாய்வருகிறதிங்கானை.

வனத்துரிஷிகள்வருகிற-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்- அடதாளம்.

பல்லவி,

நினைத்தப்படிமுடிக்கவே-சிவத்தைக்காண
வனத்துரிஷிகள்வந்தாரே.

அநுபல்லவி,

கனத்தமுனிவர்களைக்கண் [illegible] லடைக்கக்
காரணமறியாருதாரணமாகிய
சிரணிவனமதிலாரணமாகவே.

சரணங்கள்.

தவத்துக்குமிக யோக்கியர்-பஞ்சாக்ஷரத்
தினைத்துதிக்குஞ் சிலாக்கியர்
பவத்தைப்பறக்கடிக்கப் பண்ணும்வலுமையுள்ளோர்
பாமனும்நிலைமயினிலருகினில் வரும்விதம்
தெரிகுவர்சிவசிவஹரஹர வெனநிதம் (நினைத்த)
மதத்தபேர்களைச் சபிப்போர்-உலகினுள்ள
மர்மமத்தையெல்லாஞ் செயிப்போர்
மிருத்தவயன்விதியையெல்லமுறைதெரிந்தோர்
விண்ணவரீசர்களெண்ணினுமிவர்களைப்
புண்ணியர்களெனவெண்ணிடமனத்தினில் (நினைத்த)

கண்டவர்மனங் கலங்க-நீறணிமலர்
கரத்தினில்கொண்டு துலங்க
மண்டலம்புகழவேமணிசடை யாடவே
யமரர்களெவர்களு முவமையிதென்னவே
உமையவர்தான்மகிழநிலைமயினில்வனமதில் (நினைத்த)

வனத்துரிஷிகள்சொல்-கொச்சகம்.

காட்டிலுள்ளமிருகங்களே காக்கைபெங்கள்வாக்கினைக்கேள்
நாஷ்டிகமதாய்வனத்தில் தனித்துவந்தோர்தவத்தைச்செய்ய
ஓட்டிவிடாதேயிருங்க ளுங்களுக்கோர்புண்ணியந்தான்
நீட்டிடனேகாலுன்றி நிலத்தில்நின்றோர்தவத்தினிற்கே.

வசனம்—கேளுமிவ்வனத்தில் வாழும்மிருகங்களே பறவைபட்சிகளே நாங்கள் ஈசனைநோக்கித் [illegible] செய்யக் காலூன்றி நிலத்தில்நின்றுவிட்டோம் எங்கள் [illegible] பார்த்திருங்கள் தவஞ்செய்தால் [illegible] புண்ணியமுண்டு.

[illegible] ரிஷிகள்-தோத்திரஞ்செய்கிற-கண்ணிகள் -எச்சரிக்கை.

ஐயனேமலர்க்கைவேலுமை
யடுத்தோர்க் [illegible] தோர்
மெய்யனேயெங்கள் துய்ய [illegible]
விடுவாய்பின்புநடவாய்
முத்தனேபரி [illegible]
மூலமேயின் [illegible]
அத்தனேயெங் [illegible]
அபிப்பாய்வர [illegible]
ஈசனேபூமியே [illegible]
யெண்ணிறேயிறை [illegible] னும்
வாசனேபிரகாசனேமூர்த்தி
வருவாய்வரந்தருவாய்.

சிஷீர்கள்-வனத்துரிஷிகளுக்குச்சொல்-வசனம்.

ஆனையா யிவ்வனத்திலே பாரம்பரியமாய்க்காலாகாலமாய்த் தபஞ்செய்து காலுங்கண்ணும் மூக்கும்வாயும் அடைபட்டுப் போனபெரியோர்களே பொச்சுபொச்சாயிருக்கும் தாடியும் மீசையும் சிகையும் வளர்த்தசிறியோர்களே சந்நியாசிகளே தபசிகளே எங்கள் குச்சகமகாமுனிவருடைய குமாரரான மிருகண்டமகாரிஷியும் அவர்தேவியுமாகத் தவஞ்செய்யவருகிறார் அத்தவத்துக்கு கொஞ்சம் இடமகப்படுமோ அகப்பட்டு தவஞ்செய்

சோலைநெருங்கிய - ஆலயந்தோணுது
நீலகண்டரிருந்த சோலைபோற்காணுது. (நல்ல)
சிங்காரந்தன்னைநாம் - பொங்கமாய்ப்பணிந்திட
இவ்வனமேதவந் தங்கியிருந்திட. (நல்ல)

ரிஷி - மிருகண்டருக்குச்சொல் - பரணி.

ஓங்கிநடந்துதான்வந்த - மதியுள்ளஐயாமேவ
நாங்கள்பார்த்தயிடமிதுவே - நன்று நல்லோவுரைப்பீர்.

மிருகண்டர் - ரிஷிகளுக்குச்சொல் - விருத்தம்.

மாணிக்கமேபாருளேதிவ்ய மகோனமணிரிஷியாநீகேள்
ஆணிப்பொன்முத்தேஞான அதிசிரோமணியேநீங்கள்
பூணிப்பார்த்ததிலிந்தப் புண்ணியவிடங்கண்டீர்நாம்
ஊனிட்டசிவனையிந்த வுடலுக்குள்காணலாமே.

வசனம்—ஆர்டா ரிஷிகளே நீங்களெனக்காக வெகுதூரம் வந்து பார்த்தபடியினாலே உங்களுக்கு இப்போர்க்கொடுக்கிடம கப்பட்டது இவ்விடமேயிருந்து உடனே ஈசனைக் காணலாம்.

ரிஷி - மிருகண்டருக்குச்சொல் - விருத்தம்.

ஐயரோகேளீனாயா யாவருந்தவம்புக
மெய்யனைநோக்கியிங்கு வெகுகாலந்தவஞ்செய்கின்றார்
செய்திறு ஆசிவனைக்காணார் தேவரீர்செய்தவத்தால்
பையவேவரவேல்லாம் பரமனைக்காணுவாரே.

வசனம்—சுவாமி சுவாமி இவ்விடத்தில் வெகு தவஞ்செய்யப்பட்ட தபசிகளெல்லாம் தங்களுடைய கடுந்தவத்தால் வெகுகாலமாய்த் தவஞ்செய்கிறார்கள் இதுவரையிலும் பரமசிவனைக்கண்டபேர்களில்லை தேவரீர் செய்யும் தபோபலத்தினாலே இவர்களெல்லாம் ஈசனைக்காணலாயிற்று நாங்களும் அந்தசந்நிதியிலே காணுவோஞ் சுவாமி.

மிருகண்டர் - ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல் - விருத்தம்.

மதியுள்ளமாதேகேளாய் வனத்திலில்வந்துவிட்டோம்
மதியுடனென்னைப்போலுன் மதியையொன்றாகச்செய்து
மதியுற்றபாலன்வேண்டி வன்னலமனதிலெண்ணி
மதியுமேகலங்கிடாமல் மாதவந்திருந்திடாயே.

வசனம்—வாராய் மிருதமதியுள்ள ஞானச்சதிரே புத்திர வாஞ்சையினாலே நமது ஆசிரமம்விட்டு ஆரண்ணியமான மலையடிசாரலிலே வந்துவிட்டோம் தபத்துக்கு யோக்கியமானயிடந்தான் ஆனதாலெனது மதியைப்போலவே யுனதுமதியையும் ஒன்றாக்கிப் பரமசிவத்தை மனதிலெண்ணி தவம்புரிவாய்பெண்ணே.

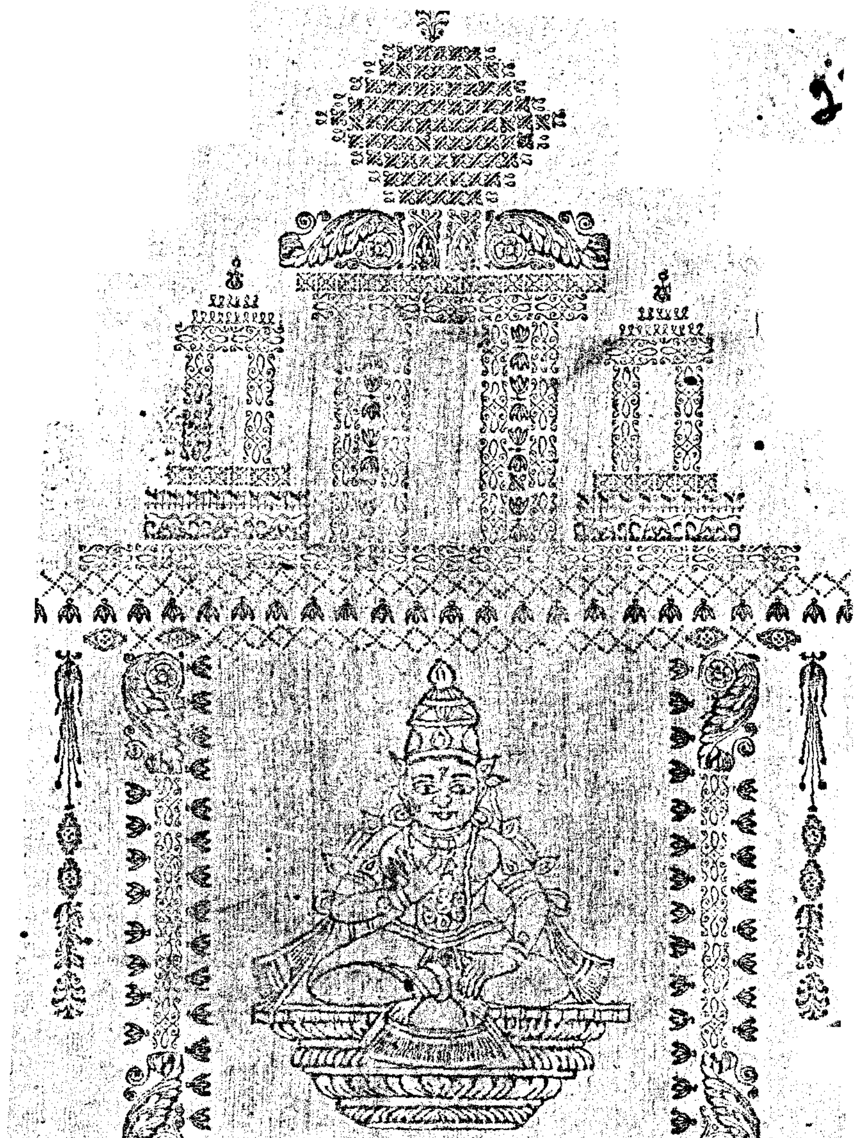

(மிருகண்டமகாமுனிவர் - புத்திரனில்லாமையால்)
(ஈசனைநோக்கித்தவஞ்செய்தல்.

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பரணி.

செத்திபெறுமுனியே மதியைபொன்றுக்கு
சுதன்றனைவேண்டி கதிதபஞ்செய்வேன்.

சிஷர்கள்சொல்-பரணி.

அம்மாளும்ஐயாவுங்கூடி யருமையாய்த்தவத்தைச்செய்தால்
நம்மாலானபடியிடக்கை நாடித்தவம்நாம்செய்வோமே.

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராளும்-தபஞ்செய்கிற-தரு.

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி.

ஆத்திமலரையணிந்தோனே யுனைப்
போற்றிவந்துதவம் புரிந்தோம். (அரகரா)
கூத்தவனேயாதிமூலமே யெங்கள் [illegible]
தோற்றிவந்துவரந் தருவாய். (அரகரா)

சிஷர்சொல்-தரு.

தோற்றுங்கடல்மீனத் தோலைக்கொண்டுவந்து
ஆற்றின்கலத்தி லலைத்தேயெடுத்து
ஆற்றியென் [illegible] சொய்யுஞ்சொல்லெனவ
[illegible] பகலிரவிலே. [அத்து

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராளுஞ்சொல்-தரு.

ஆற்றங்கரைதேடி வந்துயிருவரும்
நேத்தியுடனே தவம்புரிந்தோம். (அரகரா)
வேற்றுமையாகயிராமலெங்களைப்
பார்த்துவந்து வரந்தருவாய். (அரகரா)

சிஷர்சொல்-தரு.

பார்த்துப்பார்த்துமகிழ்ந்து பாவையேவிட்டிங்கு
ஆத்திரமாய்வந்து அலைவானேனோ
காற்றுமழையில்நிற்கக் காரணமென்னரு
கூத்தியானைக்கொடுக்கொண்டையனே.

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராளும்-சொல்-தரு.

சங்கரனேசுதன் வேணுமென்றேயெண்ணி
இங்குவந்து தவம்புரிந்தோம். (அரகரா)
பொங்கமுடன்விடை யேறியேவந்தெங்கள்
சங்கைகள்தீரவரந் தருவாய். (அரகரா)

சிஷர்கள்சொல்-தரு.

சங்கையாயிருந்திடத் தாளாதேயெப்படி
வங்கைப்பிசாசே நீவாவா

இங்கிதக்கறுப்பண்ணயிரிசியேவாடி
உங்களைக்கொல்லும்வாம் ஓடிவாவா.

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராளும்சொல் - தரு.

மங்கையிடப்பாகம் வைத்தவனே வனம்
தங்கியிருந்து தவம்புரிந்தோம். (அரகரா)
கங்கையுடன்கூடவந்து யெங்களிட
அங்கங்குளிரவரந் தருவாய். (அரகரா)

சிஷர்கள்சொல்-தரு.

அங்கம்பசிக்குது [illegible] பெருக்குது
எங்கிதான்போவோம் [illegible]
[illegible] வெட்டுறோம்
இங்கேநீயேன் [illegible] வரனே.

மிருகண்டர்சொல்-அயம்-[illegible]தழல்-விருத்தம்- இ-ம்-நீலாம்புரி

விடையிதேறிய [illegible] மெய்யோனே
விமலாநீவரமே தருவாய்.
வடிவேவடிவே [illegible] மெய்யுருவே
வருவாய்நீ வரமேதருவாய்.
எந்நாயுமமேமே [illegible] தீர்ப்பாயே
இனிதாக [illegible] தருவாய்.
சந்தானம்வேண்டி [illegible] பணிந்தோ
ம், சாமிநீவரமே தருவாய்.

வேடர்வருகிற-பொருள்-விருத்தம்.

புத்திரவரம் [illegible] மிருகண்டயர்
கர்த்தனை [illegible] யாக
எத்திசை [illegible] போல
மெத்தவேடர்கள்கொண்டாடி வில்லியர்வருகின்றார்.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இப்படியாக மிருகண்டரும் அவர் தேவியாகிய ஞானச்சதிராளும் புத்திரபாக்கியத்திற்காகத் தபஞ் செய்திருக்குங் காலத்தில் அந்தவனத்திலிருக்கும்வேடர்வேட்டையாட வருகிறவிதங்காண்க.

வேடர்வருகிற-தரு-இ-ம்-புந்நாகவராளி- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வனத்துவில்லியர்வருகிறார்-வெகு [வில்லியர்வருகிறார்
வலுமையுடைய குட்டிப் புலியைமிரட்டித்தட்டி - வனத்துவில்

அநுபல்லவி.

நினைத்தப்படியேகானில் நேரிட்டமிருகத்தைப்
போரிட்டுமடித்திட நேரிசங்கைப்பிடித்திடோ (வனத்து)

சரணங்கள்.

காட்டெருமைகளெல்லாம் கூட்டைவிட்டேகலைத்து
ஆட்டுக்குட்டிகள்போல ஓட்டிவிட்டடிக்கயிதோ (வனத்)
சிங்கக்குட்டிகளெல்லாம் வங்கைப்பசாசைப்போல்
எங்கெங்[illegible] அங்குநின்றுதிகைக்க (வனத்)
வெள்ளைமுசல்களெல்லாம் பள்ளத்திலேபதுங்கி
மெள்ளமெள்ளவொதுங்கித் தள்ளித்தள்ளிக்கொண்டோட (வ)

முதல் வேடன்சொல் கவி.

கானக்கடம்பா வனத்தும்பா
மானுகள்படும்வலை [illegible]

வசனம்—இதராங்கானகக் கடம்பா [illegible] கத்து
நேபாங் இதராங் [illegible] வைத்துவாடாங் [illegible] வலைகட்
டிவேட்டை [illegible] அடித்து வசக்கடாங் (இதோவிதத்தவந்தே
ன்) பாடியாடபாடபாடராள்.

வேடர்வேட்டையாடுமிடத் திருக் [illegible] கொடி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

பருங்வலையெடுதத்து-ஜ [illegible]
பள்ளத்தில் [illegible]

அநுபல்லவி.

பருங்வலையெடுத்து [illegible] பள்ளத்தில்விடுத்துக்
கருங்கன்னிவைப்பதித்து காட்டைக்கலைத்திடுவோடு (பரும்)

சரணங்கள்.

வரும்புலிகாடிகள் மதமுற்றயானைகள்
பெருத்தலைவிங்கிராய் இரண்டுவிழுகுமிதில் (பரும்)
ஓடுக்கவுரிமான் ஒருபுள்ளிமான்பன்றி
கூடிக்கூடியலைத்து குருடர்போல்விழுகுமிதில் (பரும்)
வானம்பாடிபறவை வகையுள்ளகுயில்மயில்
கானகத்தில்மயங்கிக் கடுகவிழுகுமிதில் (பரும்)
வானருக்கோத மடையரைப்போற்காக்கும்
வினருக்கெதிர்வந்து மிரண்டுவிழுகுமிதில் (பரும்)

உ-வது-வேடன்சொல்-கவி.

பரும்வலையெடுத்தும்பள்ளத் தருகினிற்கட்டிவந்து
பெருமிருகங்கள்தூரத்தித் துரிதவேட்டைகள்செய்வீரோ.

வசனம்—இதிராங்கானகக்கடம்பாங்ஞனடாங்ஞனகத்துடும்பாங் இதிராறு பள்ளத்திற் வலைகட்டி மிருகங்களைக் கலைத்துவிட்டோம் கலைத்தமிருகம் ஓடிப்போகா முன்னம் பிடித்துத்திங்க வேட்டையாடுங்.

முதல்வேடன்சொல்-கந்தார்த்தம்.

சுத்திஇங்கடம்பைமான் தூரத்திலேமேயுதாயே
பத்தியாய்முசல்கூட்டங்கள் பள்ளத்திலிருக்குதாயே
வெற்றிசெய்யானிவொன்று விடுபட்டுதேயுதாயே
உத்தமத்துடையமான்களெல்லாமிரோ.

ஓடுதுடையே ஒன்றுடொன்று கூடுதுடையே.
ஓடுது கூடுது தேடுது பொறுபொறு
நாடுது மனத்தடமாடுது அரோவடையே.

உ-வது-வேடன்சொல்-கந்தார்த்தம்.

உள்ளமுடை [illegible] அம்பாரபாரடையே
துள்ளி [illegible] பார்க்குதாயே
கொள்ளை [illegible] கொக்கரித்திருக்குதாயே
பள்ளத்தில் [illegible]

பரிக்குதுடையே [illegible] சிரிக்குதுடையே.
[illegible] இருக்குது பொறு பொறு
[illegible] அரோவடையே (பா)

[illegible]-கந்தார்த்தம்.

சிவ்வி [illegible] அடையே
துல்லி [illegible] குதாயே
மல் [illegible] செய்யுதாயே
சொல்லிக்கொ [illegible]

தாக்குதுடையே [illegible] தாக்குதுடையே.
தாக்குது தாக்குது பார்க்குது பொறு பொறு
ஏக்குது நோக்குது வாக்குது அரோவடையே (தாக்குது)

ச-வது-வேடன்சொல்-கந்தார்த்தம்.

பக்கத்திற்ப [illegible] பாகம்படலிக்குதாயே
கொக்குகள்கூட்டமிட்டு குருடர்போல்தவிக்குதாயே
கக்கலத்திற்குவந்தசண்டை போ [illegible]
முக்திக்க [illegible] பெய்துகொக்கு.

முனிக்குதடையே பள்ளத்தினில் ஒளிக்குதடையே.
முனிக்குது வெளிக்குது விளிக்குது பொறு பொறு
உளைக்கலாம்களைக்கலாம் துளைக்கலாம் அரோவடையே. (மு)

முதல்வேடன்சொல்-விருத்தம்.

இந்தாலமரத்திலிருந்து [illegible] நானே
குந்தியேயிருந்துபார்க்கக் கூடுபோல் துதோற்றுதையே
பந்தமாயிதிலிருந்த பரிங்குயில்முளிக்குதையே
எந்தன்கையம்பாலத்தை யெய்யுவோம்பாரடையே.

வசனம்—இதிராங் [illegible] டைம்பாங் ஏனடாங் ஏனகத்து ஆம்பாங் இதிராங் இந்தரிஷியிருக்கிற ஆலமரத்திலே கூடுகட்டிக் கொண்டு ஏதோ ஒருபெட்டைக்கருங்குயில் முளிக்குதுராங் (ஆமடங்) இதிராங் இதைப்பிஞ்சு போடுறேன் மாரடங் (இதிராங் பிஞ்சராங் பார்ப்போமடங்.)

உ-வது-வேடன்சொல்-விருத்தம்.

அடிக்கவேகுயிலதைத்து அருமுனிவனையில் விழுந்து
துடிக்குதுபாரடா [illegible] கண்டால்
சடுக்கெனநம்மை [illegible] போவாரையே
மிடுக்குடனேடி [illegible] போம்வாரீர்

வசனம்—இதிரா [illegible] டா ஏனகத்துடும்பாங் இதிராங் இந்தக்குயிலை அடிக்கவே அடிபட்டு துடிதுடித்து இந்தஐயர்கையில் விழுந்து [illegible] ஆமடாங் ஐயர் கண்ணைத்திறந்துப்பார்த்தால் எம்மைச் சபித்துப்போடுவார் ஓடிப்போய்வாழ் [illegible].

மிருகண்டர்-சிஷிருக்குச்சொல்-பாணி.

மண்டு [illegible]
வளருமெய் [illegible]
எனதுகையி [illegible]
இதையாண் [illegible]

சிஷிர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பாணி.

ஐயாஅரகரா அரகரயிவ் வாலமரத்திலிருந்தகுயில் [தையா
மெய்யாய்வில்லியரம்பாலடித்தார் விழுந்துகையிற்றுடிக்கு

மிருகண்டர்-சிஷிருக்குச்சொல்-பாணி.

அடடாஅரகராஅவ்வில்லியர்கள் அடங்கவுமிங்கிருக்கின்றுரோ
கொட்டாதாடையிலவர்களைத்தான் கொலையேன்செய்தார்சே

சிஷிர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பாணி. [ட்டறிவீர்

குயிலையடித்தவில்லியரிங் கொருவரில்லையிக்கானில் [ையயா
பயில்போட்டோடியேயொளித்தார் பார்த்தோமெங்குமிலை

மிருகண்டர்-சிஷிருக்குச்சொல்-பாணி.

புத்திகெட்டவில்லியர்கள் போனுற்போகட்டும்நீங்கள்
இத்தையெடுத்துநீர்பூசி யெழுப்பிக்கூண்டில்விடுவீரோ.

சிஷிர்கள்சொல்-பாணி.

உபாயமாகமிருகண்டர் உரைத்தபடியேகுயில்மீதில்
விபூதிதனைப்போட்டெழுப்பி விடுவோங்கூண்டில்விடுவோமே

சிஷிர்கள்-குயிலுக்குஉயிர்கொடுக்கிற-மந்திரம்-வசனம்.

மொண மொண மொண மொண கிண கிண கிண கிண டிங் டிங் டிங் டிங் பே பே பே பே வா வா உயிர்வா கூ கூ குயிலே கூ.வு.

சிஷிர்கள்சொல்-பாணி.

அடாதம்பிநம்மையாளும் ஐயர்கொடுத்தவிபூதிதனைத்
தொடவேகுயிலெழுந்துடனே [illegible] போடியுமுழிக்குதடா

சிஷிர்கள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பாணி.

வேதாவெண்ணீர்தான் [illegible] குயில்மேல்தான்
போட்ட, போதேயெழுந்து [illegible] பறந்துவிளையாடுற

மிருகண்டர்-சிஷிருக்குச்சொல்-பாணி. [தையா

விளையாடினதே பாக்கியம் [illegible] சிஷிர்களே
சுவசமென்றுநீரிருக்கன் [illegible] செய்யும் [illegible]

சிஷிர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பாணி.

புத்திபுத்தியையா [illegible]
பத்தியாகவேயிருப்போம் [illegible]

மிருகண்டருக்கு [illegible] மந்திரம்.

[illegible]

மிருகண்டர்-சொல்லல்.

சோதியே [illegible]
நீதியாயிந்நேரம் [illegible]

ஞானச்சிராமன்-சொல்லல்.

குறைவில்லாமலேவந்து [illegible]
மாதுவேபரமேஸ்வரியிங்கு வந்துவரமருளீஸ்வரி.

மிருகண்டர்-சொல்லல்.

பாம்பணிந்தகங்காதராசிவ சாம்புவேயுனைநம்பினேம்
தேம்புதேநெஞ்சந்தேம்புதே [illegible] திரவரமருளீஸ்வரா.

ஞானச்சிராமன்-சொல்லல்.

சாம்பலாண்டிதன்சடையிலிருந்திடுஞ் சங்கரிமனமிரங்கியே
காம்பரிகுதன்கண்ணிறைக்காண வந்துவரமருளீஸ்வரி.

பொது-விருத்தம்.

புத்திரசோபத்தினாலே புண்ணியமிருகண்டயர்
இத்திசைவனத்தில்வந்து பெழிலுடன்தபத்தைச்செய்ய

வத்திமாமுகனைப்பெற்ற ஐயரும்விடைமீதேறிப்
பத்தியாய்வரமளிக்கப் பாங்குடன்வருகின்றூர்.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றுல் புத்திரசோபத்திலேமிருகண்டரும் ஞானச்சதிராளும் வனத்தில்வந்து ஈசனைநோக்கித் தபசு செய்யும்போது மிருகண்டருக்குப் புத்திரவரமளிக்கப் பரமசிவனவர் பார்வதிசமேதராய் [illegible] வருகிற விதங்காண்க.

ஈஸ்வரர்வருகிற [illegible] சென்ராகிடிராம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

சங்கர [illegible] விடைமீதேறிச்

[illegible]

அநுபல்லவி.

பொங்கும் [illegible] தடையாளர்
[illegible] விடையாவர் (சங்க)

சரணங்கள்.

திதி [illegible] யாளர்
அல்லி [illegible] மேய்யாளர் (சங்க)
நாத [illegible] போற்றிடும்
நாடு [illegible] போற்றிடும் (சங்க)
சானி [illegible] புத்ரவரங்
களித்து [illegible] தோடு. (சங்க)

மிருகண்டரும் ஞானச்சதிராளும்சுவாமிக்குச்சொல்

போற்றிவிருத்தம்.

அத்தனேபோற்றிபோற்றி அருமறைப்பொருளேபோற்றி
முத்தனேபோற்றிமுவர் முதல்வனேபோற்றிபோற்றி
எத்திசையோரும்போற்ற [illegible] ளாண்டவனேபோற்றி
கர்த்தனேசிலம்பணிந்த [illegible] போற்றிபோற்றி

ஈஸ்வரர்-மிருகண்டருக்கும்-ஞானச்சதிராளுக்கும்சொல்

வாழிவிருத்தம்.

அந்தணர்குலத்தில்வந்த அருமறைதனில்சேர்ந்த
விந்தைசேர்மிருகண்டாநீ விரைவுடன்வனத்திற்றூனும்
எந்தனைநோக்கிநீயு மெழிற்றபஞ்செய்ததாலே
பர்த்தியேமிகமகிழ்ந்தோம் புசஇவிர்வாழிவாழி.

வசனம்—வாழி வாழிமிருகண்டரே வாழிவாழிஞானச்சதிரே நீங்கள்நம்மைத் துதித்து தபஞ்செய்யவந்தகாரியம் என்ன சொல்லுமிருகண்டரே.

மிருகண்டர்-சுவாமிக்குச்சொல்-உலா.

ஞானகத்தில்வந்து [illegible] த்தாற்றவம்புரிந்தோம்
மானுமழுவேந்து [illegible] ளே [illegible]
பாராதியிவ்வேளை பாலன் [illegible] கள்
தோரவொருமொழி சொல் [illegible]

வசனம்—அகோ [illegible] சோதியேசுடரே சாம்பவிசங்கரி லோகர [illegible] கையில் [illegible] வனத்தில்வந்து தேவரீரைநோக்கித் [illegible] எனக்குறைதீர ஒரு மொழியுரைக்கவேணும் [illegible] கர்த்தனே.

சுவாமி-மிருகண்டருக்குச்சொல்-உலா.

[illegible] கேலடு
மென் [illegible] கிறதே
[illegible] மிருக்க
[illegible]

வசனம் [illegible] தபமோ
மனா அருமை [illegible] நீங்கள்செ
ய்தபாவ [illegible] யால் நாம்
தானென்ன [illegible]
மிருகண்டருக்கு [illegible] ஞ்சொல்

[illegible]

[illegible]

சோதியே [illegible] இவி
துணைவேறு [illegible] சுவாமி.

சுவாமி-சொல்லல்.

துணைவேறுண்டோவென்றுஞ் சோதிசொருபமென்றுந்
தொழுதாற்றீருமோ முனியே.

ஞானச்சதிராள்-சொல்லல்.

எதுபாவஞ்செய்திருந்தாலுமனமிரங்கி
ஈடேறப்பாரும் தேவி.

ஈஸ்வரி-சொல்லல்.

ஈடேறப்பாருமென்று மிருவர்வந்தாக்கானி
லேன்றுதிக்கிறீர் மாதே.

மிருகண்டர்-சொல்லல்.

நிதியாயுனைநம்பினே மெங்கட்கொரு
நிலைசொல்லவேணுஞ் சுவாமி.

சுவாமி-சொல்லல்.

நிலைசொல்லவேணுமென் [illegible]
நினைந்ததைச்சொல் முனிவே.

ஞானச்சதிராள்-சொல்லல்.

மாதவஞ்செய் [illegible]
வரந்தரவேணுந் தேவி.

சுவாமி-சொல்லல்.

வரந்தரவேணுமென்று [illegible]
வணங்குவதேனோ [illegible].

மிருகண்டர்-சொல்லல்.

அன்னபூரணி [illegible]
ஐபாரப்பியஞ் சுவாமி.

சுவாமி-சொல்லல்.

ஐபாரட்சிபு [illegible]
ஆவதுண்டோசொல் முனிவே.

ஞானச்சதிராள்-சொல்லல்.

என்னபிழைகள் [illegible]
ஈடேறப்பாருந் தேவி.

சுவாமி-சொல்லல்.

ஈடேறப்பாருமென்று [illegible]
யிருக்கிறீர்போம் [illegible] மாதே.

மிருகண்டர்-சொல்லல்.

முன்னந்தெய்வமுண்டென்று யெண்ணிவந்தோட
முத்தியருளுஞ் சுவாமி.

சுவாமி-சொல்லல்.

முத்தியருளுமென்று முனிவேநம்மைத்தொழுதால்
முபத்சியாவதோசொல் முனிவே.

ஞானச்சதிராள்-சொல்லல்.

உன்னைவிடதெய்வமுண்டோ சந்தானந்தர
ஆத்தரவுதாருந் தேவி.

சுவாமி-மிருகண்டருக்குச்சொல்-உலா.

உத்தரவுதாருமென வுறுதியாய்நம்மைவேண்டி
புத்திவிதத்திலும் துதித்தபடியினால்-இத்தினமே
மதியிலாச்சுதனூறு வயதினிற்றாவோபிள்ளை
பதினறிற்சொல் தரவோபணிந்து.

வசனம்——கேளுங்கள் தபசிகளே நீங்கள் நம்மைத்துதிக்கின்றபடியினாலே நூறுவயதில் [illegible] மதியில்லாப் பிள்ளைவேணுமாவல்லது பதினறுவயதிலே [illegible] கியானமிகுதியான பிள்ளைவேணுமோ சொல்லுங்கள் உங்கள் மதியைப்பார்ப்போம்.

மிருகண்டர் [illegible] சொல் - உலா.

மதி [illegible] தென்ன
நதி [illegible] நல்ல [illegible] விதியுடைய
பிள்ளை [illegible] இருக்க
உள்ளபடி [illegible].

வசனம்——[illegible] அடியார்களுக்கு நூறுவயதில் [illegible] பிள்ளையைக் கொடுத்தாலதென்ன நல்லகல்வியும் மதியும் உடையதாய்ப் பதினறுவயதுள்ளபிள்ளையாகத்தானே [illegible] வேணுஞ் சுவாமி.

சுவாமி-மிருகண்டருக்குச்சொல்-உலா.

ஒன்றேசொல் [illegible] புள்ளவிருடிகளே
இன்றே [illegible] தவர்களிருவுங்கள்
ஆசிரமத்தி [illegible] இருங்கள்
நேசமுடன்போய்வாரும் [illegible].

வசனம்——கேளுங்கள் இருடிகளே அப்படியே உங்கள்மனதின்படிக்குப் பதினறுவயதுபிள்ளையே கொடுத்தேன் நீங்கள் ஆசிரமம்போய்ப் பிள்ளையைப்பெற்று வாழ்ந்திருங்கள் போய்வாருங்கள் இருடிகளே.

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராளும் சொல்-வசனம்.

சரணஞ்சரணம் அப்படியேபோய்வருகிறேன் சுவாமி.

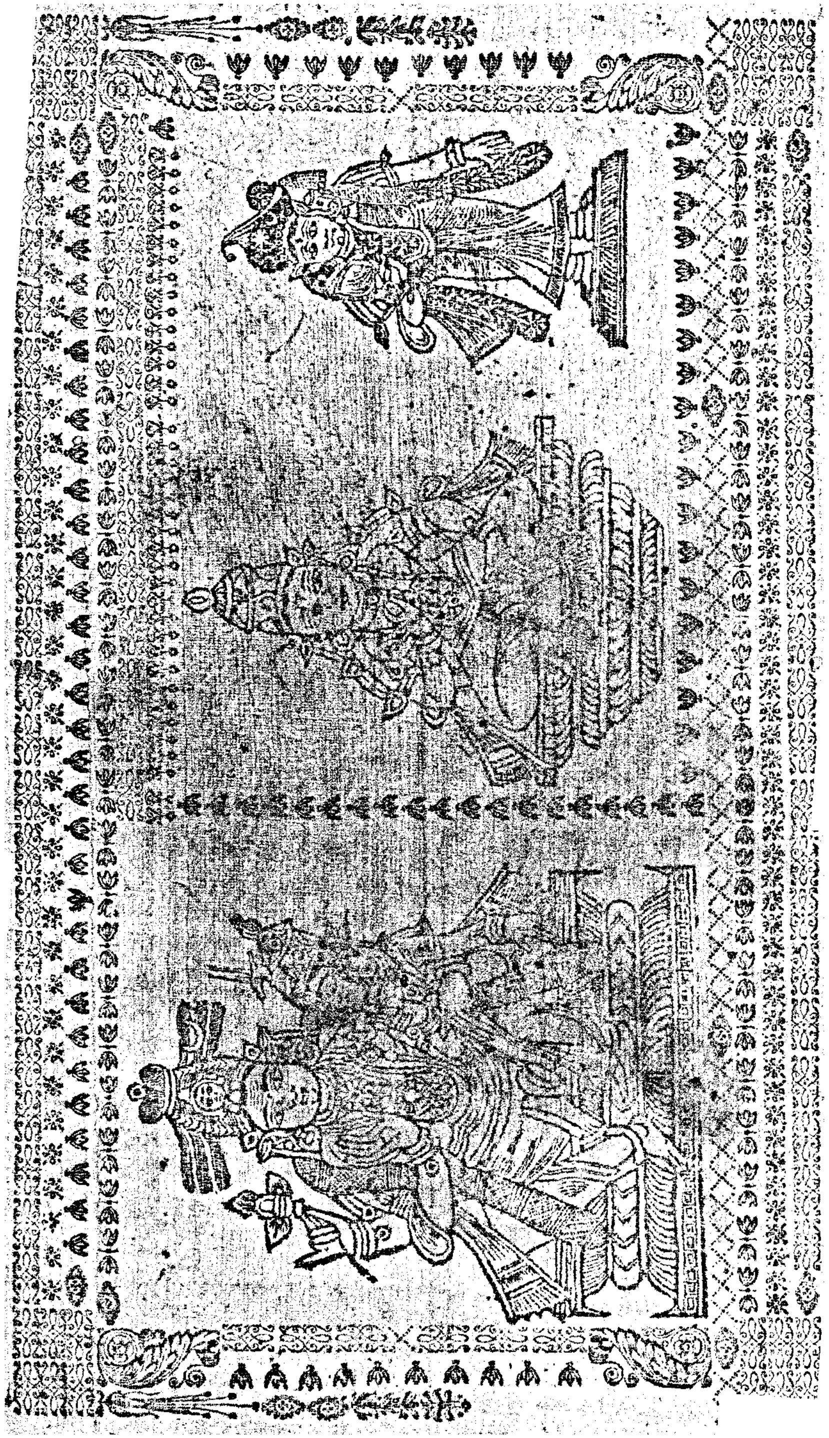

பொது-விருத்தம்.

பரமனார் மெய்மகிழ்ந்து பதினறுவயதைப்பெற்ற
ஒருகுழந்தையின் வரத்தை யுவந்துடன் கொடுத்தனுப்ப
விரைவுடனவருஞ்செல்லுற்[illegible]மயிலைசேர்ந்து
அருமைசேர்ந்திருக்குங்[illegible]க்குமகிக்கைசெய்வார்.

கட்டியக்கா[illegible]

அகோதெப்படி[illegible]யான[illegible]திருக்க
டையூர் மிருகண்டருக்குப் புத்திரபாக்[illegible] கயிலாயம்
வந்தபிறகு அவிடத்தில் நடக்கும்[illegible]

சுவாமி-குண்டோதரனுக்குச்சொல்-கவி.

எத்திசைமுனிவர்[illegible]பெற்ற
பத்தியாய்[illegible]குண்டோதரனேவாரா.

[illegible]வசனம்.

அகோ[illegible]பரமசிவனவர் குண்டோதர
னை அழைக்க குண்டோதரன் வருகி[illegible]

குண்டோதரன் வருகிற-தரு-இ--மோகனை-அடதாளம்.

பல்லவி.

வந்தான் வந்தானே-குண்டோதரன்[illegible]தான் வந்தானே.

அநுபல்லவி.

வந்தான் [illegible] [illegible]த்து
மந்தமாய்[illegible]ருந்து—(வந்)

சரணங்கள்.

தேவதேவ[illegible]
பாவலர்களுந் [illegible]—வந்தான்
கண்டவர்கலங்கிடவே - மண்டலந்[illegible]
துண்டர்கள் விலங்கிடவே - [illegible]—வந்தான்
வேதியர்களும் புகழ - சாதியர்களும் திகழ
நீதியோர்களும் திகழ - ஆதிசிவனார் மகிழ—வந்தான்

குண்டோதரன்-சுவாமிக்குச்சொல்-பரணி.

மானுமழுவுங் கைக்கொண்டு
வானும்புகழ மகத்துடனே
தானுமிருக்கும் வேளைதனில்
என்னையழைத்தீ ரென்சுவாமி.

சுவாமி-குண்டோதரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பத்தியாயென்றும்நம்மைப் பணிகுண்டோதரனேகேளாய்
ருத்திரபதவினுக்கு நொடியினில்நடந்[illegible]

வுத்தமன்சோழராஜ னுறுதியாய்ப்பெற்றெடுத்த
வித்தையோன்வேந்தன்வீதி விடங்கனையழைத்துவாராய்.

வசனம்—கேளாய்குண்டோதரா ருத்திரபதவியிலிருக்கும் வீதிவிடங்கனை நானழைத்தேனென்று சீக்கிரமாகநீபோய் அழைத்துவாரும்பிள்ளாய்.

குண்டோதரன்சுவாமிக்குச்சொல்- விருத்தம்.

என்னுமெ [illegible] சனேகைலவாசா
புண்ணிய [illegible] விளங்கப்பெற்ற
மன்னுலகா [illegible] யழைத்துக்கொண்டு
கண்ணிமை [illegible] வருகுவேனே.

வசனம்—சுவாமி [illegible] தேவரீர் உத்தரப்படி [illegible] ருத்திரபதவிக்குப்போய் வீதிவிடங்கனை யழைத்து வருகிறேன் சுவாமி.

குண்டோதரன் [illegible] சொல் [illegible].

என்னுஞ் [illegible] வீதிவிடங்கையனே
[illegible] வருகிறது [illegible].

[illegible] குண்டோதரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஈசனு [illegible] குண்டோதரனேகேளீர்
பேசிடா [illegible]
ஓசையா [illegible] வல்லோனே
நேசமா [illegible] இப்படிசெப்புவேனே.

வசனம்—[illegible] குண்டோதர [illegible] தேவரீர் இவ் [illegible] அழை [illegible] என்ன சொல் [illegible].

குண்டோதரன்-வீதிவிடங்கனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பத்தியாய்வந் [illegible] பாரிலே [illegible] டிருக்கும்
உத்தமசோழராஜ னுன்மை [illegible] வதாக
வெற்றி [illegible] லனேகேள் [illegible] யழைத்து
இக்ஷணம்வரவேசொன்னார்சப்பல்வருகுவாயே.

வசனம்—வாராய் வீதிவிடங்கனே கயிலாயபதி யுன்னை அழைத்துவரச்சொன்னார் வாருமப்பா.

வீதிவிடங்கன்-குண்டோதரனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

என்னையொருபொருளாயெண்ணி ஈசனழைத்ததென்ன
மன்னவனையபியவேனு மால்மருவோனிடத்தில்
இனமிருந்தடிவணங்கிச் சிறப்புறபவரோகேளீர்
களித்தாய்வருவேன்வாரீர் சந்தன்கண்காண்கத்தானே.

வசனம்—கேளும் குண்டோதர மூர்த்தியே அந்தக்கைலாசபதி அழைத்ததே பாக்கியம் வருகிறேன் வாரும் குண்டோதர மூர்த்தி.

வீதிவிடங்கன்-வருகிற ஓரடி-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

வீதிவிடங்கன்வந்தான் ருத்திரபதவிவிட்டு
வீதிவிடங்கன்வந்தான்.

அநுபல்லவி.

ஆதிபராபரனைய னுறிணமனதிலில்
அன்புடன் [illegible] தென்புடன் [illegible] (வீதி)

சரணங்கள்.

சிரசினில்மகுடம் [illegible] திருபுசத்
தினில் கிரீடமு [illegible]
வரிசையுடனே [illegible] மின்னிட
வானவர்மகிழ்ந்திட [illegible] செய்வோன்

[illegible]
[illegible]

வசையிலா [illegible]
[illegible] (வீதி)

குண்டோதரன் சுவாமிக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

கர்த்தனே [illegible] கைலைவா [illegible] தேசா
ருத்திர [illegible]
தந்து [illegible] விடங்கனைத் [illegible]
பத்திபாயழைத்துவந்தேன் [illegible] மனேபோற்றிபோற்றி

வசனம்—சரணஞ் சரணம் [illegible] அடியேன்போய் ருத்திர பதவியிலிருந்த வீதிவிடங்கனை அழைத்து வந்தேன் சுவாமி.

வீதிவிடங்கன்-சுவாமியைத்துதிசெய்கிற - தரு-

இ-ம்-நாத்நாமக்கிரியை-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஈசனேசரணம்-கைலாச-வாசனேசரணம்.

அநுபல்லவி.

மாசில்லாதமழுமகன் றரித்தகையனே
ஆசையாய்த்தரிசனங்காணவந்தோனையனே. (ஈசன)

சரணங்கள்.

செங்கலைச்சிரசினிற் சீர்த்தியாகவைத்த
சங்கராவுன்றுளைச் சரணமெனவடைந்தேன். (கசனே)
அரவாபரணமணித் தாதியானவிநோதா
பரபதேவனேவுந்தன் பாதங்காணவந்தேன். (கசனே)
வெள்ளிமேனியனே [illegible]
வள்ளலேயுன்திரு [illegible] வந்தேன். (கசனே)

[illegible] சொல் - விருத்தம்.

சைதனில் [illegible] னே நின்று
வையகம் [illegible] போற்றி
[illegible]
ஐயனேயுமை [illegible] ருத்தானே

வசனம்—[illegible] ருத்திரபதவி யிலிருந்த [illegible] வேணுஞ் சுவாமி.

சுவாமி - விநிவிடங்கனுக்குச் சொல் - விருத்தம்.

[illegible]
இருக்கை [illegible]
உருக்கம் [illegible] வேணும்
பெருக்கமாய் [illegible] யே.

வசனம்—வாராயப்பா [illegible] தவியில் என்று ஞ்சிரஞ்சிவியாய் [illegible] இப்பவும்நீஇ ந்தவயதே பெற்றிருக்கப் பூரண [illegible] நீமிருகண்ட டர் தேவியாருடைய வயிற்றிற்செனித்[illegible] டைபூருக்குப் போவாயப்பா.

விநிவிடங்கன் - சுவாமிக்குச் சொல் - விருத்தம்.

தேவர்சொற்படியேயாகச் செயமிருகண்டருர்தன்
றேவிதன்றிருவயிற்றிற் செனிக்கபுத்திரபுத்திரி
தேவர்கள் துதிக்குநாதா சிவசிவாசுயிலவாசா
தேவரீரென்னைக்காக்கத் திருவடிபோற்றிபோற்றி

வசனம்—சுவாமி கைலாயபதியே அடியேன் ருத்திரபதவி யில்என்றுஞ் சிரஞ்சிவியாய் வயதுபெற்றிருந்த என்னைப்பூமியி ற்போய்த் தபசிகளுடைய வயிற்றிற் பிள்ளையாய்ப் பிறக்கச்சொ ன்னீர் அப்படியேஜென்மிக்கிறேன் அவ்விடத்திலும் இந்தவய தோடும் வாழ்ந்திருக்க வுமதுதிருவாக்கனுக்கிரகஞ் செய்தனுப்ப வேண்டுஞ்சுவாமி.

சுவாமி - விநிவிடங்கனுக்குச் - சொல் - விருத்தம்.

வயதுபெற்றிருந்தவிநி விடங்கனே கேளாயென்றும்
வயதுண்டாகவும்வாழ்க வரமதும்மிகவளித்தேன்
வயதினில்மிருத்தவந்த மாமிருகண்டன்றேவி
வயற்றினிற்றரிப்பதற்கு மைந்தனேநடந்திடாயே.

வசனம்—வாராய் விநிவிடங்கா - இப்பவும் நீருத்திரபதவி யில் என்றும் சிரஞ்சிவியாய் வயதுபெற்றவ னானபடியினாலயி ப்போது நீ இந்தவயது பெற்றிருக்கப் பூரணமான வரமளித்தே ன் நீமிருகண்டருடைய தேவியாள் வயிற்றிற்செனிக்கத் திருக்க டைபூருக்கு நடந்திடுவாயப்பா.

விநிவிடங்கன் - சுவாமிக்குச் சொல் - விருத்தம்.

அப்படியே நடக்கிறேன் உமைபாகா [illegible] துணை சரணஞ் சரணஞ் சுவாமி.

[illegible] காரன் - [illegible]

அ[illegible] கயிலாயபதியின் அநுக்கிரகத்தினால் [illegible] விநிவிடங்கன் திருக் கடையூர் [illegible] நடை [illegible] வயிற்றில் பிள்ளையாக ஜெனிக்க [illegible] வனத்தில் நட க்கிறவிதங் காண்க.

மிருகண்டர் [illegible] - விருத்தம்.

நங்கை [illegible] தால்
பொங்க [illegible]
அங்க [illegible]
இந்நாரவ [illegible] மனே.

வசனம்—[illegible] நாம்மனதொ ன்றுகச் [illegible] புத்திர பா [illegible] பெற்றோம் இனி நாம் [illegible] போவோம் பெண்ணே.

[illegible] மருசிமிருகண்டருக்குச் சொல் - விருத்தம்.

கேட்டீர்தாம்பிரைய [illegible] மையாளா
நாட்டமாயளைத்தாரிப் [illegible] மழக்கவிக்கே
வீட்டுக்குவாடா [illegible] பிறகெல்லோரும்
நீட்டுபோட்டாசப்போவோம் நிலத்தினிற்படித்திடவோ,

வசனம்—கேட்டீரடா தம்பி ஐயர்சொன்னசொல் எதடா யித்தக்காலம் அல்லவே நமக்குத்தான் ஒருவரங் கேட்டாரா கேழ் க்காதவராகிலும் நம்மைத்தான் வீட்டுக்குவாருங் கென்று மு

ன்றடி அழைத்தாரா அதையும் விட்டுவிட்டு அம்மானை அழைத் தாரோ அதுசரியா இப்பவும் நம்மையெல்லாம் வீட்டிற்கு வாருங்களென்று வேண்டிவேண்டி அழைக்குமட்டும் நாம்பிகுவாயிருந்தால் நமக்கு வரம் அகப்படும் அதுவரைக்கும் ஒருவருடனே யொருவர் பேசாமல் பூமியிலேசவிழ்ந்துபடுத்துக்கொள்ளுங்க ளப்பா தம்பிமார்களே.

மிருகண்டர்-சிஷ்ர்களுக்குச்-சொல் - விருத்தம்.

திணிமநோன்மணியேஞானச் சிரோன்மணியானசிஷ்ா
மணிகெண்டாமணியேமெத்தமவுனசிந்தாமணியேகேளாய்
பணிவிடைசெய்யும்நீங்கள் பசையும்நாமுமாக
அணியணியாய் நடந்து ஆசிரமம்போவோம்வாரீர்.

வசனம்—[illegible] சிஷ்ர்களே - நம்ம ஆசிரமம்போய்ச்சேருவதா அழைத்தால் ஒருவரும் பேசாமலிருப்ப தென்ன இடக்கு வார்த்தை [illegible] அப்படிதென்ன [illegible] உங்களுக்கு ஏதோ கொஞ்சம் [illegible] போலத் தோற்றப்படுகின்றது அப்படித்தானா [illegible] உங்கள்மனக் குறைவு [illegible] அமைத்துப்போகிறேன் சொல்லுங்களப்பா சிஷ்ர்களே.

சிஷ்ர்கள்-மிருகண்டருக்குச்-சொல் - விருத்தம்.

தேவரீர்தவத்தைத்[illegible]
ஆவலாய்க்காத்திரு[illegible]
சேவகப்பசகளு[illegible]
இவரமாகயிந்தா [illegible] பெருக்கவேணும்.

வசனம்—சுவாமி சுவாமி எங்களுக்கும் [illegible] ன்றது அதென்னவென்றால் [illegible] வரமளித்தார் நாங்களி[illegible] இப்பவும் எங்களுக்கு வேண்டியது [illegible] பெருக்கும் படியாய் வரம் [illegible] சுவாமி.

மிருகண்டர்-சிஷ்ருக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

பூமியில்லாவார்த்தைப் புதுமையாய்ச்சொல்லவந்தீர்
ஆமடாசிஷ்ரோநீராசையாய்க்கேட்டபோதே
பாமுடைத்திட்டாற்போலப் பருத்திடவேணும்புட்டை
நாமிதோவரமளித்தோம் நடந்திடீர்மனைக்குப்போவோம்.

வசனம்—பளாபளா-பூமியில்லாத வார்த்தையாய்ச்சொல்லவந்தீர் சரியோக்குமா - நல்லது வுங்களுக்கேன் குறைவாயி

ருக்கவேண்டும் நீங்களே-ஆசையாகப் புட்டைபெருக்கவரங்கேட்டபடியினாலே அப்படியே இன்னம்புட்டை பெருக்க வரமளித்தேன் நடந்துவாருங்களப்பா சிஷ்ர்களே.

சிஷ்ர்-சொல்[illegible]-பன்றுவராளி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

சற்றேபெருத்[illegible]வருத்துதே.

இத்தைவெட்டி[illegible]
யே[illegible] (சற்றே)

[illegible]

மோசம்[illegible]
ஆசை[illegible]
[illegible]
[illegible] (சற்றே)

[illegible]
நாம்[illegible]
ஒட்டி[illegible]
ஓடி[illegible] (சற்றே)

[illegible]
சோலை[illegible]
[illegible]
[illegible] (சற்றே)

சிஷ்ர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கொப்பெனவ[illegible]
அப்பனே[illegible]போவெங்களாமல
தப்பிதவெந்தநமக்கு தாடையிற்போட்டுக்கொண்டோம்
இப்பவும்வலிசிறுக்க யினியதாய்த்தயவுசெய்வீர்.

வசனம்—சுவாமி சுவாமி நாங்களறியாமல் மாட்டிக்கொண்டோம் புத்திவந்தது தாடையிற்போட்டுக் கொண்டோம் இதையெடுக்க எங்களால் ஆகாது போதும் போதும் எப்போதும் போல இந்தவலிசிறுக்க வரங்கொடுத்து ரஷிக்கவேணும்சுவாமி.

மிருகண்டர்-சிஷ்ர்களுக்குச்சொல்-பாணி.

வருத்தந்தெரிந்துதாயிப்ப மதியுந்தெளிந்ததாநானும்
உருக்கமாகவரமளித்தேன் ஓடிநடந்துவாருவீரோ

சீஷர்கள்-சொல்-வசனம்.

மகாசந்தோஷம் மகாசந்தோஷம் அப்படியே இதோ வருகி றோம் சுவாமி

மிருகண்டர் - சொல் - தரு - இ-ம்-புன்னாகவராளி- மிச்ரதாளம்.

பல்லவி.

நடந்துவாமயிலே - பதிம்சரவேணும்
அடர்ந்துவா குயிலே.

அநுபல்லவி.

நடந்துவாயிந்த - அடர்ந்த [illegible] வீட்டு
வுடந்தையான பெண்-மடந்தை [illegible] யில் (நடந்து)

சரணம்.

என்னினைப்படி-பிள்ளை [illegible]
அன்னமொரு [illegible] (நடந்து)
நந்திவாகன-ரிந்த [illegible]
வந்து [illegible] (நடந்து)
கள்ளமில்லா [illegible]
உள்ளல் [illegible] (நடந்து)

மிருகண்டர்-சீஷர்களுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அரிதான [illegible]
பெரிதான [illegible]
விரியான [illegible] விரைகுழல் [illegible]
பரிவான [illegible] பேசுவீரே.

வசனம்— [illegible] கத்தில் தபஞ்செ ய்ய சுசீவந்து [illegible] பெண்ணாளா கிய ஞானச்சுகிர் [illegible] நாளுமாக [illegible] வந்துசே ர்ந்தோம் சற்றுநேரம் பவனிக்கவேணும் [illegible] அசனத்தை ப் போடும்பிள்ளாய்.

சீஷர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கவி.

சுத்தனேதேவர் நித்திரைசெய்யப்
பத்தியாசனம் பவனிக்கப்போட்டோம்.

மிருகண்டர்-ஞானச்சுகிராளுக்குச்சொல்கவி.

சுவனமாய்க்காளில் சிவனருள்பெற்ற
தவநிலபெண்ணே பவனிக்கவாராய்

ஞானச்சுகிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல் - விருத்தம்.

எம்னிடபிராண நாதா ஈசனார்தன்னை நோக்கி
முன்னம்நாம்தபத்தைச்செய்து மூர்த்தியைக்கண்டுபுத்ரன்

தன்னை நாம்வாங்கிவந்த தயவதிருலோகர்த்தன்
சொன்னசொற்படிமுடித்தார் சோதியைத்தொழுதிடீரே.

வசனம்—கேளும் எம்பிராணநாதரே அடியாளைப்பவனிக் கச்சொன்னீர் மெய்யே நாம் தபசுசெய்துவந்த தபோபலத்தி னாலேயும் சாம்பசிவமூர்த்தியின் அநுக்கிரகத்தினாலேயும், சிறுவ னைப்பெறுவதான வேளையானபடியால் [illegible] அதுயெப்படி யென்றால் நானேழியில் [illegible] அதாலே அடிவயிறுகனத்து வந்தது [illegible] யாரித்திருக்குது இப்போது இரண்டுபக்கமும் விட்டுப்போகுது [illegible] ஒருவகைய [illegible] யிருக்கவில்லை நான் சிறு வனைப் பெறுகிறவளாக்கும் [illegible] யானத்தி லிருக்கவே ணுஞ் சுவாமி.

மிருகண்டர் - ஞானச்சுகிராளுக்குச்சொல்-கவி.

அப்படியேயாகில் [illegible]
பொய்ப்ப [illegible] செய்வேன் [illegible]

ஞானச்சுகிராள்-செய்ய [illegible] சொல் - சேபத்தியம்.

[illegible]

ஆதிமூலப்பொருளே [illegible]
னாலேயில் [illegible] வருவாய்
காதைவந்தி [illegible]
கயிலாசவா [illegible]
மெய்தன்னி [illegible]
மெய்யனே [illegible] வாய்
வாதையிப்படி [illegible]
வள்ளல் [illegible] வாய்
வந்துநீயெந்தனை [illegible]
தொந்தமாய்க்கா [illegible] யென்று
நொந்துநொந்தழுகிறேன் [illegible]
சுந்தனைப்பெற்றிடும் அந்திவண்ணா.

இதுவும்-ஞானச்சுகிராள்சொல்-சேபத்தியம்-இ-ம் - கண்டா.

நந்திவண்ணாவுனை நம்பினேனம்பினேன்
நாகபூஷண சிவநாததாதா
இந்தவேளையினிலே யெனக்காருமீசனே
இவ்வேதைபடுவனே யீசபீசா
உத்தனருளாச்சுதே வுள்ளவேவந்தக்குதே
வுண்டில்லையென்னுதே வுண்மையேவுண்மையே

சிந்தபயமானேனே செல்வனேக்காணேனே
திரிபுரமெரித்திடுந் தேவதேவ
சித்தம்வைத்தெந்தனை யித்தினமுமே
கர்த்தனேகாத்திட ரத்தினமுனைப்
பெற்றிடும்வல்லமவே பத்தியுள் [illegible]
புத்திரனைப்பெற்றிட சித்[illegible]

ஞானச்சதிராள்-[illegible]
இ-[illegible]

[illegible]

கர்த்[illegible] பெற்றிடவுதவாய்.

[illegible]

அத்திரு[illegible]
இத்தனை[illegible] (கர்த்தனே)

சுத்தனுன்[illegible]
இந்தப்பக்[illegible] (கர்த்தனே)
இத்தனை[illegible]
குத்துதென்[illegible] (கர்த்தனே)
எப்படியெப்படி அப்ப[illegible]
இப்படிப்படுவதும் [illegible] (கர்த்தனே)
பின்ஞகாவெங்[illegible]
செஞ்சடையீச[illegible] (கர்த்தனே)

ஞா[illegible]சதிராள்-[illegible]

ஆதிபராபரஞ்[illegible]
நீதியுடன்சுதனவித்[illegible]
வாதைக்கிடம்வைத்[illegible] செய்வேன்
காதகநெஞ்சத்தைவிட்டு[illegible]மெய்ப்பொருளே.

வசனம்—அரகரா அரகரா ஆதிபராஞ்சுடரோ ஆதரிக்குமநோன்மணியே அடியார்களுக்குப் புத்திரபாக்கியமளித்து இப்பேர்க்கொத்த வேதனையைக்கொடுத்ததென்ன அடியாளெவ்விதம்பொறுப்பேன் என்னைக்காத்தருளும் ஈச ஈசா.

பொது - விருத்தம்.

தத்தைநேர்மொழியாள்ஞானச் சதிராளுங்கெற்பமாகி
மெத்தவுஞ்சிவனைநோக்கி வீறிட்டுப்புலம்பும்போது
உத்தமர்பாகம்வாழு முமையவள்காதிற்கேட்டு
கர்த்தனுக்கேற்றவார்த்தைக் கடிதினி லுரைக்கின்றளே.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படி யென்றால் இப்படியாக ஞானச்சதிராள் கெர்ப்பவேதனைப்படுகின்றதைக் கேட்ட உமையவளானவள் மனந்தாளாமல் தன்னுடைய நாயகராகிய பரமசிவனுக்குச் சொல்லுமுறவிதங்காண்க.

ஈஸ்வரி சுவாமிக்குச்சொல் கொச்சகம்.

மாசிலாமாமணியே மாகயிலைவாழ்பரமே
ஆசையுடனேவனத்தி லருந்தவத்தைச்செய்வதற்கு
பாசமுடனேவரமளித்தீர் பாவைஞானச்சதிராள்
ஈசா-ஈசா-வென்றவே யேங்கித்தவிக்கின்றளே.

வசனம்—சராசரங்[illegible] சுவாமி தேவரீர் இப்போதுவரமளித்தீரே திருக்கண்டியூர் [illegible]முனியினுடைய தேவியான ஞானச்சதிரா[illegible] மிகவும் ஈசா ஈசா வென்று பரதவிக்கின்றாள் அதற்கு [illegible]அருளிச் செய்ய வேணுஞ்சுவாமி.

சுவாமி[illegible]

சங்கித்[illegible]
பாக்கிய[illegible]தாய்
ஆக்குமரு[illegible]செய்ய
மாங்குயி[illegible]

வசனம்—[illegible] அந்தரபசிகளுக்குப்பிள்ளைபளி[illegible]கள்வேணும்இப்பவும் நீஒரு மருத்[illegible] வேஷங்கொண்டு அந்தஞானச்சதிராளிட[illegible]ஞானக்காத்து ரட்சித்து தாயின்[illegible]லனைவாழ்த்திவாராய்பெண்ணே.

ஈஸ்வரி சுவாமி[illegible]சொல் வசனம்.

தேவரீர்சொன்னபிரகாரம்[illegible]ருகிறேன் சுவாமி

பொது - விருத்தம்.

மெய்யரிடத்திலம்மன் விடையதுபெற்றுக்கொண்டு
வையபூமினிலேமெள்ள மருத்துவக்கிழவியைப்போல்
கையிலேதடியொன்றாணிக் கண்களைச்சிமிட்டிக்கொண்டு
தையலாளெனும்பெண் ஞானச்சதிராளிருகில்வாராள்.

கட்டியக்காரன்சொல் வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இப்படியாக ஞானச்சதிராள்பிரசவவேதனைகாலத்தில் ஈஸ்வரிபரமசிவனிடத்தில் விடைபெற்று

க்கொண்டு மருத்துவக்கிழவியைப்போல வேஷம்பூண்டு ஞானச் சதிராள் அரண்மனைக்குவருகிற விதங்காண்க.

மருத்துவக்கிழவிவருகிற - தரு-இ-ம்-புன்னாகவராளி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி,

கிழவியும்வந்தனளே மருத்துவக்
கிழவியும்வந்தனளே

அநுபல்லவி,

கிழவியும்வந்தனள [illegible] கிடவிதோ
[illegible] மாடவே (கிழவியும்)

[illegible]

வாயினிற்றங்கா [illegible]
வாதுகள்தால் [illegible]
தாயினுந்தாய [illegible]
தள்ளாடித்தள்ளா [illegible] (கிழவியும்)
தொங்காணி [illegible]
குலுங்கக்குலுங்க நகைத்து
சிங்காரங்கொ [illegible]
சிவி [illegible] (கிழவியும்)
கூனு [illegible]
கொண்டு [illegible]
ஞானச்சதிராளிடம் [illegible]
நபத்துடனே [illegible] (கிழவியும்)

வேறு-தரு.

கலந்துகொடுக்கு [illegible]
கலநெல்லுமிகொடுக்கு [illegible] ரம்பாமல்
திலச்சரிசிகொடுக்குமருத்தாமல்
நேரமிவ [illegible] யும்
குற்றங்கள் [illegible] போ
கூத்தப்பார்க்கச்செ [illegible] னே
கூத்துவந்துகுழுகும்மென்ன
ஞாத்திலேகட்டச்சிறுஇல்லை
வந்தாளேவந்தாளேயிதோ
மருத்துவக்கிழவியும்வந்தாளே

மருத்துவக்கிழவி ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல் கவி.

ஏனடியம்மா ஈசனைத்துதித்தாய்
மானிடசென்னமே வார்தையைச்சொல்வாய்

வசனம்—அடியம்மா ஞானச்சதிராளே (ஏனடியம்மா) ஈச னைமிகவும்நினைத்து நினைத்துப்புலம்புகிறாய் உனக்குஎன்னமா யித்தானிருக்கின்றது சொல்லடியம்மா.

ஞானச்சதிராள்சொல்-தரு-இ-ம்-கண்டா-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

என்னமென்றுரைப்பேன்-அம்மா-அம்மா-நான்
எப்படிப் பொறுப்பேன்

அநுபல்லவி.

இன்ன [illegible] சொல் [illegible]
எப்ப [illegible] (என்ன)

[illegible]

மைந்த [illegible]
மாதபக [illegible] (என்ன)
அம் [illegible]
அறி [illegible] (என்ன)
[illegible]
[illegible] (என்ன)
[illegible]
எப்படி [illegible] (என்ன)

மருத்துவக்கிழவி [illegible] சொல்-கவி.

[illegible]
[illegible] மணி
ஞானச்சதிராள்சொல்-சந்தாத்தம்.

மாதே [illegible] யடி
யே [illegible] யன்ன
குதோ [illegible] சொல்லடி
ஆதி [illegible]
அறிகிலேனம் [illegible] தெரிகிலேனம்மா
அறிகிலே [illegible] அறிகிலேனப்படி
திரிபுர [illegible] செய்திடுங்கோலம் (அறி)

வேறு-சந்தாத்தம்.

சிவனேசிவனே சிருடன்வனமநிற்செய்த
தவமோதனாயினிற் றன்னுதரிக்கிலேதானே
அவமாயேனே அலைவதுயென்னிட-அய்யா
ஒவ்வுதோயிதுவன் மனயிதங்கியிங்கு

ஓடிவா ஆரனே என்னை நீயிப்போ தேடிவாபரனே
ஓடிவாவுமையுடன்கூடிய நாதனே
[illegible]வந்தளித்தாற்போ லோடிவந்தருள்புரி (ஓடிவா ஆர)

ஞானச்சதிராள்-சொல்- கொச்சகம்.

வள்ளலேசங்கரனே மான்மழுவந்தரித்தவனே
என்னுக்குள்ளாயிருந்த பெண்ணையும்வேறுனதுபோல்
பிள்ளையை நானுமதருளாற் [illegible]தேன்சங்கரனே
வுள்ள நாள்சுகமடைய [illegible] காப்பாயே.

வசனம்—அரகரா [illegible] பேதை
க்கிரங்கும் [illegible] திமே
உமதருளி [illegible] இனிமே
லும் எங்களை [illegible] ருங் கர்த்தனே.

[illegible]

[illegible]

ஞானச்சதிராள்-[illegible]

[illegible]

சந்தோஷி[illegible]
சந்தோஷிப்இன[illegible]
மிருகண்ட[illegible]
[illegible]
என்னடா வந்த அதனை [illegible]
சீஷிர்-மிருக[illegible] விருத்தம்.
அப்பாவுபிறந்தானையா [illegible]
செப்பமாவெடுத்[illegible] ன்றும்
கொப்பாகக்குதி[illegible] ர்ச்சை
பப்புளந்தின் [illegible] ம்.

வசனம்.

சுவாமி சுவாமி அப்பாவுபிறந்தான் இனிநாங்க ளெல்லோயெடுத்
துக்கொண்டுபோய்ப்பூப்புகள் வாங்கிக்கொடுத்து - கெச்சக்காய்
சென்டுகோட்டிமாடி குதித்துக்குதித்து பலிச்சப்பளாங்குடுகுடு
ஆடிவருவோஞ் சுவாமி.

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-மட்டு-விருத்தம்.
வேதாமுனிநாதாசரணம்
ஆதிமூலப்பொருளாலே
நீதாயானேர்புத்திரனிப்
போதேபெற்றுவந்தேனே

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல் - விருத்தம்.
திருவுளச்செயலிதுவே செவ்விதாய் பாலனுக்கு
மருவியேவாழ்த்தியாது மார்க்கண்டனெனும்பேர்தந்தேன்
அருமையாய்த்தேவர்வாழ்த்த [illegible] முனிவர்பெற்ற
பெருமையாய் [illegible] வாழ்க.

வசனம்—[illegible] திருவளச்
செயலி[illegible] இந்தபாலனுக்கு
மார்க்கண்டனென்[illegible] இனிஇந்தப்பிள்ளையும்
நீயும் சிரஞ்சீவியாய் [illegible] இந்தப்பாலக
னைத் தொட்டிலிலே[illegible] ஞானச்ச
திரே.

ஞானச்ச[illegible] விகள்.

[illegible]

ஆராரோ ஆரிரோ ஆரிரோ ஆராரோ.

சோனமாமுனியே[illegible]
பேரானபாலகனே [illegible] (ஆராரோ)
பொன்னே நவமண[illegible]
மின்னே திருவழ[illegible] (ஆராரோ)
குச்சுவீடுங்கிளிமே[illegible]
உச்சிதமாகிய [illegible] (ஆராரோ)
மிருகண்ட[illegible]ச்சொல் -விருத்தம்.
சீஷரேகேளீரெந்த [illegible]க்கு
சீஷரேவயதைந்தாக [illegible]
சீஷரேநீங்கள் [illegible]சென்று
சீஷரேயிதவுமா [illegible] தாளிர்.

வசனம்.—[illegible] என்று குமாரனாகிய மார்
க்கண்டனுக்கு ஐந்து வயதாச்சுது கல்விகற்பிக்கவேணும் நீங்கள்
ஞானச்சதிராளிட ஆசிரமத்துக்குப்போய் மார்க்கண்டனை அழை
த்து வாருங்களப்பா.

சீஷர் - பரணி.
வாடாஞானச்சிரோன்மணியே மகிழ்வாமிருகண்டையர்பெற்று
நாடோர்புகழும்பாலகனை நாம்போயழைத்துவருவம்வா.

சிஷர்-ஞானச்சதிராளுக்கு-சொல்-கலி.

தாயேமிருகண்டையனுருந் தன்பாலிருக்கும்பாலகனை
மாயாவிநோதமாயழைத்து வருகச்சொன்னானுப்பாயே.

ஞானச்சதிராள்சிஷிருக்குச்சொல்-பாணி.

சிஷரேநீரிப்படிக்கே செல்லுனைபாலகனைப்
பாசமிருந்தமிருகண்டர் பக்கல்கொண்டுபோய்விடுவீர்.

சிஷர்-மார்க்கண்டனுக்குச் சொல்-பாணி. [ண்டு

அப்பாமைந்தாமார்க்கண்டா [illegible] பேய [illegible] த்துக்கொ
இப்போதேவரச்சொன்னார் [illegible] வருவாயே.

மார்க்கண்டன் [illegible] க்குச்சொல்-பாணி.

ஆசையாயென் தந்தை [illegible] நான்மெத்த
பாசமாகவேவருவேன் [illegible] சிஷர்களே. [ப்

மார்க்கண்ட [illegible] இப்படிக்கு [illegible] கிறாளம்.

[illegible]

மார்க்கண்டனிதோவந்தான் [illegible] மார்க்கண்டனிதோவந்தான்.

[illegible] கலி.

இக்காயுகம் [illegible] தோன் பெற
சித்தமை [illegible] தான் [illegible] (மார்க்)

[illegible] சரணங்கள்.

அண்டரண்ட [illegible]
அவனியெங்குந் [illegible]
கண்டமர்தொழு [illegible]
கண்டர்மனங் [illegible] —(மார்க்)
ஞானங்கல்வி புடையோன்-முனி
தாதர்வணியும் விடையோன்
தியானகுதிக் கிடையோன்-அர
சிரேஷ்டபூசைக் குடையோன்-[illegible]—(மார்க்)
அல்லிமலரை யெடுப்போன்-[illegible]
அன்பருகத் தொடுப்போன்
செல்விசிரசில் விடுப்போன்-ஆதி
தேவர்பாதம் அடுப்போன்-ஆதி—(மார்க்)

சிஷர்-மிருகண்டருக்குச் சொல் - பாணி.

மெய்யனேசரணம் விச்சித்திரபாலனை
ஐயனேநாங்கள் அழைத்தோடிவந்தோம்

மார்க்கண்டன்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-பாணி.

காதலாய்ப்பெற்ற-நாதரேயென்னை
எதினாலழைத்தீர் ஓதுவீர்புத்தி.

மிருகண்டர்-மார்க்கண்டனுக்குச் - சொல்-விருத்தம்.

அப்பனேகண்ணேவாடா அருமைமைந்தனேயுனக்கு
இப்பவும்வயதைந்தாச்சு யிவ்வியுனக்கிசைந்தகல்வி
செப்பமாய்ச்சொல்லிவைக்கச் சிந்தையிலெண்ணியுன்னைக்
கொப்பெனவரவழைத்த குறியிதுவறிந்திடாயே.

வசனம்—அப்பா மார்க்கண்டா உன்னையழைத்ததேனென்
றால்இப்பவும் உனக்கு ஐந்தாவயதாகி [illegible] காலத்தில் கல்விகற்பி
க்கவேணும் ஆகையால் உனக்கு [illegible] கல்வி கற்பிக்க
வேணுமென் [illegible] மார்க்கண்டா.

மார்க்கண்ட [illegible] மிருகண்ட [illegible] -விருத்தம்.

தந்தையே [illegible]
எந்தனுக்கு [illegible] வைத்தால்
உந்தனு [illegible]
அந்த [illegible]

வசனம் [illegible] ர்க்கின்ப
டியே எனக்கு [illegible] சொல்லிவைத்தால் இந்த
[illegible] மராஜனு
ம்என்னை [illegible] செய்விப்பேன்
ஐயாவே.

[illegible] மிருகண்ட [illegible] - பாணி.

பாசமாகப்பெற்ற [illegible]
சிஷர்களே [illegible] வாருவீரே.

சிஷர்கள்-[illegible]-பாணி.

தம்பிமார்க்கண் [illegible]
தையர்கல்வி [illegible]
நம்மாலேர் [illegible] நான்வருக
நாடினோர் [illegible] போம்வா.

சிஷர்-வசனம்.

ஆனால் அப்படியே போவோம்வா அண்ணே.

பொது-கவி.

வேதமா மிருகண்டையர்
வேண்டிமின்ற மைந்தனுக்குச்

சாதகத் தமிழுரைக்கத்
தானேவோ துவர் வாராரோ.

கட்டியக்காரன் சொல்-வசனம்.

அகோ தெப்படியென்றால் மிருகண்ட மகாமுனிவருடைய புத்திரனாகிய மார்க்கண்டருக்குக் கல்விகற்பிக்க உபாத்தியாயராகிய வேதியர் வருகிற விதங்காண்க.

உபாத்தியாயர்-வருகிற-தரு-இ-ம்-சங்கராபரணம்-அடதாளம்.

பல்லவி.

ஓதுவர் வாரார் குலக்குரு- வேதியர் வாரார்.

[illegible]

[illegible] (ஓதுவர்)

[illegible]

[illegible] (ஓதுவர்)

வேதம [illegible]
[illegible] (ஓதுவர்)

[illegible]
புத்தியுரை [illegible] (ஓதுவர்)

உபாத்தியாயர் [illegible] -விருத்தம்.

ஆரடா [illegible]
பாரடா பசங்களை [illegible]
கூறடா [illegible]
சேரடா [illegible]

வசனம்—[illegible] ஆதிமூலமென்னடா பசங்களெல்லாம் [illegible] விளையாடிக் கொண்டிருப்பதென்ன [illegible] சொல்லிப் பிரம்பை யெடுத்து விருக்கு [illegible] சட்டாம் பிள்ளையாகிய ஆதிமூலமே அப்படியே செய்கிறேனையா.

சட்டாம்பிள்ளை-பசங்களுக்குச் சொல்-தரு-
இ-ம்-கேதாரகௌளம்- ஏகதாளம்.

பல்லவி.

அடடாபடியடா-சுவடியைநல்லா
காட்டுத்தடிகளே.

அநுபல்லவி,

கெட்டாவலைக் குடையின் குமாட்டா உன்பாட்டு
கொண்டுவா வண்டையில் மொண்டிநீபண்ணுதே (அடடா)

சரணங்கள்.

ஆத்திச்சூடிபாடத் [illegible] நீபிங்கே நில்லடா
[illegible] நில்லடா
போத்திப் [illegible]
பொல்லாத [illegible] (அடடா)

நீ கண்டு [illegible]
நீலகண்டா நீ [illegible]
[illegible]
[illegible] (அடடா)

சாட்டு [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (அடடா)

[illegible] விருத்தம்.

அந்தணர் [illegible]
[illegible]
[illegible]
இந்த [illegible] சுவாமி

வசனம்—[illegible] நீலகண்டுக்கு உ [illegible] வித்தைகற்றுக் கொண்ட [illegible] சொல் [illegible] சொல் லப்போனால் [illegible] தன்மன துபோனபடிக்கு நடக்கிறது [illegible] செய்கிறது சுவாமி.

உபாத்தியாயர்-சட்டாம்பிள்ளைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

புத்திரனானாய் பேர்கேளாய் புகழ்பெற்ற சட்டாம்பிள்ளை
இத்தனை செருவங்கொண்டு யென்னுடைய நடத்தோன்றலை
குத்திடுஞ்சிட்டக்கல்லைக் கொடுவந் தகாத்தும்கைக்கும்
வித்தாரமாட்டிவிட்டு வெய்யிலில் நிறுத்துவாயே.

வசனம்—அடா கேளடா சட்டாம்பிள்ளை ஆதிமூலம் இப்பே [illegible] க்கொத்த பொல்லாதவனை அந்த நீலகண்டன் அவன்தானைடயி [illegible] ந்து பசங்களையெல்லாம்விட்டு காரியுமிழச்சொல்லி கறு

முறடாயிருக்கப்பட்ட சிற்றக்கற்களைக் கொண்டுவந்து காதுக்குங் கைக்குமாட்டி அவனுக்குப் புத்திவருகிறவண்ணக்கும் இந்தவெய்யலில் நிறுத்திவையும்பிள்ளாய்.

சட்டாம்பிள்ளை-நீலகண்டனுக்குச்சொல் - விருத்தம்.

வாத்தியாருரைத்தபோதே வுமக் கெல்லையுழுக்காவுலினை
சேர்த்துநான்பிடித்துக் கட்டுவேனே நீலகண்டா
பார்த்தையாசிட்டந்தல [illegible] நைத்திடவுன் [illegible] கைக்கும்
சாத்துவேநிந்தவெய்யில் [illegible] நீயிருந்திட்டாயே.

வசனம்—அடாவாடா நீலகண்டா உபாத்தியாயர் உத்தரவுவந்தபோதே உன்னைக் [illegible] விடப்போகிறதில்லை இதோ [illegible] உன் மாட்டின [illegible] உனனுவம் இப்படி [illegible] க்குப்புத்திவருகிறவரைக்கும் இந்தவெய்யலிலே [illegible] வும் பிள்ளாய்.

நீலகண்டன் [illegible]

ஐயாசட்டாம்பிள்ளை [illegible]
அன்புடனே [illegible]
ஐயாஐயாசரணய [illegible]
கையாசட்டாம்பிள்ளை [illegible]
காதுங்கயு [illegible] ஐயா [illegible]
கடுகென நீர் வாங்குமையா [illegible]
மார்பையுளைக்குதே ஐயாசிட்டத்தை
மகிழ்ச்சியாய் நீர்வாங்குமையா [illegible]
இடுப்புங்குடையுதே ஐயா ஐயாஐயா சிட்டத்தை
யெழிலுடநீர்வாங்குமையா [illegible]
பக்கமுளைக்குதே ஐயாசிட்டத்தைப்
பரிவுடனேவாங்குமையா
ஐயாசரணமென் னையாசிட்டத்தை
அன்புடன்வாங்குவீரையா
வெய்யலுறைக்குதே விடாய்மிகக்கொடுக்குதே
வேர்வைநீரொழுகுதேஐயா
ஐயாபள்ளிக்கூட மென்னையாயினிநான்
அமர்ந்துபடிக்கிறேனையா

சட்டாம்பிள்ளை-உபாத்தியாயருக்குச் - சொல் - விருத்தம்.

ஐயரேசரண்மையா அவனுக்குச்சிட்டமாட்டி
வெய்யலிற்போட்டபோதே விடாய்த்தன்னிறுவல்லாமல்
ஙக்களுங்காதும்வீங்கி கதறினான்புத்திவந்து
தையனைசிட்டம்வாங்கத் தயவு [illegible]

வசனம்—சரணம் சரணம் [illegible] குருவே அந்த நீலகண்டனுக்கு அவன் கொழுப்புக்கேத்தாப்போல பொல்லாதசிட்டக்கல்லைக்கொண்டுவந்து காதுக்குங் கைக்குமாட்டி வெய்யலிலுரு [illegible] வெயிலும் விடாய்ப்பட்டுப்போனான் [illegible] புத்திவந்திருக்கும் [illegible] வையுடனடப்பான் [illegible] த்தசிட்டத்தை [illegible]

உபாத்தியாயர் [illegible] விருத்தம்.

[illegible]

வசனம்— [illegible] அவன் [illegible] இனிஅவன் என் [illegible] அதற்கு [illegible]

சட்டாம்பிள்ளை [illegible] சொல்-தரணி.

[illegible]

[illegible] வசனம்.

அப்படியேயிருக்கு [illegible] சட்டாம்பிள்ளை.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இப்படிக்கு வாத்தியாரும் சட்டாம்பிள்ளையும் பிள்ளைகளுமாக யிருக்கும்போது மிருகண்டமகாமுனியினுடைய சிஷர்களவ்விடத்திற்கு வருகிறவிதங்காண்க.

சிஷர்-உபாத்தியாயருக்குச்சொல்-கவி.

கல்விசிறுவர் தமக்குணாக்குங்
காவியத்தெரிந் தோதுவீரே

செல்வமிருகண் டையருமமை
கெஷணத்திலழைத்தார் வருவீரே.

உபாத்தியாயர்-சட்டாம்பிள்ளைக்குச்-சொல்-கவி.

அட்டா ஆதி மூலமேதே
னருமாமுனிவர் தனயழைத்தார்
கொட்டா பிரம்ம [illegible] ந்தக்
குமாரனைப் பார் [illegible] ருப்பாயே.

சட்டாம்பிள்ளை-உபாத்தியாயருக்குச்சொல்-கவி.

குமாரரெங்குங்கலையாமற் குருவேவைத்துக் கொண்டிருப்பேன்
ச்மானமானமிருகண் [illegible] ன்றுவருவீரே.

உபாத்தியா [illegible] சொல்-கவி.

[illegible] வேண்டி
[illegible] சொல்வீரே.
[illegible] சொல்-பதவி
வந்தவோ [illegible]
[illegible] ப்பாவீரே.
[illegible] சொல்-பதவி.

[illegible]

விநாயகனென் [illegible]
விநாயகனென் [illegible] தரும்
விநாயகனாம் [illegible] தேவே.

வசனம்—நமோஸ்து [illegible] ட்டைபோய் புத்திவா
சிகெனகடுகெனயாடய் [illegible] ழுத்தாணியும் குசப்பனி
ச்ஓலையும்வாராமெழுத்தெல்லாம் யெனக்கேவா கட்டைமனத்தி
லே புத்திமுனைத்தற கற்பகப் பிள்ளையாருக்கும் மூன் றுகுட்டு
ம்மூன்றுதோப்பணமும்போட்டுச் சேவித்துக் கொள்ளும் பி
ள்ளாய்.

உபாத்தியாயர் சொல்-சரு- ஜம்பை.

ஆதிமுதல் சுபநமோஸ்து அலங்காரகுருவேதனே
ஆனைமாமுகவன் றனை அருளவாணி தனையே
ஹரிநமோஸ்துடன் சித்தம்-அ-ஆ
அறிபிதுவும்-இ-ஈ-பீது
உ-ஊ-உயர்ந்தசொல்-எ
உறுதியுள்ள-ஏ ஐ [illegible]
ஓ-ஔ [illegible]
ஒன் [illegible]

[illegible]

வள்ளமிக் [illegible]
மார்க்கண்ட [illegible] ருக்குச்சொல் - கவி.
உத்தமகுருவே [illegible]
கீர்த்தனையறியப் [illegible] வீர்.

உபாத்தியாயர்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-கவி.

கல்வியையறித்த செல்வனேயினிமேல்
வள்ளலையறிய இல்லைப்போராய்.

மார்கண்டன்-உபாத்தியாயருக்குச்சொல் - கவி.

உமதருளதனால் நமனை நான்வெல்ல
திமையினில்வருவே னுமதடிசரணம்.

உபாத்தியாயர்-மிருகண்டருக்குச் சொல் - கவி.

மிருகண்டமுனியே கனகண்டால் பாலன்
அறிவுண்டாயிருப்பான் திறமுள்ளடாலயயா.

மிருகண்டர்-உபாத்தியாயருக்குச்சொல்-கவி.

அறிவினையுரைத்து மறையவ்வுமக்குத்
திரவியமளித்தேன் பிரியமாய்நடப்பீர்.

ஞானச்சதிராள்-மிருகண்டருக்குச் சொல்-தொச்சகம்.

வேதமுமெய்ஞ்ஞானமுநீர் வேண்டியனைத் [illegible]
மாதவத்திற்சிவனளித்த [illegible]
[illegible]
[illegible]

வசனம் [illegible] நம
துகுமாரனுக்கு [illegible] அப்போது
இந்தப்பாலகனுக்குப் [illegible] தானே
அந்தப் [illegible] இவ்விடத்திலி
ருக்கப்போகுது இந்தக்கார [illegible] சொல் [illegible]
தாதா.

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராளுக்குச் சொல்-தொச்சகம்.

ஆமி [illegible]
பூமிதனி [illegible]
சேமகத்தி [illegible]
சாமியைக் [illegible] செய்வேன்.

வசனம் [illegible] ஞான
ச்சதிரே இப்போ [illegible] இந்தப்பால்க
னுக்குப் [illegible] எம
னுக்கு [illegible] நினைக்கே
ழ்க்காதவந்த சஞ்சலத்தி [illegible] செய்வேன் நீதா
னென்னசெய்வாய் உள்ள [illegible] பெண்ணே.

மார்க்கண்டன்-மிருகண்டருக்குச் சொல்-தொச்சகம்.

எந்தனைப்பெற்றுளமகிழ்ந்து [illegible] பார்த்திருந்த
தந்தையேதாயேநீர் சஞ்சலமுற்றேதியங்கி
வந்ததென்னவென்னோடே வகையுரைத்திராவிலுங்கள்
சந்தேகத்தீர்த்திடுவேன் சட்டமுடன்சொல்வீரே.

வசனம்—கேளும் என்னைப்பெற்றுவளர்த்த தந்தையேதா
யே நீங்களெனக்குக் கல்விகற்பித்துச் சோடித்து இப்போது ஏ

என்னைப்பார்த்து நீங்களிருவரும் சஞ்சலப்படுவதென்ன அந்தச்ச
ஞ்சலமான சங்கையை யென்னுடனே சொல்லுங்கள் சஞ்சலத்
தைநிவர்த்திசெய்கிறேன் தந்தையே.

மிருகண்டரும்-ஞானச்சதிராளும்புலம்பல்.

கண்ணிகள்-இ-ம்-பைரவி- ஆதிதாளம்.

என்னென்றுசொல்லுவோமுந்த னெழுத்தின்விதிவசத்தை
யேதென்றுசொல்வோமடா மகனே-மகனே-ஐயோ
இந்நாள்வரையிற்புத்ர மில்லாததேனைத்தாலே
மிருள்வனந்தேடி [illegible]
தபத்தைச்செய் [illegible]
[illegible]
தவத்தைச் [illegible]
[illegible]
ஈசர்வந்து [illegible]
[illegible]
ஆசையாய்ச் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
முனிவர் [illegible]
புனித [illegible]
தனிய [illegible]
மனதை [illegible]

வசனம் [illegible] தவசிகளாயிரு
க்கப்பட்ட [illegible] நீயல்ல நான்
எப்படி [illegible] செய்து வேண்
டியபின் [illegible] தாயே.

மிருகண்டரும் [illegible] ராளும்

மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்

எப்படிமகனே [illegible]
எப்படியினியழித்து பெறுவமோ [illegible]
எப்படியுனைவளர்த்து யோமன் [illegible] கொப்பித்து
எப்படிவாழ்ந்திருப்போ மெந்தனாருயிரேகண்ணே.

வசனம்—கேளாய்ப்பா எங்களுயிருக்குயிராய் வந்துபிறந்

தமார்க்கண்டா எப்படிஎங்கள் மனவருத்தத்தேற்றி யிருக்கச்சொன் ஞய் உனக்கு யீசாளித்த பதினறுவயதையழித்து யெமதயெங் களாலேயாகுதா அல்லது மற்ற ஒருவராலே யாகுதா இல்லையே இனி யெப்படி உன்னைவளர்த்தவன் கையில் ஒப்பித்தும் மனந்துணி ந்து இப்பூமியிலிருப்போமடா மார்க்கண்டா.

மார்க்கண்டன்-மிருகண்டருக்கும் - ஞானச்சதிராளுக்குஞ்சொல் விருத்தம்.

இனியென்னசெய்வோமம்மா [illegible] யாகேளீர்
இனிகைலாசவாச ரிதம்பியுன் [illegible] சொலவாரோ
இனிமே [illegible] கண்டு [illegible] இக்கொள் [illegible] வேண்டும்
இனிமன [illegible] தன்னோ [illegible]

[illegible] இனிமேலென்னசெய் [illegible] இனி [illegible] இருவரும் [illegible]

ஞானச்சதிரா [illegible]

பல்லவி.

[illegible]

அநுபல்லவி.

[illegible]

சரணங்கள்.

ஈசர்தந்தவயதநுறு [illegible]
யென்னறுதெல் [illegible]
பாசமாய்தபஞ்செய் [illegible]
பதினறு [illegible]
மோசம்வருமோ சிவ [illegible]
சோஷிதுதர் [illegible] (மகனே)

அருமைமகனே [illegible]
அழகு [illegible] ரே
சிறுமைப்படவே [illegible] யுன்னை
குருக்கள்தடியா [illegible] டிப்பானே
பெருமைக்கிடாவிலேறி யேமனுமிழுப்பானே
பொருமைப்படுவானேபரமாய்விடுவானே. (மகனே)

காலன்கையிலொப்பித்து யிருப்பேனே-எந்தன்
கண்ணேயுன்னைப்பிரிந்து தரிப்பேனே
பாலமார்க்கண்டாவுன்னேடிறப்பேனே-யினிநான்
ப்ரதவித்திடஆயன் பிரிப்பானே
சூலங்கொண்டேயிடித்து தூக்கியேயிழுப்பானே
கோலங்கொள்வாரோ [illegible] (மக)

மிருகண்டரும் - ஞானச்சதிராளும்
மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-தாழிசை [illegible]

கொஞ்சு [illegible] குமாருக்கு [illegible] ன், [illegible] வாச்சு [illegible] யோவ [illegible] அப [illegible] னதனோ [illegible] வுனது [illegible] தேடு [illegible]

[illegible]

கோவில் [illegible] னே [illegible] திருந்தே [illegible] ந்த [illegible] மர்மமோ [illegible] புறங் [illegible] டிபி [illegible] ஞ்சங் [illegible]

மிருகண்டரும் [illegible] புலம்ப [illegible]

[illegible]

மகனேயுன் [illegible] (மகனே)
[illegible]
சுகமாயிருந்திட [illegible] (மகனே)
துள்ளிவந்து [illegible] கொள்வானே
பன்னுநபத்தைச்செய் [illegible] (மகனே)
பாரிலுள்ளவரெல்லாம்-பழிக்கவானேமே.
கண்ணேயுனவளர்த்துநர்மே-அந்தக் (மகனே)
காலர்க்கிரைகொடுக்கக் காத்திருந்தோமே

சிறுபிள்ளையாயிருப்பானே-விட்டுத்
திரும்புவானோகாலன் றிசைக்கிழுப்பானோ (மகனே)
அறிவானேகல்விகற்றானே-வரும்
அந்தகன்பாசங்கொண் டடித்திழுப்பானோ (மகனே)
பெற்றும்வளர்த்துய்வினுச்சே-ஊர்
பெண்களெனைப்பழித்துப் பேசவுமாச்சே. (மகனே)
கர்த்தனைத்துதித்தும்வினுச்சே-என்
கண்ணேயிதுவென்ன-காரணமாச்சே. (மகனே)

ஞானச்சந்திராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம் - கெண்டா.
மருணமே [illegible] மகனுக்காயடவிதன்னில்
வெகுகாலந்தபமிருந்து [illegible] மேல்நம்மால்
வகை [illegible]
செக [illegible] செப்புவேன்.

வசனம்—கேளும் [illegible] வேனு
மென்று [illegible] பலனில்
லாமற்போ [illegible] நமக்கு
த்தெரி [illegible] நாதா.

மிருகண்டர் [illegible] கண்டா.
மனை [illegible]
[illegible]
இனிமேல்நாம் [illegible]
சனிகோல் [illegible] பெண்ணே.

வசனம்—கேளாய் பெண்ணே [illegible] குமாரன் வயதுகுறை
வென்று நாம் பலமாய் [illegible] அப்படியே பாலனு
க்குவயதுசரியாகி காலன் வந்து [illegible] வரமளித்தபர
வரர் எங்கேபோனர் நாம் [illegible] என்னபடிந
டக்குகு தப்ங்குறைவார [illegible] பெண்ணே.

ஞானசந்திராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்-முகாரி
இருந்திடாமென் றுசொல் [illegible] வோ
தரித்திடுமோ [illegible] நாக்கு
வருந்தியேபெற்றெடுத்த [illegible] பாலன் றன்னை
சிரந்தயில்லிருப்பதாகு [illegible] லரமே.

வசனம்—கேளும்பிராணநாதா இன்னே பெப்படிமனந்து
ணிந்திருக்கச்சொன்னீர் நாமோ வெகுகாலந் தபமிருந்து பெ
ற்ற பிள்ளையாச்சுதே யிந்தப்பிள்ளைக்கு பிறகு நாமிருப்பதா ந
மது சீவனையுமொழிப்பதே யுத்தமம் பிராணநாதா.

மிருகண்டர்-ஞானச்சந்திராளுக்குச்சொல்-விருத்தம்-முகாரி.
ஒழித்திடுவேனென்றே அ முறுதிமாமயிலேகேளாய்
அழித்துமின்னெழுதுவாரோ ஆயசுமகனுக்கிப்போ
வழித்துணையில்லாவார்த்தை வழங்கினுலகி னுள்ளோர்
பழித்திடாரோநீயந்தப் பசுத்தைவைக்கவேண்டாம்.

வசனம்—வாராய்பெண்ணே ஞானச்சந்திரே நாம்தானேத
பத்தைச்செய்து பாலனைப்பெற்றமல்லாது நாம் பெரியோர்
[illegible] வயதை யழித்தெழுத
[illegible] வழங்கினல்உ
ருவரா [illegible] செய்ய மாட்டோமா
லகம் [illegible] பெற்றோமா நீ இப்
இப்போ [illegible] வேண்டாம் பெ
[illegible]
[illegible] கொச்சகம்.

ஞானச்சந்திராள் [illegible]
வைக்க [illegible]
ஒக்கா [illegible]
இக்கு [illegible]
இக்கு [illegible] திரே.

வசனம் [illegible] வாதவா
[illegible] நமக்காத
[illegible] திருக்கச்சொ
ன்னீர் [illegible]
[illegible] சகம்.

மிருகண்டர் [illegible]
சொல்லுவேன் [illegible]
வல்லமை [illegible] தானிசயவிதுவே
இல்லையென் [illegible]
எல்லையிலெப் [illegible] செய்வாரோ.

வசனம் [illegible] மையாய்ப்பேசு
[illegible] சுவாமியின் செயற்ப
தற்கு நம்மாலே [illegible] யிருக்கலா
டிநடக்கும் செயற் [illegible] பரனத்திலிருந்தால் ம
காது இப்பவும் [illegible] செய்குவாரென்று நினைக்கிறேன்
கன் எப்போதுமிருக்க [illegible]
பெண்ணே ஞானச்சந்திரே.

ஞானச்சந்திராள்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-கொச்சகம்.
செய்குவாரென்றுரைத்த செயமிருகண்டரேகேளும்
வையகமெலாமதிக்க மைந்தன்மன் னீதிருப்பதற்கு

பொய்கையினிற்குளித்துப் பேர்புகழீசன்றனைநோக்கி
கைகளைக்குவித்துநின்றால் காக்கவேவருள்செய்வாரே.

வசனம்—கேளும்பிராணநாதா நீர் சொன்னதுமெய்யேமே
லும்நாமிருவரும்பொய்கையில்நீராடிகைகளைக் குவித்துநின்றால்
ஈசன் மகனைக்காப்பாரென்று நானும்நினைத்தேன் பிராணநாதா.

மார்க்கண்டன்-மிருகண்டருக்குச்சொல்- கொச்சகம்.

அன்னையேயென்னைப்பெற்ற வையாவேறிங்களிப்போ
சொன்னசொல்லுறுதியாகத் தோ[illegible]துயெந்தனுக்கும்
இந்நேரமப்படிக்கே யிரு[illegible]மென்வந்து
என்செய்வான்சிவனிருந்து யெந்தனைக்காத்திடாரோ.

வசனம்—கேளும்[illegible] இப்போது நீங்
களிருவரும் [illegible] விசாரப்படுவதினா லொ
ன்றுமாவதில்லை இது [illegible] யிருக்கின்ற
து அப்படிக்கு நீங்கள் [illegible]ருந்தால் எம
ன்வந்து யென்னை என்ன [illegible] அப்போதைக்குத்
திருக்கடையூர [illegible] நினைக்கிறேன் என்னை
யாவே.

[illegible]

மிருகண்டையருந்தேவியுமாய் [illegible]மார்க்கண்டருமாய்
அறிவுகொண்[illegible] நாரதமுனிவர்[illegible]

[illegible]

அகோ[illegible] இப்படியாக மிருகண்டரும்ஞா
னச்சதிராளும் மார்க்கண்[illegible] திருக்குவளை
யில் அவர்களைக்காண[illegible] நாரதமுனிவர் வருகிற
விதங்காண்க.

நாரதர் வருகிற [illegible]

[illegible]

தபமேபுரிநாரதமாமுனிவர்[illegible]
தபமேபுரிநாரதமாமுனிவர்[illegible]

அநுபல்லவி.

சுபவிதமுடை[illegible]யாயிருக்[illegible]
தோகையாள்புலம்ப[illegible] (தபமே)

சரணங்கள்.

சுந்தரவரிப்புலித்தோலது தனை — ளென்ன
சோதியுடையதொங்கல்மேல்குபள — பளென்ன
சந்திரகாந்தியுள்ள சடைகளுமொளமொ — ளென்ன(தபமே)
வெள்ளிப்பாதக்குறடெங்கும் விறிட்டுத் — துல்லவே

விண்ணுமண்ணுலகெங்கும் ஆரடா — வென்னவே
சன்னயீந்தொருபாரஞ் சகலரு — மென்னவே(தபமே)
மெய்யினிலெங்குமிக வெண்ணி — றிலங்க
விஸ்தாரமானமுன்னூல் மார்பினிற் — றுலங்க
தையலாரிடமனத் தானது — கலங்க(தபமே)

நாரதர்-மிருகண்டர்-தேவிகளுக்குச்சொல்- சந்தவிருத்தம்.

அப்பாமிருகண்டையர்தொண்டர்களே
அப்பாநீங்களாசீர்மம்போய்
அப்பாமுனிநாரதர்வந்தாரென்
றப்பாசொல்வீரிவேகமதாய்

சீஷர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்- சந்தவிருத்தம்.

ஐயாமிருகண்டையாசரணம்
ஐயாமுனிநா[illegible]
ஐயா[illegible]
ஐயா[illegible]

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிராளுக்குச்சொல்- சந்தவிருத்தம்.

[illegible]
[illegible]
[illegible]மேநாம்போய்[illegible]
[illegible]மேவருவேமு[illegible]

மிருகண்டர்-ஞானச்சதிரவள்-இருவரும்-நாரதருக்குச்சொல்

சந்தவிருத்தம்.

சரணஞ்சோதிப் பொருப்பசரணம்
[illegible]
[illegible]
[illegible]

மார்க்கண்டன்-நாரதருக்குச்சொல்-கவி.

முத்தாசரணம்[illegible]
வித்தாசரணம்[illegible]சரணம்.

நாரதர்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல் - கவி.

அப்பனேயென்று ஆயுசுங்கொண்டு
செப்பமாய்வாழ்வாய் சிரஞ்சிவிசுப்பகா.

நாரதர்மிருகண்டருக்கும் ஞானச்சதிராளுக்கும்சொல்விருத்தம்-

தவமிருகண்டரே ஞானச் சதிரோதபத்தால்
சவுரியமுடனேவந்த தனையனைக்காணவந்தேன்
இவடம்நான்வந்ததற்கு யிருடிகளே நீர்மெத்த
கவலையாயிருப்பதென்ன காரணமுரைசெய்வீரே.

வசனம்—வாருமிருகண்டனே ஞானச்சிறோ நீங்கள் தபத்தைச்செய்து மகாஅருமையான பிள்ளையைப்பெற்றீர் நானந்த பாலகனைப்பார்த்துப் போகலாமென்று ஆசையாக இவ்விடம்வந்தேன் நான்வந்தேனென்கிறதோ நீங்கள் மகாமனக்கவலைகொண்டிருக்கிறீர்கள் அப்படி கவலைகொண்டிருப்பதென்ன அந்தக்கவலையைச்சொல்லுங்கள் [illegible] காரணவழி சொல்லுகிறேன்.

மிருகண்டர்-நாரதருக்குச்சொல்- விருத்தம்.

கடிதினிலுரைக்கச்சொல்லை [illegible] முனிவர்கோவே
திடமுள்ளதபத்தைச்செய்து [illegible] செல்வனைவாங்கிவந்தோம்
கடவுள்தன்கிருபையாலே [illegible] நிரோட்டே
திடமிலாதானையாலே [illegible] மே.

வசனம்—[illegible] நாரதர் [illegible] ருக்குமந்தொ
[illegible] தபதிறை
[illegible] சொல்லு
[illegible] தியங்குகி
ன்றோமையா.

நாரதர்-[illegible] விருத்தம்.

அழித்[illegible] அருந்தவத்[illegible]
[illegible]
எழுத்[illegible] பாலகன்யாய்
[illegible] வாழுவீரோ.

வசனம்—[illegible] அந்பார
[illegible] நாலு
[illegible] காண
[illegible] பழிப்
போருக்[illegible] நமக்கு [illegible] சொல்லுவாருங்கள்.

மிருகண்டர்-நாரதருக்குச் சொல்-விருத்தம்.

உம்முதுநல்லருளினாலே யுயர்[illegible] ருக்கவேணும்
நமனையும்வென்றிடித்து நகரிலேயிருக்கவேணும்
அமரர்கள்வணங்கும்நாரதா வைபுயமுனிவர்கோவே
எமக்கொருபுத்திசொல்லி யெழுந்திவராசிரமத்தே.

வசனம்—சுவாமி நாரதபகவானே உம்முடைய திருவருளினாலே இந்தமார்க்கண்டன் ஆசிரமத்திலிருப்போ யிருக்கவேண்டும் நமனையும் வெல்லவேண்டும் நகரிலுமிருக்க வேண்டும் இன்னம் எங்களுக்குப்புத்திபுகட்டு ஆசிரமத்திற்கு எழுந்தருளுஞ் சுவாமி.

நாரதர்-மிருகண்டருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

புத்திரியும்சிவமெத்த புகழையும்பெற்றுவாழும்
உத்தமமிருகண்டாமே உயர்வில்மார்க்கண்டாகேனாய்
பத்தியின்ஞானமாமே பாரினிலுவாழ்வீர்நீங்கள்
கர்த்தனைத்துதிப்பீரேல் [illegible] திலுவருகுவோமே.

வசனம்—[illegible] அப்பாமார்க்கண்டனுக்
கமாதே [illegible] நீடுழிகாலம் வாழ்க
வாழ்க [illegible] கொண்டி
ருங்கள் [illegible]

[illegible]

[illegible] வாயி.

[illegible] விருத்தம்.

[illegible]

[illegible] பேர்தான்.

[illegible] உன்னு
[illegible] உன்னைப்பி
[illegible] செயிந்தவு
[illegible] தையுண
டா [illegible]

[illegible]

[illegible] தெற்கோர்நீங்க
ள்பயப்படுகிறது [illegible] யிருந்துசிவத்தியானஞ்
செய்யுங்கள் நான் [illegible] நந்தவனம்புகு
ந்து விசித்திரமான [illegible] புரிந்து ஈசனைக்
கண்டு என்வினைத் தொடரவில்லை [illegible] வரம்பெற்றுவ
ருகிறேன் நீங்கள் சந்[illegible] செலவுகொடுத் தனு
ப்புமையாவே.

மிருகண்டர்-மார்க்கண்டனுக்குச்-சொல் - விருத்தம்.

பண்ணினதபத்தில்வந்த பாலன்மார்க்கண்டாயிந்த
[illegible] கண்ணவுன்று [illegible] மென்றல்லோசொன்னாய்

என்னினும்பதினாருக யிருக்கவேவய துண்டாகக்
கன்னனைக்கண்டேயந்த காலனைவென்றுவாராய்.

வசனம்—கேளாயப்பா மார்க்கண்டா அப்படியே நீ ஆல யந்தோறுஞ்சுத்தி எப்படியாகிலும் அண்ணலைக்கண்டு என்றும் பதினாறுகயிருக்க வயதுபெற்று எமனைவென்று பூமியிலிருக்கவி ண்ணுமன்னு மதிக்கத்தக்கதாக [illegible] பெற்று வருவாயப்பா.

மார்க்கண்டன்-மிருகண்டருக்குச் சொல் - விருத்தம்.

ஆதினம்வினாவியின்ற [illegible]
மாதமுஞ்சய [illegible] பெற்று [illegible] சேவசாணமம்மா
காதகநமனை [illegible]
நாதனைக் [illegible]

வசனம் [illegible] பெற்ற [illegible] வென்று [illegible] அவரு [illegible]

மார்க்கண்டன் [illegible]

[illegible]

திகழ் [illegible]

[illegible]

[illegible] (திகழ்)

[illegible] செய்

மறையேபொருளே [illegible] அறி பரிவாய்வ [illegible] செய்
விசுவாசமதாய் [illegible] கைத்தர
மார்க்கண்டன் [illegible] வாரம். [மே. (திகழ்)

செஞ்சடைமுடி [illegible] ரசே ❊
பஞ்சைமெல்லடியாரி [illegible] பசுபதியானே
தஞ்சமெனமனார்வத்தி [illegible] பாதத்தைநம்பி ❊
அஞ்சலென்றடைக்கென [illegible] அடியனையாண்டுகொ
[illegible] [ண்டருளே

அரகரா-கயிலையங்கிரிவாசா, அரகரா-காலகண்ட திரிநேத்தி ரமுடையாசா, அரகரா-கங்கையைத் தரித்தநேசா, அரகரா-சர்த் தனே திருக்கடையூரீசா, நான் தபத்துக்குவருகிறேன் என்தபத் துக்கு ஒரு விக்கினம்வாராமல் என்னைக்காத்து ரட்சிக்கவேண்டு ம்-கர்த்தனே-அரகரா-அரகரா-அரகரா-அரகரா.

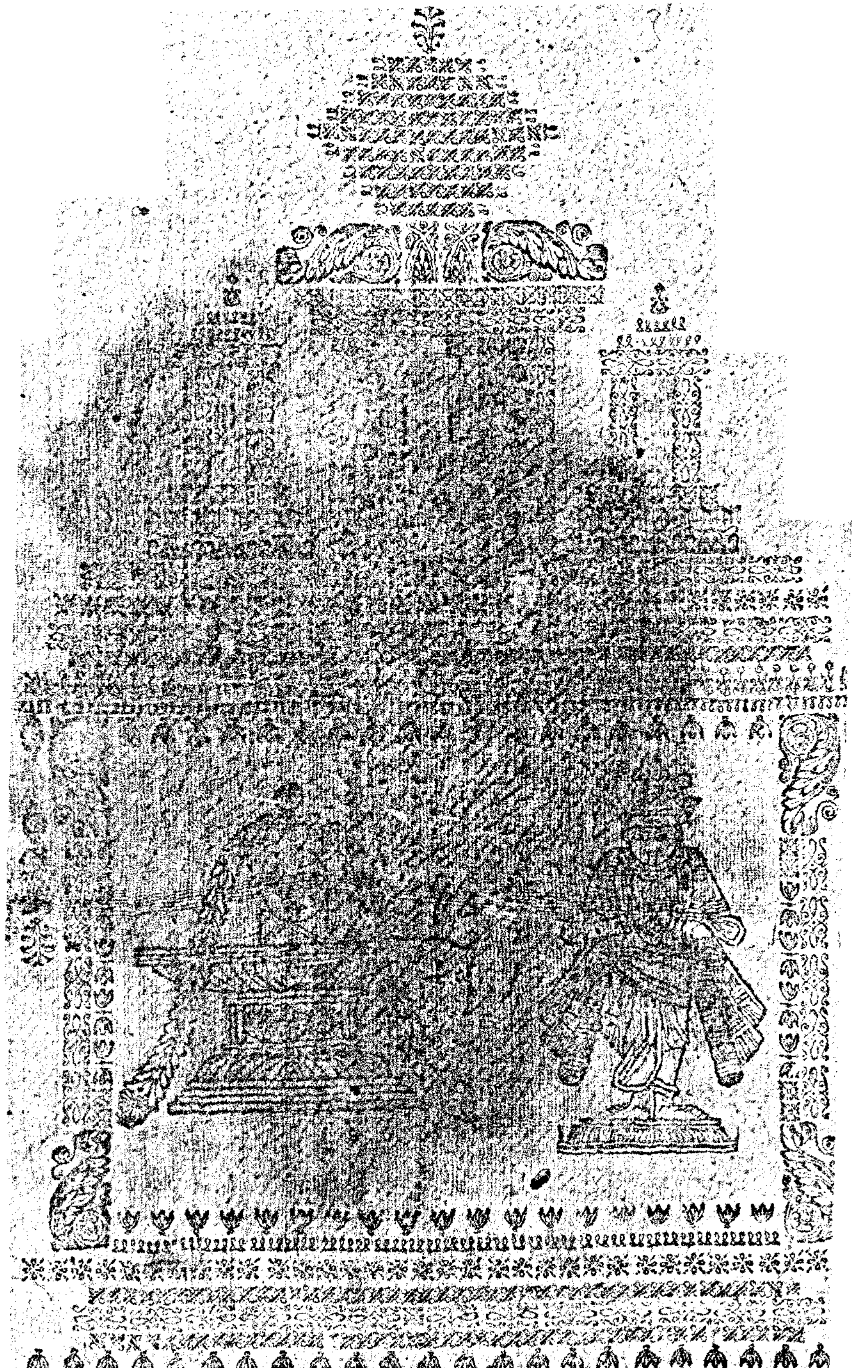

(அமிர்தகன் உசாரை - மார்க்கண்டேயர்பூசைசெய்தல்.)

மார்க்கண்டன் - பூஜைசெய்கிற - தரு-

இ-ம்-ஆனந்தபைரவி- ஆதிதாளம்.

தேவர்முனிவர் சித்தர்போற்றிடும்-ஸ்ரீகாசியில்வாழும்
தேவனே-விஸ்வநாதலிங்கமே-ஓம்-அரகரா
மூவரும்ஒருரூபமானஸ்ரீ[illegible]சிவா
முதல்வனே[illegible]
மாயன்பூ[illegible]
ஏழையர்[illegible]
இந்திரன்பூ[illegible]
[illegible]
சரண[illegible]
[illegible]
துதிக்க[illegible]
[illegible]
போக[illegible]
உ[illegible]
சதைக்க[illegible]
[illegible]
சரண[illegible]
ரட்சி[illegible]
பகவனே[illegible]
பரிவுடனே[illegible]அரகரா

மார்க்கண்டன்[illegible]தவாரம்.

கையின்மான்மழுதரித்த[illegible]
துய்யசெம்பாதம்போற்றி[illegible]இரந்தி
வெய்யகாலனைக்கடிந்து வி[illegible]
பையவேயாட்கொண்டெந்[illegible]சுவாமி.

வசனம்.—அரகரா கையில் மான்மழுதரித்தமெய்யசா, அடியேன் தேவரீருடைய சிவந்த பாதத்தைத் தொழுது நிற்றேன் அதற்குக் கொடியகாலனைத் தாக்கி விரத்திக்க மலைநதர்ந்து என்னையாட்கொண்டு ரட்சிப்பும் கர்த்தனே-அரகரா-அரகரா.

மார்க்கண்டன் - சிவனைத் தோத்திரஞ்செய்கிற

கண்ணிகள்-இ-ம்-புன்னாகவராளி ஆதிதாளம்

அரஹரா சிவசிவா அமூர்தகண்டீஸ்வரா
அன்புடன்மலர்தேடி[illegible] குடுமேன்-சுவாமி
திரிபுரதக[illegible]திருவடிகாணவே
தேடித்திரி[illegible] குடுமேன்-சுவாமி
கரி[illegible]கர்த்த[illegible]மையாகா
[illegible]தேடி குடுமேன்-சுவாமி
[illegible]
[illegible] சுவாமி
[illegible]
[illegible]சுவாமி
[illegible]
[illegible]சுவாமி
[illegible]
[illegible]சுவாமி
[illegible]
[illegible]சுவாமி
[illegible]
இந்த[illegible]
[illegible]
தந்திருகவு[illegible]
எந்தனிடபாக்கிய[illegible]யிலனே.

வசனம்.—அரகரா-[illegible]-அரகரா- இந்தவனமே நந்தவனமோ-[illegible]-[illegible]சமாயிருக்கப்பட்டவனமோ அவருபி[illegible] மிகவும் அற்புதமான ஆத்திமலரும் வில்வமலரும்[illegible] - சோதிப்பிரகாசம் போல சிவாலயமுந் தோற்றப்படுகிறது இதைவிட அப்பால் நடப்பதென்ன இந்தயிடமே நாம் செய்த பாக்கியமானயிடம் இனியிந்த ஆத்திவில்வம்-செண்பகம்-கொன்றை-பாரிசாதம்-இப்பேர்க்கொந்த மலரெடுத்து பூத்தொடுத்து இந்தஆதிமூலப்பொருளையே அர்ச்சனைபுரிவது உத்தமம் அரகரா.

மார்க்கண்டன்-மலரொடுக்கிற-தரு-இராகம்- புந்நாகவராளி
அடதாளம்.

கொன்னமலரெல்லாம்பறித்தேன்-இந்த
கோமனுக்காமெனச்-சூடினேன்
வன்னமலரெல்லாம்பறித்தேன்-இந்த
வள்ளலுக்காமெனச்சூடினேன்
திண்ணமல[illegible]லாம்பறித்தேன்-இந்த
நிமலனுக்காமெனச்-சூடினேன்
எண்ணமலரெல்லாம்பறித்தேன்-இந்த
யீசனுக்காமெனச்-சூடினேன்
மல்லிகைமலரெல்லாம்பறித்தேன்-இந்த
மான்மழுவேந்தனுக்[illegible]
வில்வமலரெல்லாம்[illegible]-இந்த
மெய்ய[illegible]
முல்லைமலரெல்லாம்பறித்தேன்-இந்த
மூர்த்தி[illegible]சூடினேன்
நல்ல[illegible]-இந்த
நாதனு[illegible]மெனச்-சூடினேன்

[illegible]

கொன்னமலரெடுத்[illegible]
வன்னமலரெடுத்[illegible]
புன்னை[illegible]
அன்ன[illegible]

வசனம்—[illegible] அறியா
தபுத்திரியாலே என்னை[illegible]மலரெடுத்து சாத்தி
நின்றேன் அறியாத[illegible] சேர்த்துக்கொ
ள்ளுங் கர்த்தனே.

மார்க்கண்டன்-[illegible]

கடைநூரிலமர்[illegible]யனைக்காக
படிமீதிலெலி[illegible]பாலிக்கவேணும்
அன்றுபிருகன்[illegible]அருமகவைஅளித்ததுபோல்
இன்றெனக்குவாமளித்து[illegible]வேணும்
ஏழையடியார்களிடர் இடர்நீக்குஞ்சோதியே
தாழ்வில்லாதிடர்நீக்கித் தற்காக்கவேணும்
சங்கராவுனைத்தொழுதேன் சண்டன்வந்தணுகாமல்
பொங்கமாயெனைக்காத்துப் புகழ்தருகவேணும்.

மார்க்கண்டன்-சொல்-கொச்சகம்.

வாசமலரெடுத்துநந்தன் மலர்ப்பாதக்கமலத்திப்போ
ப்பாசமுடன் சூடுகின்றேன் பார்வதிசமேதனே
கூசாமலேமனெனை கொடுபோகவாமுன்னம்
சுசாயெனைக்காரு[illegible]மதிற்கைஇநாயகனே.

வசனம்—[illegible]அம்மூர்த்தகனே திரிபுரதகனு
அடியேன்[illegible]நம்பினேன் என்மீதில் க
மன்வந்[illegible]காரவிந்தஞ் சேர்த்துக்கொ
ள்ளுங் கர்த்தனே.

[illegible]

[illegible]

[illegible]
நிக்குமுக்[illegible]சொல்லிரண்டும்
ராஜராஜன்[illegible]
நானுமிக[illegible]
நீணுஞ்சமாதி[illegible] (வாசத்)

சரணங்கள்.

அடிக்கும்பெருங்காற்றுக்குமஞ்சேன்- ஆறலை
அருங்காவிபுலவர்யால் மிஞ்சேன்
இடிக்கும்பெருமழைக்குநாஞ்சேன்-சற்றும்
இணக்கமில்லாதாய்களைக் கெஞ்சேன்
அடிக்கும்ரணமுகத்திலேவிதக்கங்கள்செய்யேன்
சொந்ததாய்தந்தைமேலுந் தயவுதாக்ஷிண்யம்வையேன்

துரைகள்மகிழவெகு பணியலங்கரிப்பேன்
சிரசுமுதலுடலில் விருதுகள்தரிப்பேன்
துஷ்டரைமடிப்பேன் - எடுப்பேன்.
கட்டியம் படிப்பேன் - தொடுப்பேன்
துதிமேவு பணிபாத- கணிலோயுர்தலைமவாரி
குடித்தடித்தனைதொடிக்குருகரய
யிருத்தம் கடிபடைக்குவெணட்டுபேன். (வாசற்)

காலதூதர்கள்-வருகிற-விருத்தம்.

கோலங்கொள்தென்திசைக்கோ [illegible] த்துவிற
நீலங்கொள் மேனியான [illegible]
வேலையில் [illegible]
காலதூதர்கள் [illegible]

[illegible]

அண்டரண்ட [illegible] க்குவோம்
அச்சமில்லாமல் [illegible] குவோம்
எண்டிசைபுகழு [illegible]
இஷ்டப்படிசெய் [illegible] (வாத)
காலத்துக்கொவ்வாதபா [illegible] சொல்லுவோ
காதகநெஞ்சம்படைத்தவ [illegible] வோம் [ம்
மூலமறியாதமூடர்தங்களை
முட்டிக்கால்தூதரால்கட்டிவாச்சொல்லுவோம் (வாத)
துஷ்டரைக்கண்டாலிடங்கொடுக்காமலே குலத்தினுவிடிப்போம்
துள்ளத்துள்ளக்குத்திப்பாசக்கயிற்றினால் தூக்கியேயிடிப்போம்
கட்டுக்கடங்காதகாலதூதர்நாங்கள்
காலினிப்புகழேமன்-வாசற்படிகாக்கும். (வாததூதர்நாங்களே)

கட்டியக்காரன்-கூறல்- விருத்தம்.

ஒளிவுள்ளசெனங்களேகேளு ரத்தசொற்காட்டவேண்டாம்
மெள்ளமெள்ளவென்றுசொல்லி முற்றிலும்பேசவேண்டாம்

களகளவெனவுமிங்கே சக்கட்டம்படிக்கவேண்டாம்
தளமுள்ளதருமர்வாசார் சந்தடிபண்ணவேண்டாம்.

இதுவுங்-கூறல்-விருத்தம்.

அதிபதிவாரார்வாரார் அங்கங்குறிற்கவேண்டாம்
எதிர்மதியுரைத்தால்வெட்டி யிருதுண்டமாகச்செய்வார்
இதுகெதிசொன்னேன்சொன்னேன் யெழுத்தடித்துதைப்பார்தூத
பதியதுதேடிக்கொண்டு பதமையிருந்திடீரோ. [ர்

இதுவுங்-கூறல்-விருத்தம்.

கூத்தினைப் [illegible] கழுவிலமாட்டி
சாத்து [illegible] த்துநின்று
பார்த்து [illegible] ங்கள்
நாற் [illegible]

[illegible]

தமனி [illegible]
சமைய [illegible]
அலைய [illegible]
செவை [illegible] வாரார்.

[illegible]

[illegible] யமதர்மரா
ஜ [illegible]

[illegible]

[illegible]

ராஜ [illegible]
எம [illegible]

[illegible]

நேசமா [illegible]
நெருங்கி [illegible]
ரோஷிதர் [illegible]
விநோதமுடன் [illegible] கவே. (ராஜ)

[illegible]

சிரசில்நவரத்ன [illegible] பின்னவே
தீபம்போற்புஜகீர்த்திமின்னவே
தரியலர்கள்கெடுகெடென்னவே
தரணியமைச்சர்கள்சமர்த்தரென்னவே. (ராஜ)
மகுடமுடியொமெருடமடிபட
வலதுபுஜத்தொடுபுஜங்களிடிபட

விருதுகொடிகளுமோங்கியடிபட
மேன்மையாகக்கொலு வீற்றிருந்திட. (ராஜ)
வேதவேதியர்வேதம்புரிகவே
வீரர்கட்டியங்கூறிவருகவே
நீதியாய்தர்மம்மேலும்பெருகவே
நெடியசெங்கோலினிலிருந்தியாளகவே. (ராஜ)

கட்டியக்காரன் [illegible]

ராஜாதிராஜனே [illegible]
[illegible]
ராஜ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

எமதர்மரா [illegible]

[illegible]

தருமமேகரும [illegible]
தருமமும் [illegible]
தருமமா [illegible] வேணும்
தருமமேபெருகவேணும் [illegible] போற்றி.

எமதர்மராஜன் - [illegible]

சிரணியுமெமபுரக்கொலுவு [illegible] ருஞ்சேர்ந்திருக்கிற [ரா
தூதர்சொல்லல். [ருர்களா
திரமுள்ளசண்டப்பிரசண்டனேயெங்கோருந் திகழ்சபைதனில்
இராஜன்கேட்டல். [நிறைந்தார்
ஏழொருபாமாதர்காமுகத்துரோசருக் கெமதண்டனை நடக்கு
தூதர்சொல்லல். [தா
எப்போதுமெப்படியப்படியேதண்டனையியலாசநடக்குதையா

[illegible]

இராஜன்கேட்டல்.

அவனிதனிலுள்ளோர்கள் புண்ணியமதையெப்போதும் அகமகிழ
தூதர்சொல்லல். [செய்தார்களா
ஆம்நற்சொருகுறைவுமில்லாமல்சிலதுபேர் அப்படியேசெய்கி
இராஜன்கேட்டல். [றார்கள்
பவமதுபுரிந்தபேர் பாழுநரகக்குழியில்யாதவித்திருக்கிறார்களா
தூதர்சொல்லல்.
பணிந்துசொல்வேன்கேளு மறலியேபத்தவிதம்பதிருவிலத்தங்கி
இராஜன்கேட்டல். [ருர்கள்
பஞ்சமாபாதகர்களைக்கினி [illegible] றிருகிறார்களா
[illegible]
பாவமும் [illegible] அவர்தமு
[illegible] [கிறார்கள்
வஞ்சகரு [illegible] வாங்கினாகொ
[illegible] [டுக்கிறாரா
வரிசை [illegible] கொடு
[illegible] [க்கிறார்கள்
குருதி [illegible] முடிக்கிறாரா
[illegible]
சொல் [illegible] அடிக்கி
[illegible] [றார்கள்
நீதி [illegible] வதைக்கிறு
[illegible] [ரா
நிலவழுவோ [illegible] க்கிறு
[illegible] [ர்கள்
இன்னநமனாக்கிலே [illegible] யில்லையோ
[illegible]
இப்பதால் [illegible] இருவர்தீற்கி
[றார்கள்
என்னபாவங்களை [illegible] ருவர்களு [illegible]
தூதர்சொல்லல். [றுவீர்
இறைவனேயிவன்குருத் [illegible] ராணாகிரம்ச்சிபேசி

இராஜன்-தூதருக்கு [illegible] ல் விருத்தம். [னவனையா

குருவுக்குத்துரோகஞ்செய்த கொடியபாதகனை வாட்டி
நரகத்திற்றள்ளுமிந்த நாலையெய்ன்முன்னேயாதே
பிரியமாய்ப்பிள்ளைவேண்டிபெற்றுளைவைதோன்றன்னை
முரியனையக்கினிதன்னில் மோதுவீர்மோதுவீரே.

வசனம்—ஆரடா அடாயெமகாத கிங்கிலியரே அடாநாம் இதுவரைக்கும் எமதெண்டனை பண்ணிவந்தோம் இந்நாள் வரைக்கும் குருத்துரோகி வந்தானென்கிற சொல்லில்லை ஆகையால் குருவுக்குத் துரோகம்பண்ணி குருவைப்பழித்த பயிபாவியைக் கொண்டுபோய் பொல்லாத வதைவதைத்து நரகத்தில் தள்ளிப் போடுங்கள் ஆகா-ஆகா-ஆகாமகாபிரியமாய்ப் பெற்றுவளர்த்த தாயைவதை இந்தத்தோஷியைக் கொண்டுபோய் அக்கினிஸ்தம்பத்தில் [illegible] மோதிவாருங்கள் [illegible] என்முன்னில் வைக்க வேண் [illegible] கொண்டுபோங்கள் [illegible] களே.

கிங்கிலி [illegible] ளம்.

[illegible]

வசனத்துக்கு [illegible]

சதைக [illegible]

இன்னு [illegible] மெலுவதைபுரத்து
பருத்தஅக்கினிதன் [illegible]

கிங்கிலியர் இராஜனுக்கு—சொல் – விருத்தம்.

கொலுவினிலிருக்குமெ [illegible] குருவுக்குத்துரோகஞ் செய்த
தலயிகுதோஷிதன்னை நரகத்திற்றள்ளிவிட்டோம்
நிலையுள்ளதாயைவதை நிஷ்டூரப்பாவிதன்னை
கொலைபுரியக்கினிதன்னிற் கொண்டுபோய்மோதிவந்தோம்.

வசனம்—சரணஞ்சரணம் ராஜபரமேஸ்வரா குருவுக்குத்து

ரோகஞ்செய்து குருவைப்பழித்த பயிபாவியைக்கொண்டுபொல்லாத வதைவதைத்து நரகத்தில் தள்ளிவிட்டோம் தாயென்று கெருவங்கொண்டு தாயைவதை தோஷியைக் கொண்டுபோய் பொல்லாத சித்திரவதைசெய்து அக்கினிஸ்தம்பத்திலே மோதி வந்தோம் மகாராசனே.

இராஜன்—தூதருக்குச்சொல்—விருத்தம்.

ஆரடா தூத [illegible]
போரடாபாசத் [illegible]
கூரடாயெந்தன்முன் [illegible]
பாரடா [illegible]

வசனம்—ஆரடா [illegible] தெந்த
ப்பாவிகளை [illegible] அவர்களை
யென்முன்பாகக் [illegible] செங்கோற்படிசெலுத்து [illegible]

கிங்கிலியர் [illegible] விருத்தம்.

திடமுள்ளநம [illegible]
வடிவுள்ளபிராமண [illegible]
நடுவினையில் [illegible]
மடிபோ [illegible]

வசனம்—கேளும் [illegible] பிராமணனு
திரீனை [illegible] யிரண்டைநி
னைத்த [illegible] தப்ப
டைத்த [illegible] பார்த்திரா
சுவாமி.

இராஜன்—தூத [illegible] விருத்தம்

தேசிகப்பெண் [illegible]
ஊசியில்நிறுத்தி [illegible] கொல்வீர்
கேசரியாதானென்று கெருவ [illegible] தோன் தன்னை
வாசியிற்செதுக்கிப்பாம்பின் வாய் [illegible] நாபித்திடரோ.

வசனம்—ஆரடா அ [illegible] கிங்கிலியரே அடா இந்தப் பிராமண தோஷித்தி [illegible] ள்ளிக் கொண்டுபோய் ஊசிமுனையில்நிறுத்தி கருந்தேள்கொட்டவிட்டு வதைசெய்யுங்கள்மேலும் ஒருவனாயும் மதியாத மூடப்பெட்டி மகனைக்கொண்டுபோய் தனாயில்தள்ளி வாசிகொண்டு செதுக்கி காக்கைக்கிரையிட்டு பின்னும்வதைசெய்து பாம்பின் வாய்க்கிரை கொடுத்துவாருங்கள் கொண்டுபோங்கள் காலதூதர்களே.

தூதர்சொல்-தரு-இ ம்-புன்னாகவராளி-ஆதிதாளம்.

இறைவனுத்தாரப்படி யிவன்றனைப்பிடியடா கில்லியா-இவனை
இருக்கடாயுருக்கடா பெருக்காமல்நருக்கடா கில்லியா
மறையவன்பழிக்காகவதைசெய்துவிடுவோங் கில்லியா-இவனை
மடக்கடாஅடக்கடாபிடிக்குள்ளேயொடுக்கடாகில்லியா
மோசமதாகயிவன்முழுகினில்மாரடா கில்லியா-இவன்
முலிக்குருணிளிக்குருன் ஒலிக்க[illegible] கில்லியா
ஊசிமுனையிற்குத்தி [illegible] கில்லியா-தோலை
உரிய[illegible] கில்லியா
அவனிமன்னவன்[illegible] கில்லியா-இவனை
அடிபடா[illegible] கில்லியா
எவனும்[illegible] கில்லியா-இவ
யிடியடா[illegible] கில்லியா [னை
நாசகால[illegible] கில்லியா-வெட்டி
நடக்கி[illegible] கில்லியா
வாசியா[illegible] கில்லியா-பாம்பி
வாய்க்கி[illegible] கில்லியா [ன்

[illegible]-விருத்தம்.

சண்டா[illegible]
கொண்டு[illegible]
மிண்டனாய்[illegible]ண்டஞ்
செய்பாம்பி[illegible]வந்தோம்.

வசனம்—[illegible]ஸ்திரீ
பாதகத்தி[illegible]வசியிற்குத்திவதை
த்தோம் நாமினை[illegible]கொண்டுபோ
ய்வாசியிற்செருக்கி[illegible]கொடுத்து வந்தோம்
சுவாமி.

இராஜன்-தூதருக்குச்சொல்-கவி.

வர்னனப்பல்[illegible]சிகள்தான்போக
இன்னம்பாவிகள்தா[illegible]யம்புமெர்தனுக்கே.

தூதர்சொல்-கவி.

தருமமெங்குமுறைசெலுத்துந் சண்டாளபாபிகள்தான்போக
கருமவினைக்குளகப்பட்ட கயடர்தானுமிலைமன்னு.

மற்றொருதூதன்-ராஜனுக்குச்சொல்-கவி.

மன்னர்வணங்குமன்னவனே மன்பாதஞ்செய்தவர்கள்
ன்னமுலகிலிலையையா இறைவாசரவமன்னவனே.

இராஜன்-தூதருக்குச்சொல் பரணி.

ஆரடாகால்தூதர்களே அதிசீக்கிரமதாய்சென்று
சீருடனமதுகணக்கெழுதுஞ் சித்ராபுத்ரனையழைப்பீரே

தூதர்-சித்ராபுத்ரனுக்குச்சொல்-பரணி.

பகுத்துப்பகுத்துக்கணக்கெழுதும் பாக்கியமுள்ளகருணிகரே
வகுத்தநமனுமுனையழைத்தார் வருவீர்நொடியில்வருவீரே.

சித்ரா-புத்ரன்-தூதருக்குச்சொல்-பரணி.

நம்மையாளுமெய்தர்மராஜனழைத்தனுப்பிநான்
செம்மையாகவேவருவேன் [illegible] தூதர்களே.

சித்ராபுத்ரன்வருகிற-தரு-இ[illegible]-மிச்ரசாபம்.

பல்லவி.

ஊரு[illegible] பின்னை-மற்றப்
பேரெல்லாம்[illegible]

[illegible]

நேருக்[illegible]
சித்த[illegible] (ஊருக்கு)

[illegible]

கட்[illegible]
[illegible]
சப்[illegible]
[illegible] (ஊருக்கு)
கையெழுத்[illegible]
கணக்[illegible]
வைத்[illegible] நல்லன்
மாறிவரும்போது[illegible]டேன் (ஊருக்கு)
வந்ததொகையிதென்று[illegible]மாட்டேன்
வாய்ப்பேசு[illegible]விட்டுவிடுவேன்
தந்த்ரஇந்த்ரசால சமர்த்தெல்லாஞ்செய்திடுவேன்
சாகும்போராயுசு தன்னையுமாற்றிடுவேன் (ஊருக்கு)

சித்ராபுத்ரன்-ராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

சாணிவமெங்குங்கீர்த்தி நல்புடை[illegible]பெற்றதேலோலா
தானசம்பதஸித்கீர்த்தி சப்பத்தாய்வாழ்ஞ்சாலா
சேனையோடிருப்பகீர்த்தி செங்கோலும்படைத்தலீலா
ஏனையாஎனையழைத்தசெதி யியம்பும்தென்றிசையிற்காலா

வசனம்—சரணஞ்சரணமையா சமதர்மராசனே யென்னை
யழைப்பித்தகாரியம் அருளிச்செய்யுமையா சுவாமி.

இராஜன்-கணக்கப்பிள்ளைக்குச்சொல்-விருத்தம்.

வானுள்ளோர்கணக்குமிந்த வையகத்தோர்கணக்கும்
நானறிந்திடவேவேணும் நன்றிசேர்கடையூர்தன்னில்
ஞானமார்க்கண்டனுக்கு நாட்சென்றகணக்குமிப்போ
மானியாய்ப்பார்த்துரைப்பாய் மதியுள்ளகணக்கனே

வசனம்—கேளும் கருணை [illegible] அதிபதியான சித்ராபுத்திரனே இந்த வானிலுள்ளோர்கணக்கும், அந்த வையகத்தோர்கணக்கும், இன்னம் மற்றுமுள்ள பேருடையகணக்கும், திருக்கடையூரிலிருக்கு மிருகண்டருடைய குமாரனென மார்க்கண்டனுக்கு வயது சரியான கணக்கும், [illegible] வேணும் ஆகையால் சிக்கிரமத்து [illegible] கணக்கைவெளியிட்டுப் பார்த்துச்சொல்லுஞ் சித்ராபுத்ரனே.

சித்ராபுத்ரன்-ராஜனுக்குச்சொல்-கவி.

கண்டு [illegible]
கண்டு [illegible]

சித்ராபுத்ரன்சொல்-வசனம்.

ஆரடா அடா [illegible] கணக்கைப் [illegible] கொண்டு வா [illegible] (அப்படியே எடுத்துவந்தேனய்யா.)

சித்ர புத்ரன்-கணக்குப்பார்க்கிற-வசனம்.

பார்-பார் [illegible] இது, சீர்-சீர் [illegible] தார்களுக்கு, இது [illegible] தார்கணக்கு, இது, ஆர்-ஆர்-ஆ [illegible] கணக்கு, இது, ஏர்-ஏர்-ஏழும்பூர் [illegible] ஒட்டர்கணக்கு, இது, மார்-மார்-மறவர்கண [illegible] வீர்-வீர்-வேசிகள்களுக்கு, இது, கோர்-கோர் [illegible] கணக்கு, இது, சீர்-சீர்-சீர்-சீர்-சீர்-ஜெயமார்க்கண்டன்கணக்கு இது-சுவாமி.

சித்ராபுத்ரன்-ராஜனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

காலனேவா [illegible] யித்தி எனக்ளையும்பராயந்த
பாலன்மார்க்கண்டனுக்குப் புதிறைாவய நமாச்சு
கோல்மாதிருபுசி குழந்தடியிடித்துநிற்கும்
காலதூதரைவிடுத்துக் கட்டியேவரச்செய்வீரோ

வசனம்—கேளுமய்யா எமதர்மராஜனே இவ்வாயிலும் பார்த்த கணக்கில் யாருமகப்பட்டவில்லை திருக்-டையூரி லிருக்கும் மிருகண்டருடைய குமாரனென மார்க்கண்டன் அகப்பட்டான் நமது காலதூதரைவிடுத்து கட்டிக்கொண்டு வரச்சொல்லும் மற்றகணக்கு நாளைக்குப்பார்த்துச்சொல்லுகிறேன் மகாராஜனே

இராஜன்-தூதர்களுக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

தூதரோகேளீர்கேளீர் சோலைசூழ்கடையூர்தன்னில்
நீதன்மார்க்கண்டன்றானும் நிமலனைப்பூசைசெய்வான்
சோதனைபார்த்துநீங்கள் துணிந்தவன்றன்னைக்கட்டி
காதலாய்நமதுமுன்னே கட்டிகொண்டுவாரீர்.

வசனம்—ஆரடா அடா காலதூதர்களே (சுவாமி) திருக்கடையூரிலிருக்கு மிருகண்டருடைய குமாரனென மார்க்கண்டன் ஆரணியத்தில் சிவாலயத்தில் [illegible] பூசைசெய்துக் கொண்டிருக்கிறான் அவன் பூசைக்கு [illegible] பயப்படாமல் பாசத்தினாலேகட்டி [illegible] நமது யமபுரத்துக்குக்கொண் [illegible]

[illegible]

அப்படியே [illegible]
கைப் [illegible]

ராஜனுத் [illegible] வாடா
(அ [illegible] ப்போ
நாசமு [illegible] [ம்
(அ [illegible] ப்போ
வாசிப்ப [illegible] [ம்
(அடா [illegible] மநடப்
பாசக்கயி [illegible] வாடா [போம்
(அ [illegible] முறுக்கிநடப்
[போம்

மதங்களா [illegible]
பதமுனிதலைமக் [illegible] வான்மேலும்
ஓதுங்கியேல [illegible] மற்றான்
பதுங்கியேபோ [illegible] பாலனைப்பிடிக்கலாமோ.

வசனம்—வாருங்கள் அண்ணமாரே நாமிப்படிக்குச் சத்தமாய்ப்போனோமானால் அந்தமார்க்கண்டன் எங்கேயாகிலுமிருந்து நம்மைப்பார்த்துப் பதுங்கிக்கொள்ளுவான் பிறகு அகப்படமாட்டான் ஆகையால் சத்தமிடாமல் நாலுபக்கமும் பதுங்கிநடவுங்கள் அண்ணமாரே.

மார்க்கண்டன் சொல்-வசனம்.

அரகரா-அரகரா அரகரா-அரகரா-திருக்கடையூரீசா, திரிபுரதகன சிவகுருநாதா, அடியேனைத் தூதர்வந்தணுகாமுன்னம் உமதுபாதாரவிந்தஞ் சேரவேணுங் கர்த்தனே.

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு-இ-ம்-புன்னாக்வராளி-ஆதிதாளம்.

திருக்கடையூரானே சந்திரசேகரனே நந்திவாகனனே
உருக்கமதுடையோனே எனக்காகஉல்லாசனே வெகுவில்லாசனே
அமூர்த்தகண்டேஸ்வரனே அம்பலைஆண்டவனே சபைதாண்டவனே,
அமரர்கள் துதிப்போனே ஏழைமுன்வருவோனே வாந்தருவோ
னே,சின்முற்றுவாரானேகால னுத்தேடுவானேயென்னை நாடுவானே
உனைநிதம் நம்பினேனே எனக்காகஉத்தமனே கிருபைவைத்தவ
னே,எனக்கொடுபோவானே நமனிவிடுங்கானே மயேய்வரனே
கனமதுகொள்வோனே [illegible] போனே பூசக்குசேர்
[ப்போனே

தூதர்சொல்-விருத்தம்.

சீரான அண்ணமாரே சிவபூசைசெய்பவனைச்சேர்ந்து
நேரா [illegible]
பூரா [illegible] ராகயிருந்தும் [illegible]
ப [illegible] ளுத்தருமர் [illegible] மேசரமேலே.

வசனம்—[illegible] அண்ணமாரே [illegible] ஒன்றாய்ச்சே
ருங்கள் சிவபூசை [illegible] கேளுங்கள் [illegible] ராகஇந்த
ப்புதிதி [illegible] ரோ.

[illegible]-விருத்தம்.

கோ [illegible]
ஜூடாத [illegible]
மோடானா [illegible]
வாடாதவ [illegible]

வசனம் [illegible] கூன்று
நகா குருங்கா [illegible] மகாரா
சன்சொன்ன மா [illegible] இவன்தானா பாருங்கள் இவன்தான்
போலத்தோற்றப்படுகின்றது, நன்றாய்ப்பாருங்கள் ஒன்றாய்ச்
சேருங்கள்.

தூதர்சொல்-விருத்தம்.

யேதன்றிலைசக்கதிபன்சொன்ன சிவாலயமிருக்குதிங்கே
அன்புடன்பூசைவேலை யரனுக்குச்செல்லுதிங்கே
இன்னம்வேறில்லைமீந்த னிவனேமார்க்கண்டன்கண்டாய்
மன்னவனழைத்தானென்று வாக்கினாலழைத்திடோ

வசனம்—கேளுங்கள் அண்ணமார்களே மகாராஜன்சொன்
னமார்க்கண்டனிவன்தானா பாருங்கள் சிவாலயமுமிருக்குது சி
வபூசையும்நடக்குது இவனும் சிறுபிள்ளையாயிருக்கிறான் சமுச
யமில்லை மார்க்கண்டன் இவன்தான் அழைத்துப்பாருங்கள் அண்
ணமார்களே.

தூதர்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஈசனைப்பூசைசெய்வ திருக்கட்டுமுனிமார்க்கண்டா
ராசபூபதியோனான நமனுமேயுன்னைக்கண்டு
நேசமாய்த்திடமுனாத்து நிமிஷத்திலழைத்துக்கொண்டு
பாசமாய்வரவேசொன்னார் பாலனேவருகுவாயே.

வசனம்—வாருமப்பா மார்க்கண்டா நீசிவபூசைசெய்வதிரு
க்கட்டும் எங்கள் யமதர்மராஜன் உன்னைப் பிரியத்தோடழைத்
துவரச்சொன்னார் கேட்டுவருவாய் வாருமப்பா.

மார்க்கண்டன்-[illegible]சொல் - கலிப்பா.

வந்தழைத்தாரெமதூதர் [illegible] ராமனெர்தன்
சிந்தையிலெண்ணி [illegible] குற்றமெல்லாம்
முந்தியேமனம் [illegible] பொற்பதனே
எந்தனைக்காத்தரு [illegible] யேபடா [illegible].

வசனம்—[illegible] மதூதர்வந்து பாசகுலங்கா
ட்டி யழைக்கிறா [illegible] என்னையே [illegible] மேயுமது பாதா
ரவிந்தம் [illegible]

[illegible]

அஞ்சா [illegible]
மிஞ்சி [illegible]
நெஞ்சில் [illegible] பூசைசெய்தால்
பஞ்சது [illegible]

வசனம்—[illegible] வந்திருக்கி
ற தூதர்கள் [illegible] மாட்டார்கள்
இதோதான் [illegible] க்காட்டிகொ
டுப்பதில்லை நீசுகமாய்ப்பூசையிலிருந்து [illegible] போகச்சொ
ல்லுவாயப்பா.

மார்க்கண்டன்-தூதருக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

தப்பிதமில்லையேம தருமருமழைத்தசேதி
எப்படிவருவேனிப்போ [illegible] யாட்கொண்டாரும்
அப்பணிசடையோனுக்கு மாதிகாலத்துப்பூசை
செப்பமாய்நடக்குதென்று சேதிபோய்ச்சொல்லுவீரோ.

வசனம்—கேளுங்கள் காலதூதரே உங்கள்மகாராஜனழை
த்துவரச்சொன்னது சரியே இந்நேரஞ் சிவனுக்குப்பூசைவேளை
யானபடியினாலே எப்படிவருவேன் வரக்கூடாதென்று போய்
சொல்லுங்கள் தூதர்களே.

மார்க்கண்டனுக்கும்-தூதருக்கும்- தர்க்கம்.

தரு-இ-ம்-கௌளிபந்து-ஆதிதாளம்-தூதர்சொல்லல்.

சொல்லிடவோயித்தனைத்தூரமதுவந்தது
தூதரும்நாங்களடா-மார் கண்டா

மார்க்கண்டன்-சொல்லல்

தூதராலெவ்னடா நாதர்பூசைவிடச்
சொல்னவனாரடா தூதர்களே

தூதர்-சொல்லல்.

வல்லமைபேசவா வந்ததுசெட்டியாய்
வாரதேயில்லேபோபோ மார்க்கண்டா

மார்க்[illegible]சொல்லல்.

வாரதேயில்லேயென்று [illegible]
மட்டில்லாவார்[illegible]

[illegible]

உலகினில் [illegible]
ஒருவருக்காக [illegible]

மார்க்கண்டன்-சொல்லல்.

ஒருவர்சொல் [illegible]
உபகாரலாவ [illegible] தூதர்களே

தூதர்-சொல்லல்.

கொல்லவும்நாங்களை [illegible]
கொண்டுபோய் [illegible]

மார்க்கண்டன்-சொல்லல்.

கொண்டுபோய்விடுவதும் [illegible]
குற்றமதிற்கிருவீர் தூதர்களே

தூதர் மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்- விருத்தம்.

குற்றமாவதுதானென்னக் குறைகெட்டுப்பேசவேண்டாம்
இத்தனையானுவங்கொண்டிருப்பது [illegible]மையல்ல
பித்தனேபிடித்துவுன்னைப் பின்கட்டாயிகட்டியிப்போ
[illegible]குலத்தாலே குண்முடன்வருகுவாயே.

வசனம்—அடாவாடா மார்க்கண்டா நீசகனைச்சேர்ந்திருக்கிறோமென்கிற செருக்கினாலே இப்போர்க்கொத்த ஆங்காரம்படைத்து மதோன்மத்தனாய்ப்பேசுகிற உன்னுடைய வத்தை யடைக்கிறங்கள் பாசக்கயிற்றினாலேகட்டி சூலத்தினாலேகுத்தி எங்கள்யமபுரத்திற்குக் கொண்டுபோவோம் பாரடாமார்க்கண்டா.

மார்க்கண்டன் - தூதருக்குச்சொல்- விருத்தம்

வாரதேயில்லையென்னை மடக்கியேகுத்திகெட்டீர்
வாரதேயில்லையந்த மறலிதான்கெட்டான்போடா

வாரதேயில்லைநீங்கள் மடிவதுநிச்சயங்கண்டீர்
வாரதேயில்லையென்று மன்னனுக்குரைசொல்வீரே.

வசனம்—கேளுங்கள் காலதூதர்களே பூனைக்குப் புலியஞ்சுமா பொருளுக்குப் பூனைபிஞ்சுமா அதுபோல நீங்கள் என்னைப்பிடித்துக்கொட்டீர்கள் உங்களை அனுப்பினானே அந்தஎமன் அவனுங்கூடக் கெட்டான் கண்டாய் நீங்கள்மாத்திரம் தப்பிப்பிழைத்தோடிப்போங்கள் காலதூதர்களே.

தூதர்சொல்-தரு-இ-ம்-ஆஹிரி- ஆதிதாளம்.

பாசடாகைபாசமது பாசமலே-பூசைசெய்தால்
பார்த்தவர்க்கு [illegible]-பாரப்பையா-உன்னை
பாசத்தி[illegible]வோம்

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு.

ஐயனே நா [illegible]
ஐயனே [illegible]

வையம்புகழும் [illegible] தூதர்கள்
[illegible]நேசனே (ஐ)

தூதர்சொல்-தரு.

[illegible]
[illegible]
[illegible]பாரப்பையா
[illegible]

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு.

தகனை[illegible]யிலி
யிகணைமேகொண்டுபோவமே.

பக்ஷிகருடனைத்தூக்கி யோடியமதுபோல் பறைக்குறைதயோ
பக்ஷம்வைத்தென்யாரு [illegible] நரசிபுயிந்நேரவேளையில்

தூதர்சொல்-தரு. (ஐயனே)

எத்தனைநேரங்களாச்சு
யினிபொருப்பதில்லையுந்தன்
புத்தியினிலெண்ணிக்கொள்ளடா-பார்ப்பாரப்பையா
குத்தியுயிர்கொண்டுபோகுவோம்.

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு.

இனிபொறுப்பதில்லையென்கிறான்-சிவனேயினி
யிருக்கக்கட்டிக்கொல்வேனென்கிறான்
தனியனானிருந்தென்னசெய்குவேன்-கைலாசனிடமாகவே
[illegible]யபாகிலும்வந்து[illegible] யிக்கடமை மாநகர்தன்னிலே. (ஐ)

தூதர்சொல்-தரு.

சசாளித்திட்டவப
தீமொட்டுஞ்சரியேயாகில்
சசாலேயென்னசெய்வது-பார்ப்பாரப்பையா
யுன்னைசூலத்தாலேகுத்திவிடுவோம்

மார்க்கண்டர்சொல்-தரு.

நாலுதிக்கும்வந்து நிற்கிறுர் சிவனேயினி
காலனும்வருவா னென்கிறுர்
காலிரண்டசையுதே யிக்கிரணத்திற்கென்னசெய்வேன்
ஆலமுண்டநீசனேஇனி அத்தன்வந்தாலுமென்ன-ஐயனே

[illegible]சொல்-தரு-இ[illegible] பன்னுவராளி-ஆதிதாளம்.

இப்படியவனுக்கு[illegible] நீ
எட்டி[illegible]டா-அடா
அப்[illegible]
யசங்[illegible]டியடா
சொற்ப[illegible]
சூலத்தினா[illegible]டா-அடா
எப்படி[illegible]
யிருப்ப[illegible]டியடா-அடா
தப்பா[illegible]
தள்ளிக்கயிற்றுலே[illegible]
அப்பனி[illegible]
அடிக்கடியிட்டி நீ[illegible]டியடா
குப்புறமண்ணித்[illegible]
கொண்டுபோவோர்[illegible]யிலடியடா
கொப்பெனக்கி[illegible]டாதே
யிங்கேநில்லடாகிலி[illegible]டா (இப்படி)

தூதர்சொல்விருத்தம்.

தூக்கி[illegible]டவேண்டாம்வெண்டா முன்னைமார்களே நீர்கேளீர்
பிடித்து மேபோவோமென்ருல் பிள்ளைக்குறையவுதாலே
அடித்து மேதனைக்கேளா[illegible] நறுவிலும் விசதிப்போ
நடித்து மேநடந்துவேட்டிராசனுக்குரைக்கவாமே.

வசனம்—சேனுசேனைமார்களே இந்தமார்க்கண்டனை யாசாகிலும்பிடித்தெடுப்போகிறீர்கள் இப்பூசைவேளையானதி னுலும் சிவனுடையதயவினுலும் எங்கும் அக்கினியாய்விசுக்கப் படுகின்றது இனிநம்மாலேயாகாது மகாராசனை வரவேண்டும் வாருங்கள் போய்ச்சொல்லுவோம் அண்ணமார்களே.

தூதர்-இராசனுக்குச்சொல்- கவி.

சரணமென்றுமெய்ம்முதான் தயவாகப்போவென்றேதான்
சரணம்பிழைத்துவந்ததுதான் சண்டாவுமைக்கண்டதுதானே

இராசன்-தூதருக்குச் சொல்-கவி.

கண்டிதமுடையசொல்தூதர்களே கடுகெனநீங்களோடிவந்து
சண்டனைக்கண்டிதயவென்று சாற்றுகிறீரோமென்னவாடா.

தூதர் இராசனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

குதித்துமேயடிப்போமென்ருல் [illegible]கொன்றைகுடியனைத்தாக்கும்
மதத்துடல்பிடிக்கப்போ[illegible]சைவேளையாலே
கொதித்துமேதனைக்கவெ[illegible]விசலாலே
விதித்தவ[illegible]யல்த்தால் [illegible]தோம்

வசனம்—[illegible] முடியும் தா[illegible]ளைத்
ததற்கு வரும்[illegible]யும் [illegible]யும் லவதான்
பிறகு பார்க்க[illegible] ஆலயத்
தைச்சுற்றி[illegible] ஆகாமலவந்து
விட்டோம்[illegible]

[illegible]விருத்தம்.

அ[illegible]னுக்கு
இ[illegible]
எப்படி[illegible]கொண்டு
த[illegible]

வசனம்—[illegible]வாய்ப்பேய்ச்சுல நம்மு
ய்ப்பேசத் [illegible]கெருவந்தத்தானு அந்
தசசனை நா[illegible]டாவை பலங்கரித்துக்
கொண்டுவாருங்கள் [illegible]

தூதர் இராசனுக்குச்சொல்-பாணி. [ட்டில்
கோபாக்கினியைத்தா[illegible]டாவை எந்தம
மாபாக்கியமென்[illegible]டாவைக்கொண்டுவா

எருமைக்கிடாவருகிற-தரு-இ[illegible]தோடி-ஆதிதாளம். [ரோம்

பல்லவி.

தாவும்புலியதுபோல்-எருமைக்கிடாவும் வருகுதுபார்.

அநுபல்லவி.

தானுமெழும்பிடத் தள்ளித்தள்ளியேயிதே (தாவும்)

சரணங்கள்.

எனத்திரளுமொடுக்கத்தாணியுள்ளசேனைப்பதியும்நடுங்க
வானத்திருக்குங்கிபானம் தோருந்தியங்க
வாடைக்கொடிகொதிக்க கடுகக்-குதிகுதித்து (தாவும்)
உவந்தச்சென்னியைப் பிரட்டிபிரட்டிக்காட்டி

செவந்தகண்ணிணையுருட்டி கவிந்தமலர்முகத்தோ
வெந்தமதியுங்கொண்டு கண்கள்திறந்திட
செகமெங்குமகிழ்ந்திட (தாவும்)
மோகத்திலேகுழம்பிகருங்கிடா
மேகத்திலேயெழும்பிலோகத்தி லுயிர்வதை
யோகத்தினால்செய் துஇருடுக்குங்காலனூர்
பக்கல்முடுக்காகவேயிதோ (தாவும்)

தூதர் இராசனுக்குச்சொல் - பரணி.

அலங்காரஞ் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

இராசன் [illegible] - [illegible]

[illegible]

வாடாவாடா [illegible] மதிவேனே

[illegible]

[illegible]
[illegible] (வாடா)

சரணங்கள்.

[illegible]
[illegible]
கெதிவாரதை [illegible]
கெட்டானே [illegible]
சிவனை [illegible] (வாடா)
செயிப்பானோ [illegible]
தவமேபெரிதா [illegible] சொல்
[illegible] அடா (வாடா)
[illegible]
யிருப்பானோ [illegible] அடா
இனிதாகவேவந்தால்சரியேயில்லாவிட்டால்
[illegible] தாடையிலடிப்பேன்-அடா (வாடா)

இராசன் தூதருக்குச் சொல் - விருத்தம்.

என்னடாகிடாவையிப்போ [illegible] யென்னமடித்தபோதும்
பின்னிட்டேபோகுதந்தப் பித்தன்பால்நடக்கவில்லை
இஃதொருகிடாவையிப்போ யிழுத்தோடிவருகுவீரோ
பின்னேபுமிதையேவாட்டி யிவன்றன்பால் நடக்கலாமோ.

வசனம்—ஆரடா அடாகாலதூதர்களே என்னடா யிந்தக்கிடாவை அடிமேல் அடிஅடித்தபோதும் இன்றைக்குப்பின்னிட்

டேதிற்குது முன்னிட்டோடவில்லை நல்லது நீங்களோடியின்னம் ஒருகிடாவைக்கொண்டு வருகிறீர்களோ அல்லது இதைத்தானே நடத்துகிறீர்களோ சொல்லுங்கள் காலதூதர்களே.

தூதர்கள்-இராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

எங்குபார்த்தாலுமங்கே யென்னுதசிவலிங்கங்கள்
எங்கிலுந்தானெருங்கியிருப்பதாலெங்கள்கோவே
எங்கிலுங்கிடாவொதுங்கி யெகிறியேநடக்குமிப்போ
ஏங்களுக்கேநடக்க யிடிவுண்டுவருகிறோமே.

வசனம்—கேளுமகாராசனே வும்மிடஆக்கினைக்கும்கோபத்துக்கும் பயப்பட்டு அந்தகிடாவும் நாங்களும்வந்து எங்கும்கால்வைக்கஇடமில்லாமல் சிவலிங்கங்கள் நெருக்கியிருக்கிறதுகிடாவையடித்ததனாலப்பமென்ன நாங்கள்வருகிறதற்கே பயந்துவருகிறோமே மெள்ளத்தானே நடத்துமகாராசனே.

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி - ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

வாரானேகாலன்-வாரானே [illegible]ரானேகாலன்.

அநுபல்லவி.

நேராகவேகண்கள் நெருப்புப்பொறிபறக்க (வாரா)

சரணங்கள்.

மேல்கீழ்நோமேலாகவேயிப்போ
விண்ணுமண்ணுமதிக்கன்னு கடையூரீசா(வாரா)
எனைநாடியேநமனித்தூதர்களோடே
யிடிபோற்கதும்பியேயிவைபுது கடையூரீசா(வாரா)
அஞ்சாக்கொலைசெய்ய அலறிகுதித்து
அவனேவருகிறான்சிவனே கடையூரீசா(வாரா)
அடித்தான்சவுக்கினாலடித்தான்கருங்கிடாவை
விடுத்தானிதோவந்துஅடுத்தானே கடையூரீசா(வாரா)

மார்கண்டன்சொல்-தேவாரம்.

தூதரும்போனபின்பு துரிதமாய்க்கிடாவிலேறி
வேதனைசெய்யவேண்டி வெகும்பியேகதும்பிக்கொண்டு
நாதனேகடையூரானே நமனிதோவருகின்றானே
மாதொருபாகாயிந்த மைந்தனைக்காத்திடேமோ.

வசனம்—அரகராகடையூரீசா ஆலகால விஷத்தையுண்டஐயனே ஆதிசோதி முன்வந்ததூதர்போக இன்னம் என்னைவேதனைசெய்ய எமன்கருங்கிடாமீதேறி மகாவுக்கிரமாக வருகிறான் அவனைப்பார்க்க என்னுள்ளம் நடுங்குது கர்த்தனே.

சிவன்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-தரு-இ-ம்-ஜம்பை.

பாலனேமார்க்கண்டா பயமுறுதேமனதில்
காலனெனவேசற்றுங் கவலைவையாதே
ஏமனுகிலுமயிலுனும் இமையவர்களாலும்
மறவியென்னைவிழிதிறந்துப் பார்க்கவசமாமோ
பத்மமலர்தொடுக்கும்மதன் பட்டபாடறிந்திருந்தும்
அதனைவிதஞ்செய்ய யேமனெப்பாளுமைந்தா
குன்டோதரன்முதல் கோடிகளமிருக்கவுன்னை
அவ்வேளேநமனும் அருகில்வருவானே
அழகுடையபாலகனே அஞ்சவேண்டாம்நமனை
மழுவுசகிவையாக்கிடுவேன் மனதுதெளிந்திருப்பாய்
ஆனமாமுகனேன் அபயமிருந்துகொயினி
தானெதிர்த்தயேமனுடன் சரிவாதுபுரிவாய். (பாலனே)

சிவன்-மார்க்கண்டனுக்குச் சொல் - சொச்சகம்.

சண்டன்வாரானென்றெண்ணி வேசற்றும்பயப்படவேண்டாம்
பண்டுமுப்புரங்கள்பட்ட பாடறிந்தவனமனும்
அண்டிவந்தானேயாகி லவனுடனேயெதிர்த்து
மண்டலமதிக்கச்செய்வாய் வஞ்சனையாகச் செய்யேனே.

வசனம்—கேளுமப்பா மார்க்கண்டா நீ யேமன்வருகிறானென்று பயப்சற்றுமிதும் வைக்கவேண்டாம் இதோ நான் ஆனைமுகனையச் சொல்லுகிறேன் உன்னை எமன்கையில் காட்டிக் கொடுப்பதில்லை முன்னமுப்புரம் பட்டபாடு அவன்தனறிந்திருப்பான் நீ யவனுடனே யெதிர்த்துப்பேசி மண்டலமதிக்கச் செய்யுமப்பா மார்க்கண்டா.

இராசன்-தூதருக்குச்சொல்-விருத்தம்.

கண்டிததூதரோமார்க்கண்டனுனெங்கேயெங்கே
மிண்டனுமவனைக்காட்டு மிசனைத்துறத்திவிட்டு
அண்டாதபாசத்தாலே யவன்றனையிறுக்கிக்கட்டிக்
கொண்டுபோய்க்கழுவில்மாட்டிக் கொலைவதைசெய்குவேனே.

வசனம்—ஆரடா அடாகாலதூதரே அந்தமார்க்கண்டன் எங்கேயெங்கே என்கண்ணிற்காட்டுங்கள் அவனையும் அவனுக்குத்துணையாகவருகிறவனையும் கட்டிக்கொண்டுபோய் கொலைவதைசெய்கிறேன் காட்டுங்கள் காலதூதர்களே.

தூதர்-இராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அதிபலமுடையகோவே யாருக்கும்பயப்படாமல்
மதாமதங்கொண்டுமெத்த மவுனமாய்மொனமொனென்று
கெசாகெதியாகப்போற கேடுகள்தெரிந்திடாமல்
பிதோசிவபூசைதன்னி லிருக்கிறான்பாருமையா.

வசனம்—வாராய்தர்ம்மராசனே நீர்வருகிறதைப்பார்த்து பயப்படாமல் மதோன்மத்தமும் மொனமொனென்றுபேசிக்கொண்டு தனக்குவருகிறகெதி அறியாமல் அதோ ஆலயத்திற்குப்பூசைசெய்துக் கொண்டிருக்கிறான் பாருமையா மகாராசனே.

இராசன்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பார்ப்பாரப்பயலேநீதான் பயமதுசற்றில்லாமல்
தோர்ப்பாடிதனையேசெய்து தூதரைமிரட்டிவிட்டாய்
கார்ப்பானென்றுனக்குச்சொன்னக் கடையூரான்றன்னைக்கூட
பூட்டிபோலேகட்டியெந்தன் புறங்கொண்டுபோவேன்வாராய்.

வசனம்—அடாவாடா பார்ப்பாரப்பயலே யெனதுதூதர் வந்தழைத்தால் வாராமல் துரத்தி விட்டாயல்லவா சபாசடா அந்தஇரணியன் இடும்பாசுரன் இந்திரசித்து ராவணன் கும்பகர்ணன் இப்பேர்க்கொத்தபேரெல்லாம் எனதுகையிற்றிற் கட்டுப்பட்டிருக்க நீ கட்டுப்படுகிறது பெரிதாயெண்ணாமல் வருவையோவாராயோ சொல்லடா மார்க்கண்டா.

மார்க்கண்டனுக்கு இராசனுக்குச்சொல்-ஜம்பை.

[illegible]

பாசசூலங்கொண்டிடப்ப முறைதவறியே வந்தீர்
யீசரடியார்கள்தன்னை யென்செய்யலாகும்.

இராசன்-ஜம்பை. ஈசரடியாரிடிலெனக்கென்ன வென்னுடனே
பேசவருவார்களோ பெட்டிப்பயலேபோடா.

மார்க்கண்டன் சொல்-ஜம்பை.

பொருப்புச்சிலையான்பாதம் போற்றுமடியார்கள்தன்னை
விருப்புடையவெவர்க்கும் விழிநோக்கலாமோ.

இராசன்சொல்-ஜம்பை.

விருப்புடையயெவராலும் விழிநோக்காரென்பதனை
சரிபடுத்துவேனெந்தன் சமர்த்தைப்பாரடா-நீ

மார்க்கண்டன் சொல்-ஜம்பை.

இருப்புத்தூண்தனைக்கரையான் அரிக்குமோவீண்பேச்சேன்
நெருப்பிலேஈமொய்யக்க நேரிடுமோபோடா

இராசன்சொல்-ஜம்பை.

நெருப்புநாமென்றுந்தன் நெஞ்சிலெண்ணியேயந்த
குறிப்புசொல்லவந்தாயோ குட்டிச்சுவரோநீ

மார்க்கண்டன் சொல்-ஜம்பை.

கருப்புச்சிலைதொடுக்குமந்த காமனெறிபடவிழித்த
விருப்பமுள்ளபரமசிவன் வீரமறியாயோ.

இராசன்சொல்-ஜம்பை.

விருப்பமுள்ளசிவன்பலத்தை வெண்ணாதேபேசாதே
முறிப்பேனுனைப்பிடித்து முறிப்பதுவுமெய்யே.

மார்க்கண்டன்-இராசனுக்குச்சொல்- விருத்தம்.

கனக்கவேமுறிப்பேனென்ற காட்டுச்சொல்விடடாநீதான்
மனைக்குள்வாழ்பூனைதன்னை மடக்கவுன்னாலாகாதே
எனக்குநீமசக்கமாமென் றெண்ணினேன் தள்ளவேண்டாம்
உனக்குநான்பயந்துபேச ஒவ்வாதுநடந்திடாயே

வசனம்—அடாவாடா சண்டாநீ முரட்டுத்தனமாய் என்னை முறிப்பேனென்ற சொல்லிருக்கட்டும் எனக்கு நீ ஒருசொகுவுதா ன்கண்டாய் உனக்குநான் பயப்படயிராது நீ இதுவரைக்குப்பூ னைக்குட்டியைப் பிடித்ததில்லையா போபோ சும்மா நடந்திடு காலா.

இராசனுக்கும்-மார்க்கண்டனுக்கும்- தர்க்கம்.

தரு-இ-ம்-நாதநாமக்கிரியை- மிசுரதாளம்.

இராசன்சொல்-தரு.

நடந்திடென்றசொல் [illegible] -இந்த
நாதலிங்கமுன்னை [illegible]
தொடர்ந்தவார்த்தை [illegible]
தூக்கிதாக்கியுன்னை [illegible] வேன். (நடந்து)

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு.

நாதலிங்கத்தைப்போல [illegible] யோ-அடா
நமனையெனக்கு [illegible] யோ
காதகத்தையென்முன்காட்டிடாதேபோபோ
காலாகுலா [illegible] யே. (நாதலிங்க)

இராசன்சொல்-தரு.

நமனென்றயென்பயமில்லை [illegible]
நாட்டினிற்சொவார இல்லையா
விமலனுன்னையென்றும் விடுவதில்லையேயடா
விசிப்பாசமேகொண்டசனைப்பிடிப்பேன். (நமனென்ற)

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு.

நாட்டுக்கோடிநீபிழைப்பதேன்-கெட்ட
நாயேபித்தபித்தமுழிப்பதேன்
கட்டிவந்ததூதிகூட நீயும்போ
கொக்கரித்திருக்கப்பக்குவங்கள்சொல்வேன். (நாட்டு)

இராசன்சொல்-தரு.

நாயேபேயேயென்று குலைக்காதே-இப்போ
நாம்பிழைத்தோமென்றுமலைக்காதே
வாயைநான்கிழித்துவாரிக்கொண்டுபோய்
யூழைப்பாதைசெய்யகூதைவிளைவிப்பேன். (நாயே)

மார்க்கண்டன் சொல்-தரு.

நாம்பிழைத்தோமென்றுயெண்ணியோ-அடா
நல்லயோசனைகள்நீ பண்ணியோ
பாம்பணிந்தோரெந்தன்பாகமேயிருக்கப்
பார்க்குமூர்க்கனைத்தான்சேர்க்கவேநினைப்பார். (நாம்)

இராசன்சொல்-தரு.

நல்லயோசனைகற்றவனோடா-எட்டி
நாதன்பார்க்கக் கூத்துவேணடா
கொல்லிலென்றுவிழுங்கொடியதூதர்களே
குத்திகுத்தியெங்கும்பற்றிவாங்களடா (நல்ல)

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு.

நாதன்பார்க்கும் [illegible] இருப்பனோ இந்த
நரகமென் [illegible] தரிப்பேனோ
வாறுசெய் [illegible] டாசொன்னேன்
மன்னும்மன்றுநீயென்முன்நில்லாதேபோபோ. (நாதன்)

இராசன் மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்- விருத்தம்.

நில்லாதேயென் [illegible] தவந்த
உல்லாசன்பூசை [illegible]
எல்லாருங்காண [illegible] இடியிடித்திழுத்துச்சென்று
பொல்லாதவதைவதைத்துப் புகழினைப்பெறுகுவேனே.

வசனம்—அடாவாடா மார்க்கண்டா நமனென்கிறபயம் சற்றுமில்லாமல் இப்படிக்கு உறுதியானநெஞ்சைக் கொடுத் தவனையறிகிறேன் பேசாமல் ஒதுங்கினா [illegible] யிற்று இல்லாவிட் டால் இடியிடித்திழுத்துப்போய்சித்திரவதைசெய்வேன் பாரடா மார்க்கண்டா.

மார்க்கண்டன்-இராசனுக்குச்சொல்- விருத்தம்.

பனைமரம்போல்நீவந்து பலபலமொழியுரைத்தால் [டோ
உனையொரு பொருட்டாயெண்ணி வொடுங்கிநான் வருவ துண்
இனியொருநிமிஷம்நீயிங் கிருந்தயோனாலுன்னைச்
சனியனும்பிடித்தாற்போலே தணலைவந்திடச்செய்வேனே.

வசனம்—அடாவாடா யெமா நீ பனைமரம்போல்ஒருவனா விழச்சாதிக்கப் பட்டவனு தெரிந்தது தெரிந்தது நீ நல்லபனைம ரம்போல என்னெதிரே நின்றுக்கொண்டு வீண்பேச்சுப் பேசினா ல்உன்னையொருபொருட்டா எண்ணிநான் வருவதா ஏன்வீணாய்ப் பித்தம்பிடித்து அலையுறாய் போபோ சண்டா.

இராசன்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

பித்தனென்றெனைச்சொல்லார் நீபித்தனைச்சேர்ந்ததாலே
பித்தமேபிடித்துநீயிப்போர்க்கொத்த வார்த்தைசொன்னாய்

பித்தமுந்தெளியவுன்னைப் பிளந்திடுவேனீபந்தம்
பித்தனைவிட்டுவாடா பேய்மதங்கொண்டநாயே.

வசனம்—அடாவாடா மார்க்கண்டா நானுபித்தம் பிடித்தலைகிறேன் நீபித்தனைச் சேர்ந்திருக்கிறபடியினாலே அந்தப்பித்தம் உன்னைப்பிடித்து நீபித்தனைபோலப் பேசுகிறாய் அந்தப்பித்தந் தெளிய அடித்தால் உனக்குப் புத்திவரும் பயந்துபேசுவாய் வீண்வேலைவைத்துக் கொள்ளாதே பேசாமல் அந்தப்பித்தனைவிட்டுவாடா மார்க்கண்டா.

மார்க்கண்டனுக்கும்-இராசனுக்கும் - தர்க்கம்-இ-ம்-

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு.

பினத்தாதே [illegible]
பேச்சைவிட்டு [illegible]

இராசன்சொல்-தரு.

சினத்துப்பேசும [illegible]
கெணத்தில் [illegible]

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு.

குதித்தாலும் [illegible]
கொடியசிங்கமாகுமோடாலா.

இராசன்சொல்-தரு.

மதத்துப்பேசாதேமாநாயேயுனைவெல்ல
வகைதேடவேணு [illegible] பாலா.

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு.

ஓசத்தாலும்வளர்ந்தாலுமொடிமாமரந்தன்னில்
ஒளித்தாலும்யானைப்பூனையாகுமோடாலா.

இராசன்சொல்-தரு.

வரந்தானென்னடா அந்தவள்ளல்தானெனக்கீடோ
வகைசெய்குவேனினிபாலா.

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு.

சிறந்தாலுமுயர்ந்தாலுந்திசைதிசையெங்குமோடி
சிட்டுப்பருந்தாகுமோடாலா.

இராசன்சொல்-தரு

உரந்தானென்னடா அடாவுன்னையுஞ்சிவனையும்
ஒருகட்டாய்க்கட்டிவெல்வேன்பாலா.

மார்க்கண்டன்சொல்-கொச்சகம்.

எத்தனைநான்சொன்னாலு மென்னைவிடுவதில்லையென்று
பத்துவிதத்திலுமெத்த பராக்கிரமம்பொருந்தியெமன்

கர்த்தனேயுனைப்பாசக் கயிறுகொண்டென்னையுங்கட்டி
குத்திக்கொடுவாவென்று கொக்கரிக்கின்றான்சிவனே.

அரகரா-அரகரா-அரகரா-அரகரா- திரிபுரமெரித்தயீசா அடியேன்-என்னுடனே-- எந்நேரம் வாதுபுரிவேன் என்னசொன்னபோதும் போகாமல் மேல்விழுந்து பிடிக்கவருகிறான் என்னெஞ்சங்கலங்குதுகர்த்தனே.

சிவன்-குண்டோதரனுக்குச்சொல்- கொச்சகம்.

நெஞ்சங்கலங்கித்தவித்து நினைவழிந்துமதிமயங்கி
சஞ்சலமுற்றேதியங்கித் தத்தளிக்கிறான்பாலன்
றஞ்சிதகுண்டோதரனே நமனுடனேநீயெதிர்த்து
பஞ்சுகொட்டும்பாவனைபோற் பறக்கடிக்கச்செய்வாயே.

வசனம்—வாரமப்பா குண்டோதரா நமது பாலகனாகிய மார்க்கண்டன் எமனைப்பார்த்து அத்தலிக்கிறான் அந்த எமனுடனேயெதிர்த்து பஞ்சுகொட்டும் பாவனைபோற் பறக்கடித்துப் பாலகனைக்காருமப்பா குண்டோதரா.

குண்டோதரன்-சிவனுக்குச்சொல்- கொச்சகம்.

பாலகன்மேற்கிருபைவைத்து பட்சமுடன்பார்த்திருக்கும்
நீலகண்டரேயுமது திருவின்படியேயானும்
காலனுடனெதிர்த்துநின்று [illegible] தலையடித்து
ஓலமிட்டோடவும்விடுத்து [illegible] தனைக்காப்பேன்.

வசனம்—அரகரா-திருக்கடையூரீசா மார்க்கண்டசகாயா உமதுநினைவின்படியே எமனுடனெதிர்த்து தெண்டிக்கிறான் கொடுத்து மார்க்கண்டனைக்காக்கிறேன் சுவாமி.

மார்க்கண்டன் குண்டோதரனுக்குச்சொல்- விருத்தம்.

கார்க்கிறேனெனவேயிந்தக் கடையூரினருளில்வந்து
தீர்க்கமாய்த்திறமுறைத்த சிரஞ்சீவிகுண்டோதரா நீ
ஏர்க்கவேசொன்னவார்த்தை யெமனுங்கேட்டுயென்னைப்
பார்க்கிறானென்னசெய்வேன் பதமலர்சரணமையா.

வசனம்—சரணஞ்சரணம் சிரஞ்சீவியான குண்டோதரமூர்த்தி என்னைக்காக்கிறேனென்று நீர் சிவனுக்குச்சொன்ன சொல் இந்தயெமன்கேட்டு என்னையுருட்டிப்பார்க்கிறான் கெர்ப்பங்கலங்குது என்னசெய்வேன் சுவாமி.

குண்டோதரன்-மார்க்கண்டனுக்குச்சொல்- விருத்தம்.

மைந்தனேமார்க்கண்டாநீ மறலிக்குப்பயப்படாதே
எந்தன்பின்னேநில்லு யெமனிடவலிமைதன்னை
இந்தநாழிகைக்குள் நானேயறிகிலேனுனைப்பிடிக்க
வந்தவன்பின்னிட்டோட வாட்டுவேன்வாட்டுவேனே.

வசனம்—கேளுமப்பாமார்க்கண்டா நீ எமனெனக்கிறகிலே சம்மலதில்லைக்க வேண்டாம் சிவபூசையிலிரு நான் எமனுடனெதிர்த்து தெண்டிக்கினாகொடுக்கிறேன் பயப்படாதிருமப்பா மார்க்கண்டசெல்வமே.

மார்க்கண்டன்-குண்டோதரனுக்குச்சொல் - விருத்தம்.

ஆலயத்தருகில்நின்று அன்புடனெனக்குவாக்கும்
பாலகுண்டோதராகேள் பயப்பட்டேனமனைக்கண்டு
காலனைத்துரத்தியென்னைக்காத்ததேயாகிலிந்த
நீலகண்டையர்நீதானிட்சயஞ் சரணமையா

வசனம்—சரணஞ்சரணம் - சுவாமிக்குப் பக்தனென குண்டோதரமூர்த்தியே நானெவ்வளவு மிகவும்பயந் திருக்கிறேன் நீஎமனைத்துரத்தி என்னைக்காத்[illegible] யாமாகில் இந்த நீலகண்டையர்நீர்தான் சுவாமி.

குண்டோதரன்-இராசனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

எவராலுமாகாதிந்த [illegible]
அவனியையாண்டத்தாலே [illegible]டேயேமா
சிவனுக்குமன்பனென செல்விருடேர்க்கலாமோ
இவடத்தில்நிற்கவேண்டா [illegible]ட்டப்பாற்போடா.

வசனம்—அடாவாடா[illegible]யமா எவராலுமாகாதே இந்தபிச்சனைக்கட்டுதற்கு உன்னாலேயாகுதா, இவன்சிவனுக்கு அன்பனென செல்வனச்சுமே இவனுடனே எதிர்க்கலாமோ உனக்கென்ன புத்தியில்லையா இவ்விடம்விட்டு அப்புறம் நடந்திடு யேமா.

இராசன்-குண்டோதரனுக்குச்சொல் விருத்தம்

என்னைநீநடந்திடென்று [illegible]
உன்னைநான்கண்டுபோக வொக்குமோபளாபளாதான்
இந்நிமிஷத்திலிந்தபிச்சனையுனை மார்க்கண்டன்
றன்னையுங்கட்டவிட்டாற் சண்டனுமல்லத்தானே.

வசனம்—பளாபளா அடா குண்டோதராஎன்னைப்போகச்சொல்லநீயார் அந்தபிச்சன்றனா எவனானாலும் எனக்கென்ன உன்னைப்பார்த்தால் என்தொண்டு பயல்போற் காணுது நீ சொல்லலாவதேது நான்போகலாவதேது இதோ ஒருநிமிஷத்துக்குள்ளே உன்னையும் அந்தசிவனையும் இந்தப்பயலையும் எனது பாசத்தாலேகட்டி சூலத்தினாலே குத்திக்கொண்டு போகாவிட்டால் நான்சண்டனல்லடா குண்டோதரா.

குண்டோதரனுக்கும்-இராசனுக்கும்-தற்கம்-கண்ணிகள்.

இ-ம்-புன்னாகவராளி- ஆதிதாளம்,

குண்டோதரன் - சொல்லல்,

குத்திக்கொண்டுபோக மெத்தக்கொழுத்தவனோகாலா-நீ
கோஷ்டமிட்டுவோடிடவே குத்துவேன்பார்சூலால்.

இராசன்-சொல்லல்.

பித்தனிடஞ்சேர்ந்திருந்த பேய்ப்பயலேபோடா-உனை
பிடித்துக்கட்டிக்கொண்டு போவேன்பிழைத்தோடிப்போடா.

குண்டோதரன்-சொல்லல்.

கட்டிக்கொண்டுபோவேனென்றகதையைச்சொல்லலாமோ-சுடு
காடுதேடிப்போய்விறகு கட்டவுன்றலாமோ.

இராசன்-சொல்லல்.

மட்டியுடன்பேசுவது மானங்கெட்டபேச்சே இப்போ
மற்றொன்றுமாகாதுவுன்னால் மாளச்சடலமாச்சே.

குண்டோதரன்-சொல்லல்.

சடலமீதென்றுளராதே சமர்த்[illegible]சொல்லாதே-நீ
சண்டனென்றுலென[illegible]ன் பொல்லாது.

[illegible]

பிடித்துன்னைக்கொண்டு[illegible]கட்டி-நான்
பேசுவதெல்லாமப்போது[illegible]

[illegible]

பேசுமட்டுமுனை[illegible]போ நீ
பிரண்டோடுமேயடி[illegible]சண்டா.

இ[illegible]

பாசமதைவீசி[illegible]-அந்தப்
பாலன்மார்க்கண்டன்றனையும் [illegible]க்கட்டினேன்பாராய்

மார்க்கண்டன்சொல்-கண்டா.

அபயமேயபையமிந்த அன்பன்[illegible]
விபரீதகாலம்போல் [illegible]
சபலித்துப்போர்[illegible]யெல்லாம்
பவமதுசெய்தாலத்தனை பாவித்[illegible]டே.

வசனம்—அரகரா-அரகரா-அரகரா-அரகரா - அபயம்-அபயம்-திருக்கடையூரீசா அடியேன் ஏதாகிலுங்குற்றஞ்செய்திருந்தால் பாவித்துக் காத்தருளும் ஈசனே-அரகரா.

சிவன்-எமனுக்குச்சொல் - விருத்தம்.

குடுகுடுவென்றுதர் கொக்கரித்திவிடம்வந்து
தடதடவென்றுபாலன் தானொடுங்கினதல்லாமல்
படபடவென்றேயென்னைப் பாசத்தாற்கட்டலாச்சே
இடுஇடுவென்றுசண்டா கீழ்விழவுதைத்தேன்கண்டாய்.

வசனம்—சபாசடா எமா, நானெனக்கிற பயமில்லாமல் இவ்விடம் வந்தர்வந்திட்டவும், பாலனை நடுங்கிடச்செய்யவும், நீ வந்து என்னைப்பாசத்தாலே, கட்டவுமாச்சுதா சபாசடா எமா புத்திவருகிறமட்டும் இந்தப்பூமியில்தானே விழுந்துகிடடா மடையா.

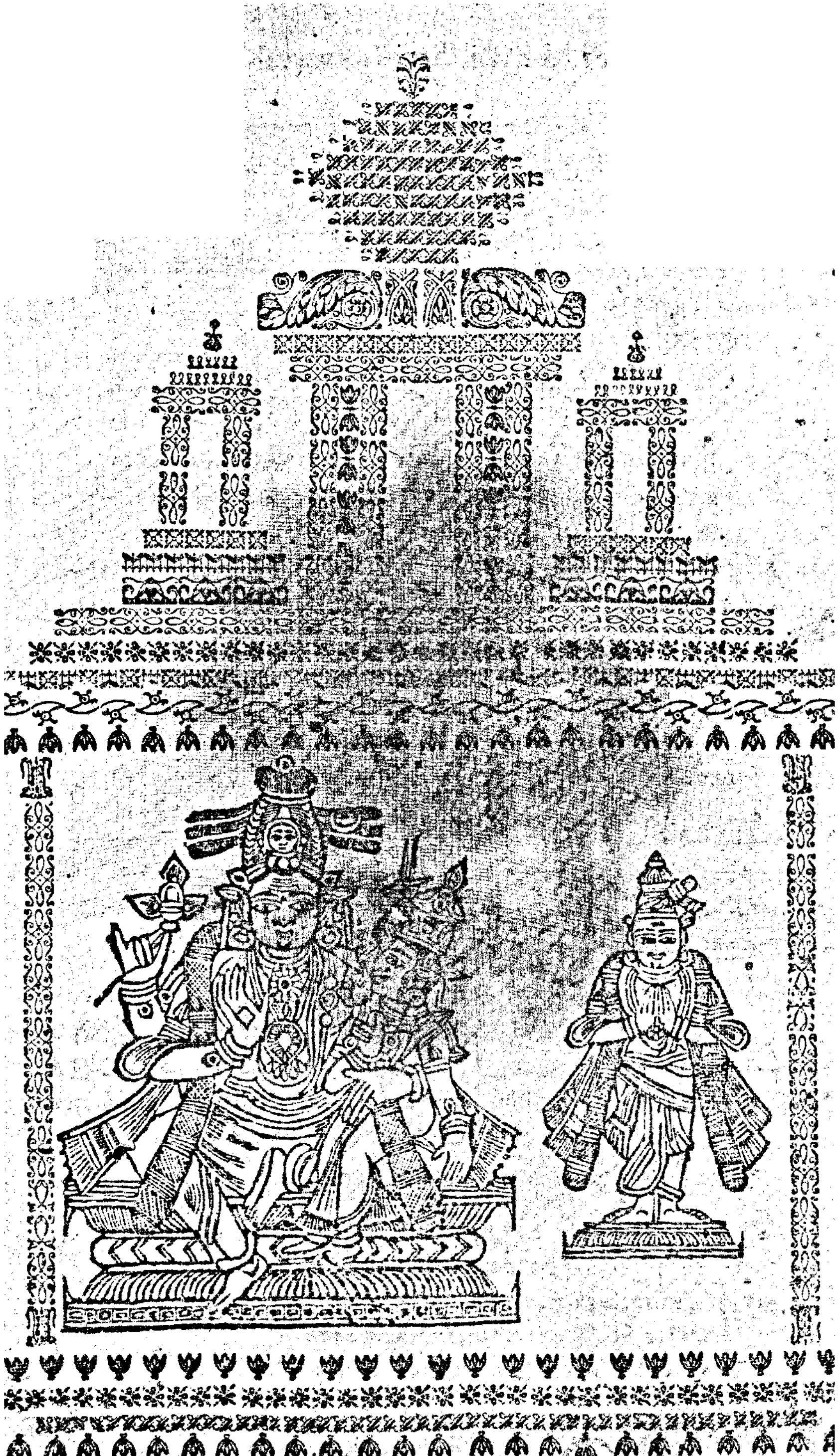

மார்க்கண்டன்சொல்-தரு-இ-ம்- புன்னாகவராளி.

போற்றிசங்கரபோற்றிஅரகர
போற்றிசிவசிவபோற்றினேன்.
போற்றிமாமதிபுனைந்தவேணியா
போற்றிஅரகரபோற்றினேன்.
போற்றிக்கண்டியூரில்வாழுமீசனே
போற்றிஅரகரபோற்றினேன்.
போற்றிபாவவினைசனுதினம்
போற்றிஅரகராபோற்றினேன்.

சிவன்-மார்க்கண்டனுக்குச் சொல்-விருத்தம்.

மனதிடங்கலங்கவேண்டாம் [illegible] மார்க்கண்டாகேள்
எனதிடமறியவந்த யமனை [illegible] தேன்
உனதிடமதனைத் [illegible]
இனிஉடன்பூசை [illegible]

வசனம்—அப்பா [illegible] மார்க்கண்டா உன்னுயிரை
வந்த யமனை [illegible] பயமுமில்லை
நிச்சித்தமாய் [illegible] பூசைசெய்துக்கொ
ண்டு சுகமாயிரும் [illegible]

[illegible] விருத்தம்.

எமன்மார்க்கண்டனுக்காக [illegible]
சோமுகாசுரனைப்போல் [illegible] வீழ
சாமிநாதனை மார்க்கண்டன் [illegible] திருக்க
பூமிதேவதையான் [illegible] புலம்பிவாராள்.

கட்டியக்காரன்சொல்- வசனம்.

அகோ தெப்படிஎன்றால் இப்படிக்குச் சிவபூசைசெய்யும்
மார்க்கண்டனுக்காயெமன்பூமியில்விழுந்திருக்க வெகுகாலம்இற
ப்பதில்லாமல் பிறப்பேமிகுதியாச்சுது அப்போது பூமிக்குப
ளுவுசுமந்து பூமிதேவிபுலம்பிக்கொண்டு வருகிறவிதங்காண்க.

பூமிதேவிசொல்-கட்டளைக்கலிப்பா.

தெய்வலோகத்தில் பாதாளலோகத்தில்
சீர்மையாயிருந்தமண் ணுலகத்தில்
வாதுசெய்யயெமன் கண்ணிலேயுங்காணேனும்
தேவர்மற்றமமோ கர்மதிவினைகளோ
நீதிசொல்லியதென் திசையாண்டுக்கொண்
டற்புதசந்திர விம்பம்போல்வாழ்ந்தவன்
தேவர்க்கருள் செய்யுமீசனே
இந்தவினையாருலேவந்து தோன்றிற்றதிகிலேன்.

வசனம்—அரகரா என்கர்த்தனே இந்த எமன் ஆருக்குஎன்ன குற்றஞ்செய்து இப்படிக்காணுறேனு நான்யாதொன்றுமறிகிலேன் சுவாமி.

பூமிதேவிசொல்-விருத்தம்-இ-ம்-கெண்டா.

இதுவென்னவதிசயம் நானெப்பவுங்கண்டதில்லை
இதுவிதிவசமோயிந்தவெமனுமண்ணில்விழ
இதனாலேபிறப்புமிஞ்சி யிறப்பதில்லாமற்போச்சு
இதுவேதுசங்கராநா னெப்படிசுமப்பேனையா

வசனம்—ஆ - ஆ- இதென்ன அதிசயம் இதென்னகாரணம் இப்படிக்குப்பூமியில் எமன் விழவும் இறப்பில்லாமல் பிறப்பே மிஞ்சவும் அடியாளுக்குப் பாரமாகவுமாச்சுது சங்கராஎப்படிச் சுமப்பது.

பூமிதேவிபுலம்பல்-கன்னி[illegible]-இ-ம்-[illegible] - ஆதிதாளம்.

என்னவிந்த[illegible] எமன்[illegible]
எதோவறிகிலேனே (தெய்வமே)
சங்கராவுஞ்செயலே[illegible]
தருமனிப்படியானால் (சிவனே)
பொக்கியிருந்த[illegible]
போதுஞ்சுமையெனக்குச் (சங்கர)
சண்டன்றனையிப்படி[illegible]
தள்ளிவிட்டவரரோ (தெய்வமே)
மொண்டிக்குடையோனல்ல[illegible]க்குடையோனுச்சே
முறியவடித்தாரரோ (சிவனே)
ஆனாலுமெனக்கிப்பே[illegible]
அடியாள்செய்குற்றமென்[illegible] (சங்கரா)
என்றேயிப்படிக்கிந்த[illegible]தள்ளியென்னை
யேக்கமுற்றிடச்செய்தீர் (சிவனே)

நாரதர்வருகிற-பொது-விருத்தம்.

உலகெலாமதிசயிக்க வுமையவள்மனங்கலங்க
வேலையுடுத்தும்பூமிப் பைங்கொடிவையமீதில்
கலகலென்றோசையிட்டுக் கதறிடுஞ்சத்தங்கேட்டு
நலமிலமிதியவேண்டி நாரதர்வருகின்றாரே.

கட்டியக்காரன்சொல்- வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இப்படியாக பூமிதேவியானவள் வையமீதில்நின்று புலம்புகின்ற சத்தத்தைக்கேட்டு வீணையில்வல்லவரான நாரதமகாமுனிவர் அவ்விடம் வருகிற விதங்காண்க.

நாரதர்வருகிற-தரு-இ-ம்-தேசிகத்தோடி- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

நாரதமாமுனிவந்தாரோ-தப்- நாரதமாமுனிவந்தாரோ

அநுபல்லவி.

பாரிற்படுகமும்பிரமன் பரிவுடனளித்திடும் (நாரத)

சரணங்கள்.

பாதக்குறடிலங்கப்-பரிவாய்ச்சடைதுலங்க
சிதமதிகுலுங்கத்-தேவர்கண்டுகலங்க (நாரத)
திருவீணையைப்பிடித்து திகழ்மந்திரம்படித்து
பொருமைக்காவியுடுத்து-பூமிமாதையடுத்து (நாரத)
தண்டுசரத்திற்கொண்டு-சம்புமந்திரமுண்டு
உம்பரானோருந்தொண்டு-வுவந்துசெய்திடக்கண்டு (நாரத)

நாரதர்-பூமிதேவிக்குச்சொல்- விருத்தம்.

வையகமீதில்வந்த[illegible] பூமிமாதே
ஐயமிட்டவறிவில்[illegible]புலம்புகின்ற
தையலே[illegible]தெரியச்சொன்னால்
ஐயமுற்றி[illegible]சொல்வேனே.

வசனம்—[illegible]தே இதுகாலத்திலும்இல்லாமல் நீ வையகமீதில்[illegible]சமாய்ப் புலம்புவதேது நீபுலம்பியசத்தங்[illegible] அப்படிப்பட்ட துயாமு[illegible]னைசொன்னால் அதினக்கு வர[illegible]சொல்லுகிறேன் பூமிமாதே.

[illegible]சொல்-விருத்தம்.

[illegible] முனியேநாரதரோகேளீர்
முனிவ[illegible]ணில்விழ
ஆனியாய[illegible]பூமிபாரம்
இனியாருமிறப்ப[illegible]வதாச்சே.
தனியாக[illegible]யாரோவுரைத்து

வசனம்—[illegible]பூமியில்விழவே இறப்பில்லாமல் பிறப்பதிகமாயிற்று அதனாலேபூமிக்குப் பளுவேறி என்ப்பூமியிற்றள்ளி விட்டார்கள் [illegible] நானென்தோள்களிரண்டும் விட்டுப்போகலாயிற்று ஆகையால் வருத்தப்படுகிறேன் பாரம் பொறுக்கமாட்டாமல் என்செய்வேன் நாரதபகவானே.

நாரதர்-பூமிதேவிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

நல்லதுபூமிதேவி நாதனை நினைந்துயிந்[illegible]
எல்லையில்புலம்பி நின்ற[illegible]ட்பாரபயந்தானும்
சொல்லியபடிநீயந்த[illegible]தான்[illegible]
மெல்லெனப்புலம்பிநின்றால் [illegible]சொல்லிச்சாப்பார்.

வசனம்—[illegible] பூமிமாதே இதற்கு [illegible] நாரதர் [illegible] செய்[illegible]
[illegible] எமன் [illegible] சொல்[illegible]
ஆகையால் [illegible]

றொத்துக்கொள்வதிலும் பலனில்லை இப்பவம் ஒருபாயம் அவர் மைத்துனராகிய விஷ்ணுவல்வருந்திறுல் அவர்சனுக்குச் சொல்லி எமனையெழுப்பி உன்னைக்காப்பார் நான்போய் வருகிறேன். செலவுதருவாயம்மணி.

பூமிதேவி-நாரதருக்குச்சொல்-வசனம்.

அப்படியேபோய்வாரும் நாரதமகாமுனிவரே.

பூமிதேவிசொல்- விருத்தம்.

புத்தியில்மிகுந்தசீர்தன் புவிதனையாண்டிருந்த
உத்தமனுனயேம னுறங்கவும்நீதியுண்டோ
மத்தினூற்கடைந்தவெண்ணெய்மாயனேயுர்தனுக்குக்
குற்றமேதாகிற்செய்து [illegible]யாதகனுனே.

வசனம்—அரிகரி [illegible] வெண்ணெயுண்டவாய னேமகாநீதியுடனே [illegible] உமக்கேதா கிலுங் குற்றத்தை [illegible] இப்படி[illegible]யவனே.

பூமிதேவிபுலம்ப[illegible]-அடதாளம்.

ஐயனேவைகுந்த[illegible] திருமாலே
ஆருடன்சொல்வி[illegible] கரிமாலே
வையகமளந்தமாலே [illegible] திருமாலே
மாயவாஉன்செயலாலே [illegible] கரிமாலே
பையவேதமனைக்கண்ணிற் பார்க்க[illegible] திருமாலே
பார்க்கவோயெனக்குயிற்கப் [illegible]ட்டா கரிமாலே
துய்யனேகிருபை[illegible] திருமாலே
துயரந்தீர்க்குமாயனே[illegible]கிட்டோகரிமாலே

[illegible]விருத்தம்.

கஞ்சனைவதைத்தவாமன் காகாம்புமேனிராமன்
வஞ்சாவணனைமாய்த்தி வாழுங்கோதண்டபாணி
அஞ்சிடாபூமிதேவி யலறிடுஞ்சத்தங்கேட்டுப்
பஞ்சவர்தன்னைக்காத்த பாரளந்தோரும்வாரார்.

கட்டியக்காரன்சொல்-வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால்பூமிதேவிமகா விஷ்ணுவைநோக்கிப் புலம்பிக்கொண் டிருக்[illegible] வைகுந்தத்தை விட்டுக் கோபாலகிருஷ்ணர் வருகிறவி[illegible].

விஷ்ணுவருகிற-தரு-இ-ம்-அசாவேரி-ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

அலையிற்பணியணிகொள் சயனித்தஜெககர்த்தர்
ஹரிநாராயணர்வந்தார் கர்த்தர்

அநுபல்லவி.

கலையுற்றமதிவைத்த சடிலத்தர்சொலவிட்ட
கனமிகுந்தவிலாசமாமொழி அலையிற்.
மனதுதொண்டுவிநோதமாகவே

சரணங்கள்.

சலசத்திஜொளிபெற்றதிருவத்திநிதல்பச்சை றரித்து-இந்த
திலர்தத்தம்நுதலிற்
கரிவச்ரமிட்டிழைத்தஅழகுற்றபுஜகீர்த்தி யணிந்து-நல்ல
அடர்ந்தோளிலே
தவளக்குடைசவிக்க [illegible]கொடிபறக்க
தவில்ப[illegible]திருஞ்சல்லரிதங்கம்
சதிர்பூமி[illegible]தேடி அலையிற்

[illegible]

என்னகாரண[illegible]
துன்பத்தி[illegible]
ஜன்னியி[illegible]பூமியாதே.
துன்லிபுவி[illegible]றைலே இப்
வசனம்[illegible]பட்சிபோலப
பேர்ப்ப[illegible] சொல்லுவாய் பூ
ரதவித்துக் [illegible]
மிமாதே.

பூமிதேவி-விஷ்ணுவுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

ஐயனேயென்னசெய்வே னழகியசங்குசக்ரக்
கையனேயெமனையாரோ கலங்கிடவுதைத்துவிட்டார்
துய்யனேபூமியீதிற் சுருண்டுமேவிழுந்தான்பாரம்
ஐயையோசகியதாளாம லழுகிறேன்காத்திடீரோ.

வசனம்—கேளாய் சங்குசக்கரக்கையனே எமனையாரோ பூமியி லுதைத்துத் தள்ளி விட்டதினால் அவன் துடிதுடித்து அரண்டுபுரண்டு கிடக்கிறதினால் பாரம்தாளாமல் இப்படிப் பாதவிக்கிறேன்னை ன்னைக்காக்கவேணும் வைகுந்தவாசரே.

விஷ்ணு பூமிதேவிக்குச்சொல்- விருத்தம்.

தவமிருகண்[illegible]ர்க்குச் சுதனிலாதத்தாலே
சங்கரனைநோக்கிடவன் றவப்புரிந்தான்

பூவரும்வந்தவயது பதினாறுப்பிள்ளை
யளித்திடவாயுளு முடிந்ததெனப்பிடிக்க
விபாமுடனமனுஞ்சென்றான் பாலன்றானும்
வீசனைப்பின்பற்றிடவும் பாசசம்வீச
சிவனுங்கோபித்துதைக்க யேமன்விழுந்த
செயலிதுநீசெல்லவர்பால் தானும்வாரேன்.

வசனம்—கேளாய் பூமிமாதே மிருகண்டன் பிள்ளையில்லா மல் சங்கரனைநோக்கித் தவம்புரிந்து பதினாறுவயதுள்ள ஒருபுத் திரவரத்தைப்பெற்றான் அப்புத்திரனுக்கு [illegible] வயதாயிற்றென்று ச ங்கரனைத்துதித்திருக்கும் [illegible] பிடிக்கச் செல்லுகையில் அந்தமார்க்கண்டன் [illegible] யோய்க்கட்டி க்கொள்ளவே பாசம் [illegible] லுக்குக்கோப ம்பிறந்து எமனை [illegible] தான் ஆகையா ல்நீ அந்தச்சிவ [illegible] பூமிமாதே (அப்படியே [illegible])

பூமி [illegible] சொல்-விருத்தம்.

அப்பனேமார்க்கண்ட [illegible]
இப்படியேமன்விழுந்து [illegible]
எப்படிப்பாரத [illegible]
நற்படியாகச்சொ [illegible]

வசனம்— அப்ப [illegible] படிக்கு எம ன்வெகுநாளாய் [illegible] சரிதானு இ தனாலே பிறப்பு [illegible] நானெ த்தனை நாளைக்குப் [illegible] வருத்தப்பட்டிரு ப்பேன் எப்படியாகிலும் [illegible] சொல்லி எமனை யெழுப்பி என்பாரந் தீர்க்கவேணுமப்பா மார்க்கண்டசெல்வமே.

மார்க்கண்டன் பூமிதேவிக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தாயேயுன்வாய்மொழிக்குத் தடையுண்டோவடியேன் மெய்யே
தாயேயிச்சண்டை [illegible] சதியதுதெரிந்திருப்பாய்
தாயேநானெப்படிக்குச் சங்காரர்தனக்குச்சொல்வேன்
தாயேயிப்பூதநாதன் றன்னை [illegible] ய.

வசனம்—கேளுந்தாயே இந்தயெமன் விழுந்து வெகுநா ளாயிற்று நீயும்வெகுநாளாய்த்தான் வருத்தப்படுகிறாய் இந்தஎம ன்செய்திருக்கப்பட்டது மகாபொல்லாத நியாயந்தான் முந்தி யெப்படி சொல்லுவேன் நீ நசனை மிகவும்வருந்திநின்றால் நானு ஞ்சொல்லி எமனையெழுப்பி விடுகிறேனம்மா.

பூமிதேவி சொல்-கவி.

நேசனே சரணம்விஸ்வாசனே சரணநிகை
லாசனே சரணமெய் னீசனே சரணம்

பூமிதேவிசொல்-புலம்பல்-தரு இ-ம்-நீலாம்புரி - ஆதிதாளம்.

மார்க்கண்டர்க்காகவேமறலிமேற்கோபித்து — சிவனே
மண்மீதில்விழச்செய்தீர்
ஏர்க்காதுயென்னை நீரிப்படிபார்ப்பது — சிவனே
யேழைக்கிரங்குமெய்த்தன்
கருங்குருவிக்கன்றுகாட்டு [illegible] தபோல் — சிவனே
கர்த்தனே [illegible]
பெருக்கிடாமே [illegible] — சிவனே
பெண் [illegible]
பெண்ணுக்கிரங்கி [illegible] — சிவனே
பேசா [illegible]
மண்ணுக்குள் [illegible] — சிவனே
வலது [illegible]

[illegible] விருத்தம்.

பூமியைச்[illegible]
காமனை யெரித்த [illegible]
யேமனை யெழு [illegible]
நாமிதிஞ் [illegible]

வசனம்— [illegible] மார்க்கண்டனா [illegible] இன்னம் தா யா யென [illegible] தில்லை யிதிஞ்செய்தால் [illegible] தம்மே. சேத்திரத்தில் யம [illegible]

சிவன்-பூமி [illegible] விருத்தம்.

இரங்கிடும்பூமிமாதே யின்னமும் [illegible] தாமீர்
தரங்கமேருழும்பாரிற் சண்டனை வேண்டாங்கண்டாய்
வரங்களுமதிகந்தாரோன் மனஞ்சலியாதிருந்து
பெருங்கருணைகளைப்பெற்று பெருக்கமாய்வாழ்ந்திடாய்.

வசனம்—வாராய்பூமிமாதே யிந்தசண்டனை [illegible] வுலகத்திலா காது உனக்குவேணுமென்றால் இந்தபாரஞ்சுமக்க இன்னம்வலு வைமையக்கொடுத்தேன் மனஞ்சலியாதிருமம்மா பூமிமாதே.

பூமிதேவி-சிவனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

தோணுதபுத்தியாலே துரிதமாயோடிவந்து
வீணுசவுதையும்பட்டு வெட்கமுங்கெட்டான்தேவா

வாணுனென்றிடுநடத்தை வருகாதயினிமேற்பாரீர்
காணுதுகண்டாப்போலே காலனையெழுப்பிடீரோ.

வசனம்—சுவாமிசுவாமி தேவரீர்சொல்லவந்தது மெய்யே யிந்தயேமனுக்காக வல்லவோ நான்வந்தது இல்லாவிடில் நான் வந்துஉம்மை வருத்தப்படுத்தவேண்டிய காரணமில்லையே இப் பவும் என்பாரம் நான்தீர்த்துக்கொள்வது சரியாயிராது அதுநீ தியல்ல தர்மமுமல்ல-ஒருவனைப்பற்றி ஓரகத்திசொன்பது- சாஸ்தி ரம்சுவாமிக்கு இந்தசண்டல் என்னகுற்றஞ் செய்திருந்த போதி லும் அடியானைப்பற்றி மனம்[illegible] யேமனையெழுப்பி எ ன்னைரட்சியுஞ் சுவாமி.

[illegible]விருத்தம்.

மான்மழுசூலம்[illegible]
தானுமே[illegible]
யேனுமி[illegible]
காரணமா[illegible]யுமீரோ.

வசனம்—[illegible]பூமிதேவி ஆனவள்ள மன்பனுவைத்[illegible]நமக்குப்பழியாகு ம்அவனை யெழுப்பி[illegible] அனுப்பி இந் தப்பூமிதேவியினுடைய [illegible]விலாசபதி.

சிவன்-மார்க்கண்ட[illegible]விருத்தம்.

அப்பனேமார்க்கண்ட[illegible]பூமாதேவி
செப்பினமொழிகேட்[illegible]
ஒப்பிதமாயிருந்[illegible]
தப்பிதநமனெழு[illegible]

வசனம்—வாராய்[illegible]மார்க்கண்டா இந்தபூமிதேவிவந்து இன்னேரஞ் சொன்னசொல்லும் விஷ்ணுவானவர் சொன்னதுங் கேட்டாயா இதுவுனக்குச் சரியாயிருந்து உத்திரவுகொடுத்தால் எமனையெழுப்பி விடுகிறேனப்பா மார்க்கண்டா.

மார்க்கண்டன்-சிவனுக்குச்சொல்-விருத்தம்.

அத்திமாமுகனைப்பெற்ற ஐயனேதேவருக்கு
சித்தமெப்படியோ பூமிதேவியளோடிவந்து
மெத்தவும்வருத்துகின்றாள் மெய்யனேயேமன்செய்த
குற்றத்தையெண்ணவேண்டாங் கோதைக்காயெழுப்பிடீரோ.

வசனம்—சுவாமி அந்த எமனைப்பாராவிட்டாலும் இந்தபூ பாதேவியைப்பார்க்கவேணும் மேலும் பெண்சீவனுகையால் எ

மனைஎழுப்பி இந்த அம்மாளுடைய பாரந்தீர்க்கவேணும் கர்த்த னே அரகரா அரகரா.

சிவன்-யமனுக்குச்-சொல்-கலி.

கெட்டபுத்திநினைத்தவனே கிடாவிலேறிவந்தவனே
துஷ்டபுத்தியைவிட்டுவிட்டு சுகமாயெழுந்துவருவாயே.

எமனெழுந்து - சிவனைத்தோத்திரஞ் செய்கிற - தரு.

இ-ம் புந்நாகவராளி- அடதாளம்.

பல்லவி.

ஆண்டுகொண்டருளே-உன்திருவடி
வேண்டிநின்றேனே

அநுபல்லவி.

தாண்டவப்பெருமானே[illegible]
தோண்டவருபரி[illegible] (ஆண்டு)

சரணங்கள்.

ஆத்திசூடிய [illegible]
போற்றினேனெனை [illegible] (ஆண்டு)
பூதநாதனே [illegible]
மீறிலருள்புரி [illegible] (ஆண்டு)
நாகபூஷிண [illegible]
தோகையொருபா[illegible] (ஆண்டு)

[illegible]

சத்தியைச்சமந்[illegible]மெய்ப்பொருளே
புத்தியில்லாச்[illegible]
எத்தேசகாலமும்[illegible]
கர்த்தனே[illegible]

வசனம்—அரகர[illegible]திருக்கடையூர் நாதா செயமார்க்கண்டர்க்[illegible]அடியேன் புத்தியில்லாமற் செய்தகுற்றம் பொறுத்து எப்போதும்போல அரசுக்குச்செலவு தரவேணுங் கர்த்தனே.

சிவன்-எமனுக்குச்சொல்- கொச்சகம்.

அன்னமெனப்பணித்தவனே யாங்காரங்கொண்டவனே
என்னுற்றுதிப்போனே ஈசனடியாளையினி
நின்னமாய்த்தீண்டாதே தென்றிசைக்கேநீசென்று
நன்னுபுன்றொக்கினையை நடத்திக்கொள்வாய்நமனே.

வசனம்—அடாவாடா யேமா உன்னைக்கொஞ்சத்தி லெழு ப்பப்போகிறதில்லை இந்தப்பூமிதேவிக்காகயெழுப்பினேன் இனி

மேல் நீ சிவனடியார்களைத் தீண்டாமல்உன் அதிகாரப்படிக்குப் புத்தியுண்டாயிரு போய்வருவாய் ஏமா.

பூமிதேவி-சிவனுக்குச் சொல்-பாணி.

சடையூர்தனிலே யமர்ந்திருக்குங் கயிலைவாசர் விஸ்வாசா அடியாள்தனக் கென்னபுத்தி அருளுமருளும் சங்கரனே.

சிவன்-பூமிதேவிக்குச் சொல்-பாணி.

சங்கரனேயென் றனைநாடிச் சரணஞ்செய்தே வருமாதே சிங்காரத்துட னீபோயுன் திருமாளிகைக்குள் வாழ்வாயே.

மார்க்கண்[illegible]சொல்-வசனம்.

அரகரா [illegible] அரகரா
அரகரா [illegible] அரகரா

எமன்[illegible]விருத்தம்.

ஓரடியெடுத்[illegible]கும்
ஆரடாகட்டி[illegible]
வீருடனே[illegible]
சிருடன்மே[illegible]

வசனம்[illegible] எப்போதும் போல் அரக[illegible]டரும் அறியு ம்படி பறை[illegible]ழைத்து வா ருங்கள்.

கட்டியக்கார[illegible]விருத்தம்.

சாரியா[illegible]ரசுக்கு
வீரபா[illegible]வருவாயே.

வீரபா[illegible]ரு.

செல்விபுளிச்சக்கண்ணி-[illegible]ராமானதோர் பூனைக்கண்ணி அடி-பல்லையிளிச்சக்கண்ணி-உந்தன்-பட்சத்துக்கானதோர் இல் லிக்கண்ணி-என். தெந்தினானே-தென்னானே.

குறைபு[illegible]ச்சியோ-நல்ல-சுண்டுமிகத்தநலைச்சியோ, சீறுநாளைச் சியோ-எ[illegible]-சித்தத்துக்கானதலைச்சியோ- தெந்தினானே தென் னானே. நாளைக்கழு[illegible]யோ-சொரி-நாயதுபோலப் புழுத்தவ ளோ, ஊரைப்பழித்தவ[illegible]மாட்டு-உள்ளங்கால் இன்னும்வெளுத்த [வளோ

தெந்தினானே-தென்னானே.

அஞ்சாதொடப்புக்கட்டை-நல்ல-அழகாகவந்தவொதியங்கட்டை-புஞ்சிபிடித்தகட்டை-உனக்குப்-போங்காலமேதுக்கு நாய்க்கட் டை. தெந்தினானே-தென்னானே.

கோடுவெடிந்தவாயி-உந்தன்-கோவைகயிரண்டும் பருசாகி தேடுகிறாயிப்போடி-சும்மா-திகைக்காதேநீவாபெருவாயி (தெ)

சொட்டைவிழுந்தமூக்கி-உந்தன்- தோளுக்கிசைந்தெம்பெரிசா க்கி, கொட்டுமோளமாக்கி-எங்குங் கூச்சலிடுகுது வறபோக்கி ()

வண்ணான்வீட்டுக்கழுதை-நீ-வஞ்சனைசெய்து மப்பொழுதே வின்னானமிட்டழுதே - என்னை - விட்டுப்பேய் வதுண்டோ யிப் பொழுதே.

தெந்தினானே- தென்னானே.

பொக்கெனக்கல்லாண்டி-உந்தன்-பருவிதனைங்கே விட்டுபோனா ண்டி, பக்குவமி[illegible] - பார்த்துப் பொடியவன் [போட்டாண்டி.

[illegible]

[illegible]ரு.

ஆண்டைகளே[illegible] கேளாண் டே, நீண்டதோ[illegible] வரும்பே ட்டை[illegible]வரு-வே யைப்பிடித்த[illegible]யெடுப்பே டிக்கைகயாக[illegible] ன்-தனைவகையாக[illegible]

[illegible]

எங்கும்பறை[illegible]முறைதெரி வேன், சிங்கார[illegible]ருமறைமு றைதெரிவேன்[illegible]ரர்காசுக ள் நான்[illegible]டைவகைவ கையாகயிடங்[illegible]கேளேன்)

[illegible]

தும்புறேனடி[illegible]ஆண்டே
தும்புறேனடியென்[illegible]தோடு
தும்புறேனேயழைத்த[illegible]
தும்புறேன் சொல்லுஞ்சுவாமி[illegible] செய்குவேனே.

வசனம்—சாமிசாமி தும்புறேன் என்னையழைத்த காரியம் அடியேனுக்குச்சொல்லவேணுஞ் சாமிராஜபரமேஸ்வரா.

கட்டியக்காரன்-இராஜனுக்குச்சொல்-பாணி.

சண்டாசரணந்தேவரீருத்தாரப்படிமேளமாட்டிக் கொண்டேவீரபாகுத்தகொலுமுன்வந்தான்மன்னவனே.

இராஜன்-கட்டியக்காரனுக்குச்-சொல்-விருத்தம்.

கொலுவினி லெச்சரித்துக் கொண்டுநில் கட்டியகோனே வலுமையாய்ப் பசாசஞ்சூழ மசானம தனிலிருக்கும்

தலைமையாய் வீரபாகு தனக்குநான் வந்தேனென்று
சொலவெங்கும் பறையறைந்து துரிதமாய் வரச்சொல்வீரே.

வசனம்—ஆரடா அடா கொலுமுன்னே யெச்சரிக்குங்கட்டியக்காரரே வந்த வீரபாகுவுக்கு நானெப்போதும்போலஅரசுக்குவந்தேனென்றுசொல்லி இந்த அண்டாண்ட நவகண்டங்களிலு முண்டாகிய எண்பத்துநான்கு நூறுயிரஞ்சீவ ராசிகளும் அறியத்தக்கதாக பறையறைவித்து வரச்சொல்லுங்களப்பா.

கட்டியக்காரன்-வீரபாகுவுக்குச்சொல்- விருத்தம்.

கொட்டுமேளத்தை மாட்டிக் [illegible] வீரபாகு
கட்டளை சொல்வேன [illegible]
திட்டமாய்க் [illegible] வந்தானென்று
பட்டண மெங்கு [illegible] வாய்.

வசனம்—[illegible] போலமுன்னுண்ட யெமன் [illegible] அண்டாண்ட நவகண்டங்களி [illegible] நான்கு நூறுயிரம் [illegible] பறையறைவித்து [illegible]

வீரபாகு [illegible] சொல்-கவி.

அண்ட [illegible]
தண்டமெலா [illegible]

தோட்டி பறை [illegible]
கேட்டீரோ [illegible] கேளுங்கள்

குலுகுலுகுலு [illegible] சில்லாம்.
முன்னாண்டிருந்த [illegible] வந்தானென்று
முட்டிப்புச்சிய [illegible] வரச்சொன்னானே.

குலுகுலுகுலு-சில்லுகிட்டாங்-ஆங்கடிசில்லாம்.
அந்தகனெப்போதும்போல அரசுசெயவந்தானென்று
ஆடுமாடு [illegible] யப்பறை சாடிவரச்சொன்னானே.

குலு [illegible] குலு சில்லுகிட்டாங்-ஆங்கடிசில்லாம்.
இல்லாதிருந்தமெய் [illegible] னெழுந்தோடிவந்தானென்று
எறும்புமறியப்பறை விரும்பிடச்சொன்னானே.

குலுகுலுகுலு-சில்லுகிட்டாங்-ஆங்கடிசில்லாம்
ஒப்பாதபிழைசெய்து உதைப்பட்டுவந்தானென்று
ஊரார்றியப்பறைகூறிவரச்சொன்னானே.

குலுகுலுகுலு-சில்லுகிட்டாங்-ஆங்கடிசில்லாம்.

தோட்டி [illegible] சொல்-கவி.

மகாராஜராஜே மட்டில்லாப்பல பறையைச்
சகலருமறியச் சாற்றிவந்தேனே.

வசனம்—சாமி அப்படிக்கே சகலருமறியபறையறைவித்து வந்தேன் சுவாமி.

கட்டியக்காரன்-இராசனுக்குச்சொல்-கவி.

துரைமகபதியே சொன்னசொற்படியே
பறையறைவித்துப் பறையனும்வந்தான்

வசனம்—சரணஞ் சரணம் தென்றிசைக்கதிபனான எமதர்ம்மராஜனே அப்படியே தோட்டி பறையறைவித்துவந்து நின்றானையா மகாராசனே.

இராசன்-கட்டியக்காரனுக்குச்சொல்-கவி.

நீட்டுபோட்டான நெடியசேவகரே
தோட்டியைப்போகச் சொல்லிவிடீரே.

கட்டியக்காரன்வீரபாகுவுக்குச்சொல்-கவி

பணித்திடும்வீர பாகுவே கேளாய்
தணிந்திடுஞ்சடலை தனக்குநீ நடவாய்

வசனம்—ஆரடா அடா வீரபாகுவே மகாராசன் உன்னைச் சுடலைக்குப்போகும் படியாய்ச்சொல்லுகிறார்போய் வாடா வீரபாகுவே.

எமதர்ம்மராசன் கொலுவிலிருந்து கடவுளைத் துதிசெய்கிற விருத்தம்.

தர்ம்மமே தர்ம்ம [illegible] வேணும்
தர்ம்மமும் மாறி [illegible] வாழவேணும்
தர்ம்மமா யென [illegible] கால் [illegible] இருக்கவேணும்
தர்ம்மமே பெருக [illegible] போற்றிபோற்றி

மங்களம்.

விருத்தம்.

கதியாருந்தேவாதி தேவருக்குங்
கலைமகட்குமிருகண்ட ருக்குங்கற்றை
விதியாகாக்கு ஞானச்சதிர் தனக்கும்
விளங்குமார்க் கண்டருக்கு மேன்மையான
மதியாருமாயாண்டி நாட்டாருக்கும்
வழுத்து அருணாசலநாட்டாருக்கும்
நிதியாகவெந்நாளுந் தழைத்துவாழ்க
நிலைமையுடன்மங்களமும் நிகழ்த்துவோமே.

மார்க்கண்டேயர்விலாசம்.

தரு-இ-ம்-ஆனந்தபைரவி- ஆதிதாளம்.

பல்லவி.

மங்களம் செய - மங்களம் - சுப - மங்களம் - மங்களம்.

அநுபல்லவி.

மங்களம்விநாயகர்க்கும் - வாழும்வேலவர்க்கும்
வானோர்கதிமதிக்கும் வளஞ்சேர் கலைமகட்கும் (மங்களம்)

சரணங்கள்

சந்திரசேகருக்குஞ் சத்திபராபரைக்கும்
உந்திபூத்தவனுக்கும் ஒளிருமிலட்சுமிக்கும்
ஓங்குமாமறையுற்ற [illegible] வனுக்கும்
பாங்கினைச்சேரிந்திர [illegible] னுக்கும் (மங்களம்)

ஆசைதனைவெறுத்த அவனிமேல்முனிவர்க்கும்
பூசைமிகவெங்கும்[illegible] மிருகண்டர்க்கும்
ஒப்பில்வானோனை [illegible] சுதிராட்கும்
பொற்பார்த்திடுமார்க் [illegible] கண்டர்க்கும் (மங்களம்)

மலைமன்னன்குலத்துற்ற மாயாண்டிநாட்டாருக்கும்
நலந்திலைமையுடைய அருணாசலநாட்டாருக்கும்
நன்மையாய் வாசித்தவருக்கும்
செம்மையாகக் கேட்டவருக்கும் (மங்களம்)

வாழி விருத்தம்.

சந்திரசூரியர்கள் சதுர்மறையும்வாழி
சகலதேவர்கள்வாழி தபத்தோர்வாழி
மந்திரமாமார்க்கண்ட விலாசம்வாழி
மலையரசன்குலமென் [illegible] வாழி
வித்தைசேர்ஒருமைவெட்டி நகரும்வாழி
மெய்யன்மாயாண்டி நாட்டானும்வாழி
சுந்தர அருணாசல நாட்டானும்வாழி
துய்யபரப்பிரம்ம யச்சுக்கூடம்வாழி

மார்க்கண்டேயர்விலாசம்.

310